

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΒ' – ΤΕΥΧΟΣ 8 – ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2005
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251

<http://www.ecclesia.gr>
e-mail:contact@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου

Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. **ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

ὑπὸ τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
τῆς **Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς**
ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Διευθυντῆς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως
κ. **Σεραφεῖμ**

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱεράς Συνόδου

Ἀρχισυντάκτης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Τμῆμα Συντάξεως
Ἐπιμέλεια ὕλης, διόρθωσις δοκιμῶν
Χρήστος Γ. Καραγιάννης, Δρ. Θ.

Φωτογραφίες
Χρήστος Μπότης

Προεκτυπωτικὲς ἐργασίες
Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΒΑΝΗ ΑΒΕΕ
Σόλωνος 98 – 106 80 Ἀθήνα
Τηλ.: 210-36.61.200. Fax 210-36.17.791
<http://www.livanis.gr>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ	603
ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ	607
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ	
<i>Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,</i> Πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην περὶ τῆς φυλακίσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀρχίδος κ. Ἰωάννου	609
Πρὸς τὸν Πατριάρχην Σεργίας διὰ τὴν φυλάκισιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀρχίδος κ. Ἰωάννου	610
Πρὸς τὸν Γ.Γ. τοῦ ΟΗΕ κ. Κόφφι Ἀνάν περὶ τῆς φυλακίσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀρχίδος κ. Ἰωάννου	612
Εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας	614
Εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Πατριάρχην Γεωργίας	615
Συλλυπητήριος ἐπιστολὴ διὰ τὸν θάνατον τοῦ π. Roger Schutz	616
Εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ τοῦ Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας	617
Ἐπιστολὴ συμπαράστασως πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Η.Π.Α. Ἐκφρασις συμπαράστασως γιὰ τὴν πυρκαϊὰ στὸν ἱστορικὸ Ἱ. Ναὸ Ἀγ. Στεφάνου Ἀρναίας	618 619
ΜΗΝΥΜΑΤΑ	
<i>Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδοῦλου,</i> Διὰ τὴν Ἡμερίδα Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων	620
Διὰ τὸν Διάλογον Ἐκκλησίας - Κοινωνίας	622
Πρὸς τοὺς Συνέδρους τοῦ Ζ' Πανελληνίου Συμποσίου Στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος	624
Εἰς τὸ Δ' Ἐπιστημονικὸν Συνέδριον διὰ τὴν ταυτοποίησιν τῆς νήσου Κεφαλληνίας πρὸς τὴν Καινοδιαθηκικὴν Νῆσον Μελίτην	626
Πρὸς τοὺς μαθητὲς καὶ μαθήτριες τῶν Δημοτικῶν Σχολείων μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐνάρξεως τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους 2005-2006	628
Πρὸς τοὺς Ἐκπαιδευτικοὺς τῶν σχολείων τῆς Ἀθήνας μὲ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους 2005-2006	629
ΟΜΙΛΙΑΙ-ΛΟΓΟΙ	
Ἐνθρονιστήριος Λόγος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Κυρίλλου	630
Ἐνθρονιστήριος Λόγος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ	634
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ	
Διορθόδοξη ἐκπροσώπησις στὴν Ἱερὰ Ἐορτὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος	639
ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ	
Ἡ φυλάκισις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀρχίδος κ. Ἰωάννου	642
ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ	
Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῶν μελῶν τῆς Δ.Ι.Σ. εἰς τὴν Συνοδικὴν καὶ Σταυροπηγιακὴν Ἱ. Μονὴν Ὁσίου Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου	644
ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ	
Βιογραφικὸ σημεῖωμα τοῦ νέου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου	649
Συγχαρητήριος ἐπιστολὴ διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων	650
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ	
κ. <i>Ἀναστασίου Ν. Μαρίνου,</i> Ὅλιγα τινὰ περὶ Μετοχιῶν	651
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ	654
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	657
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	670
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	684

**ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ
ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ
ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΣΥΝΟΔΙΚΗ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ 149η**

(1.9.2005 έως 31.8.2006)

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς 149ης Συνοδικῆς Περιόδου

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

**ΕΚ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

† Ὁ Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος
† Ὁ Κορίνθου κ. Παντελεήμων
† Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας
κ. Στέφανος
† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς
κ. Νικόλαος
† Ὁ Πατρῶν κ. Χρυσόστομος
† Ὁ Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ

**ΕΚ ΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ
ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΧΩΡΩΝ**

† Ὁ Σερρών καὶ Νιγρίτης
κ. Θεολόγος
† Ὁ Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος
† Ὁ Ἐδέσσης Πέλλης καὶ
Ἄλμωπίας κ. Ἰωὴλ
† Ὁ Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου
κ. Ἱερόθεος
† Ὁ Ἐλευθερουπόλεως
κ. Χρυσόστομος
† Ὁ Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Σεραφεῖμ

ΚΑΤΑΡΤΙΣΙΣ ΣΥΝΟΔΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

ΣΥΝΟΔΙΚΟΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ

149ης Συνοδικῆς Περιόδου

1. Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῆς Ἀρχιγραμματείας: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγηρίτης κ. Θεολόγος.
2. Συνοδική Ἐπιτροπή Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης καὶ Μουσικῆς: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Ἱερόθεος.
3. Συνοδική Ἐπιτροπή Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικῶν Ἔργων: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ.
4. Συνοδική Ἐπιτροπή Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Παντελεήμων.
5. Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ.
6. Συνοδική Ἐπιτροπή Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος.
7. Συνοδική Ἐπιτροπή Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος.
8. Συνοδική Ἐπιτροπή Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐπιμορφώσεως Ἐφημεριακοῦ Κλήρου: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ.
9. Συνοδική Ἐπιτροπή Τύπου καὶ Δημοσίων Σχέσεων: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος.
10. Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Στέφανος.
11. Συνοδική Ἐπιτροπή Κοινωνικῆς Πρόνοιας καὶ Εὐποΐας: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλος.
12. Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν: Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομος.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΣΥΝΟΔΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Α. ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ Συνοδικὸν Δικαστήριον διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχούς:

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσοσηνίας κ. Παντελεήμων.

Τακτικά Μέλη:

1. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Παντελεήμων.

2. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλος.

3. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος.

4. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος.

Ἀναπληρωματικὸν Μέλος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ.

Β. ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΝ Συνοδικὸν Δικαστήριον:

Πρόεδρος: Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

Τακτικά Μέλη:

1. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Στέφανος.

2. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγηρίτης κ. Θεολόγος.

3. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος.

4. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ.

5. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Ἱερόθεος.

6. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομος.

Ἀναπληρωματικὸν Μέλος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ.

ΤΡΙΜΕΛΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ

1. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγηρίτης κ. Θεολόγος.

2. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος.

3. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Διορίζονται 2 Συνοδικοί ἐπὶ ἐνιαυσίᾳ θητεία, μετ' ἰσαριθμῶν Ἀναπληρωματικῶν Μελῶν.

Ἄρθρον 4 παραγρ. 1 τοῦ Ν. 976/46
(Φ.Ε.Κ. 58 τεῦχος Α' 21.2.1996)

Τακτικά Μέλη: 1) Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, 2) Σεβ. Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος.

Ἀναπληρωματικά Μέλη: 1) Σεβ. Μητροπολίτης Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Στέφανος, 2) Σεβ. Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομος.

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε.

Διορίζονται ἐπὶ ἐνιαυσίᾳ θητεία:

α) Ὁ Ἀναπληρωτὴς τοῦ Προέδρου, πρῶτος τῆ τάξει ἐκ τῶν μελῶν τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ

β) 1 μέλος ἐκ τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων μετὰ τοῦ Ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

Υ.Α./Φ. 60/2 τῆς 1.2.93 (Φ.Ε.Κ. 83 τ. Β' 19.2.93).

Πρόεδρος: Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

Ἀναπληρωτὴς Προέδρου: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος.

Τακτικὸν Μέλος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος.

Ἀναπληρωματικὸν Μέλος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Ἱερόθεος.

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

1. Α.Υ.Σ.Ε.

1. Ἄρθρον 42 παράγρ. 5 τοῦ Νόμου 590/1977.

2. Ἄρθρον 2 παράγρ. 1 τοῦ Κανονισμοῦ 3/1977.

3. Ἄρθρον 5 τοῦ Κανονισμοῦ 5/1978.

4. Ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ Κανονισμοῦ 6/1979.

5. Ἄρθρον 1 τοῦ Κανονισμοῦ 38/1988.

6. Ἄρθρον 14 παρ. 2 τοῦ Ν. 3149/2003 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 2 παρ. 2 τοῦ Ν. 2993/2002.

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος.

Ἀναπληρωτὴς: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Παντελεήμων.

Μέλη: 1. Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Σεραφεῖμ, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. 2. Θεοφ. Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος, Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. 3. κ. Ἀναστάσιος Μαρίνος, Ἐπιτ. Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. 4. κ. Βασίλειος Σούζας, Δικηγόρος. 5. κ. Κωνσταντῖνος Ροδόπουλος, Ὑπάλληλος Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. 6. κ. Χρῆστος Γκόγκος, Ὑπάλληλος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἀναπληρωταί: 1. Πανσο. Ἀρχιμ. κ. Κύριλλος Μισιακούλης, Α' Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. 2. Αἰδесо. Πρωτ. κ. Λεωνίδης Ψαριανός, Διευθυντὴς Διοικητικοῦ-Οἰκονομικοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. 3. κ. Δημήτριος Καπετσώνης, Ἐπίτιμος Ἐφέτης. 4. κ. Νικόλαος Κορακιανίτης, Δικηγόρος. 5. κ. Ἰωάννης Σιδῶμος, Ὑπάλληλος Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. 6. κ. Περσεφόνη Γιαννουλάτου-Κωβαίου, Ὑπάλληλος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Γραμματεὺς: κ. Εὐάγγελος Καρακοβούνης, Ὑπάλληλος Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἀναπληρωτὴς Γραμματεὺς: κ. Θεόδωρος Φερεντίνος, Ὑπάλληλος Ἀποστολικῆς Διακονίας.

2. ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΥΠΑΓΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ (Κ.Ε.Υ.)
ΗΤΟΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ

Διορίζεται προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς συγκροτήσεως Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

1. Ἄρθρα 2, 3, 4 τοῦ Κανονισμοῦ 5/1978.

2. Ἄρθρον 1 παράγρ. 2, 3 τοῦ Κανονισμοῦ 23/1982.

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρών καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος.

Ἀναπληρωτὴς: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Ἱερόθεος.

Μέλη: 1. Αἰδесо. Πρωτ. κ. Λεωνίδης Ψαριανός, Διευθυντὴς Διοικητικοῦ - Οἰκονομικοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας. 2. κ. Διονύσιος Σταθουλόπουλος, Ὑπάλληλος Ε.Κ.Υ.Ο.

Ἀναπληρωταί: 1. κ. Λεωνίδας Δρόλας, Ὑπάλληλος Ἀποστολικῆς Διακονίας. 2. κ. Δημήτριος Τίκας, Ὑπάλληλος Ε.Κ.Υ.Ο.

Γραμματεὺς: κ. Ἀντώνιος Κουσαθανᾶς, Ὑπάλληλος Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἐναπληρωτῆς Γραμματεῦς: κ. Ἐλένη Χριστοδούλου,
Ἐπάλληλος Ἱερᾶς Συνόδου.

ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΠΤΥΧΩΝ (2006)
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

3. ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ

Διορίζεται προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς συγκροτήσεως
Ἐπιμελητικῆς Συμβουλίου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

1. Ἄρθρα 2, 3, 4 τοῦ Κανονισμοῦ 5/1978.
2. Ἄρθρον 2 τοῦ Κανονισμοῦ 23/1982.

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν
κ. Χρυσόστομος.

Ἐναπληρωτῆς: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυ-
θήρων κ. Σεραφεῖμ.

Μέλη: 1. κ. Κωνσταντῖνος Παπαθανασίου, Ἐπάλλη-
λος Ἀποστολικῆς Διακονίας. 2. κ. Κωνσταντῖνος
Καζᾶκος, Ἐπάλληλος Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐναπληρωταί: 1. κ. Χρῆστος Γκόγκος, Ἐπάλληλος
τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. 2. κ. Ἀναστασία Πον-
τίκα, Ἐπάλληλος Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς.

Γραμματεῦς: κ. Νικόλαος Τσῶλος, Ἐπάλληλος
Ε.Κ.Υ.Ο.

Ἐναπληρωτῆς Γραμματεῦς: κ. Ἰωάννης Βιδάλης,
Ἐπάλληλος Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τριφυ-
λίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Στέφανος.

Ἐναπληρωτῆς: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλος.

Μέλη: 1. Πανος. Ἀρχιμ. κ. Πατρικίος Καλεώδης.
2. Πανος. Ἀρχιμ. κ. Σεραπίων Μιχαλάκης. 3. Πανος.
Ἀρχιμ. κ. Σεραφεῖμ Καλογερόπουλος. 4. Ἐντιμ. κ. Ἀπό-
στολος Παπαχρήστου. 5. Ἐλλογιμ. κ. Γρηγόριος Στάθης.

Ἐπιμεληταί «Διπτύχων»: 1. Πανος. Ἀρχιμ. κ. Πλά-
των Κοικρῆς. 2. κ. Διονύσιος Μπιλάλης.

ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ἄρθρον 2 τοῦ Κανονισμοῦ 31/1971.

Πρόεδρος: Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρών
καὶ Νιγρίτης κ. Θεολόγος.

Μέλη: 1. Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Σε-
ραφεῖμ, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. 2. Πανος.
Ἀρχιμ. κ. Κύριλλος Μισιακούλης, Γραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς
Συνόδου. 3. Ἐλλογιμ. κ. Ἡλίας Μουτσούλας. 4. Ἐντιμ.
κ. Βασίλειος Σούζας.

Εἰσηγητής: κ. Ἐμμανουὴλ Μελινός.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 3746
 Ἀριθμ. Διεκπ. 1962

Ἀθήνησι τῆ 26ῃ Αὐγούστου 2005

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ὡς καὶ τοὺς διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 202/140/19.1.2005 καὶ 935/495/3.3.2005 Συνοδικῶν Ἐγγράφων δημοσιευθέντας «Προκαταρκτικὸν Πίνακα» καὶ «Συμπληρωματικὸν Πίνακα» τῶν ὑποψηφίων πρὸς ἐγγραφήν εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων, δημοσιεύομεν κατωτέρω τὸν καταρτισθέντα ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 25.8.2005, Τελικὸν «Πίνακα τῶν Ὑποψηφίων» Κληρικῶν, τῶν ἐχόντων τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου καὶ τῶν Ἱερῶν Κανόνων ὀριζόμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα διὰ τὴν ἐγγραφήν αὐτῶν εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων.

ΤΕΛΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ
 ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΗΝ
 ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
 ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ

1. Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Ἀντωνίου-Τριανταφυλλίδης, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
2. Ἀρχιμ. Μᾶρκος Βασιλάκης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἴνουσσῶν.
3. Ἀρχιμ. Κωνσταντῖνος Γιακουμάκης, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
4. Ἀρχιμ. Σωφρόνιος Γκουτζίνης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου.
5. Ἀρχιμ. Νικόδημος Δάγλας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.
6. Ἀρχιμ. Μάξιμος Εὐθυμιάδης, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
7. Ἀρχιμ. Νικόδημος Εὐσταθίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.
8. Ἀρχιμ. Ἰωὴλ Κωνστανταρος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης.
9. Ἀρχιμ. Νεκτάριος Κωτσάκης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν.
10. Ἀρχιμ. Θεόκλητος Λαμπρινᾶκος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.
11. Ἀρχιμ. Σεραφεῖμ Λινοσπόρης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας καὶ Παξῶν.
12. Ἀρχιμ. Σεραπίων Μιχαλάκης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος.
13. Ἀρχιμ. Παῦλος Ντοῦρος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης.
14. Ἀρχιμ. Εἰρηναῖος Παναγιωτόπουλος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.

15. Ἀρχιμ. Ἀμφιλόχιος Ρουσάκης, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

16. Ἀρχιμ. Ἀχίλλιος Σιώκας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων.

17. Ἀρχιμ. Χερουβεῖμ Σουτόπουλος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δρυΐνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης.

18. Ἀρχιμ. Νεκτάριος Τσίλης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σάμου καὶ Ἱκαρίας.

19. Ἀρχιμ. Νικόδημος Τσιμόγιαννης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρυστίας καὶ Σκύρου.

20. Ἀρχιμ. Γεράσιμος Φωκᾶς, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κεφαλληνίας.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Χριστιανοπούλεως Σεραφεῖμ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 3600
 Ἀριθμ. Διεκπ. 1899

Ἀθήνησι τῆ 16ῃ Αὐγούστου 2005

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ
 ΠΡΟΣ ΤΟΝ
 ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ
 ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ
 ΠΕΡΙ
 ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΙΣΕΩΣ
 ΤΟΥ
 ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
 ΑΧΡΙΔΟΣ
 κ. ΙΩΑΝΝΟΥ**

Παναγιώτατε καὶ Θειώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικῆ Πατριάρχᾳ, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε **Βαρθολομαῖε**, τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Διὰ τοῦ μετὰ χεῖρας Συνοδικοῦ ἡμῶν Γράμματος γνωρίζομεν τῆ Ὑμετέρα περισπουδάστῳ Παναγιότητι, ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀχρίδος καὶ Μητροπολίτης Σκοπίων κ. Ἰωάννης διὰ τῆς ἀπὸ 19ῆς παρλιπεύσαντος μηνὸς Ἰουλίου ἐ.ἔ. ἐπιστολῆς αὐτοῦ, ἐπληροφόρησεν ἡμᾶς περὶ τῶν δικαστικῶν διώξεων αὐτοῦ καὶ κυρίως περὶ τῆς τελευταίας καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῆς πόλεως Bitola, ἧτις καταδικάζει αὐτὸν εἰς δεκαοκτάμηνον φυλάκισιν ἐπὶ «ὑποδαυλίσει ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ μίσους».

Γνωρίζοντες τὰς προσπάθειάς τῆς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας καὶ κυρίως τοὺς εἰλικρινεῖς προσωπικοὺς ἀγῶνας τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος κ. Ἰωάννου διὰ τὴν λύσιν τοῦ ἐκ καθαρῶς ἐθνοφυλετικῶν αἰτίων ὑφισταμένου ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν περίπου Σχίσματος ἐν Σκοπίοις καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κανονικῆς τάξεως καὶ ἐνότητος τῶν ὀρθοδόξων ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν κατοικούντων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχρίδος, ἐτάχθημεν ἀλληλέγγυοι εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος κ. Ἰωάννου καὶ ἀπεστείλαμεν Συνοδικῆ Ἀποφάσει ἐγγράφους διαμαρτυρίας διὰ τὴν ἄδικον ταύτην πράξιν κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος κ. Ἰωάννου πρὸς τὰς Ἀρχὰς καὶ Ἐξουσίας τοῦ Κράτους τῶν Σκοπίων ἀλλὰ καὶ εἰς διαφόρους Διεθνεῖς Ὄργανισμούς, ὑποστηρίζοντες αὐτὸν καὶ ἀπαιτοῦντες τὸν σεβασμὸν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας ὡς τοῦτο συμβαίνει εἰς κάθε πεπολιτισμένην καὶ ἀνεπτυγμένην Χώραν.

Ταῦτα φιλαδέλφως γράφομεν τῆ Ὑμετέρα πολυσεβάστῳ Ὑμῖν Παναγιότητι πρὸς ἐνημέρωσιν Αὐτῆς, θεωροῦντες, ὅτι μία τοιαύτη ἐνέργεια τῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους τῶν Σκοπίων τυγχάνει ἄδικος καὶ κατὰ πάντα ἀντίθετος πρὸς τὰς ἀρχὰς τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ἧτις ἐν ταυτῷ ἀποτελεῖ καὶ ἀπαράδεκτον καὶ προκλητικὴν ἀνάμειξιν τῆς κρατικῆς ἐξουσίας εἰς θέματα καθαρῶς ἐκκλησιαστικά, ἅτινα ἀντιμετωπίζονται διὰ τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῆ συμφώνῳ γνώμῃ καὶ τῶν κατὰ τόπους Κανονικῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

Πεποίθαμεν, ὅτι ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ «οὐ δώσει σάλον τῷ δικαίῳ» καὶ ὅτι διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν θέλει ἀποκαλύψει τὴν δύναμιν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Ἐπὶ δὲ τούτοις ἔχοντες τὴν βεβαιότητα, ὅτι καὶ ἡ Ὑμετέρα περισπουδάστος Παναγιότης ἤδη ἐπὶ τοῦ θέματος ἔπραξεν τὰ δέοντα κατὰ τὴν διακρίνουσαν Αὐτὴν εὐαισθησίαν διὰ τὴν περιφρούρησιν τῶν δικαίων συμπάσης τῆς Ὁρθοδοξίας κατασπαζόμεθα Αὐτὴν φιλήματι ἀγίῳ καὶ περιπτυσσόμενοι Αὐτὴν μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης διατελοῦμεν.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄριθμ. Πρωτ. 3600
Διεκλ. 1899

Ἀθήνησι τῇ 16ῃ Αὐγούστου 2005

**ΕΚΦΡΑΣΙΣ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ
ΣΕΡΒΙΑΣ
ΔΙΑ
ΤΗΝ ΦΥΛΑΚΙΣΙΝ
ΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΧΡΙΔΟΣ
κ. ΙΩΑΝΝΟΥ**

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἰππεκίου, Μητροπολίτα Βελιγραδίου καὶ Καρλοβικίου καὶ Πατριάρχα τῶν Σέρβων, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περὶπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε **Παῦλε**, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορευόμεν.

Κάτοχοι γενόμενοι τῆς ἀπὸ 19ης παριππεύσαντος μηνὸς Ἰουλίου ἐ.ἔ. ἐπιτολῆς τοῦ λίαν ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος κ. Ἰωάννου ἐπληροφορήθημεν μετ' ἐκπλήξεως πολλῆς τὰ περὶ τῶν δικαστικῶν διώξεων αὐτοῦ καὶ κυρίως περὶ τῆς τελευταίας καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῆς πόλεως Bitola, ἥτις καταδικάζει αὐτὸν εἰς δεκαοκτάμηνον φυλάκισιν ἐπὶ «ὑποδαυλίσει ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ μίσους».

Γνωρίζοντες τὰς προσπάθειάς καὶ τοὺς εἰλικρινεῖς προσωπικοὺς ἀγῶνας τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος κ. Ἰωάννου διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐν Χριστῷ ἐνότητος τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν τοῦ ἐσχάτως διαμορφωθέντος Κράτους τῶν Σκοπίων, ὡς καὶ διὰ τὴν λύσιν τοῦ ἐπὶ τεσσαράκοντα περίπου ἔτη ὑφισταμένου, ἐκ λόγων καθαρῶς ἐθνοφυλετικῶν, ἐκκλησιαστικοῦ Σχίσματος εἰς τὴν ὡς εἴρηται περιοχὴν, διακατεχόμεθα ὑπὸ αἰσθημάτων λύπης καὶ πόνου ψυχῆς διὰ τὴν ὄντως ἄδικον καὶ κατὰ πάντα ἀντίθετον πρὸς τὰς ἀρχὰς τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἐνέργειαν τῶν κρατούντων εἰς τὸ Κράτος τῆς Πρώην Γιουγκοσλαβικῆς Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας (Π.Γ.Δ.Μ.), ἥτις ἐν ταῦτῳ ἀποτελεῖ καὶ ἀπαράδεκτον καὶ προκλητικὴν ἀνάμειξιν τῆς κρατικῆς ἐξουσίας εἰς θέματα καθαρῶς ἐκκλησιαστικά, ἅτινα ἀντιμετωπίζονται διὰ τῶν Ἱερῶν Κανόνων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῇ συμφώνῳ γνώμῃ τῶν κατὰ τόπους Κανονικῶν Ὀρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν.

Ἔχοντες καταστεῖ κοινωνοὶ τῶν ἀόκνων καὶ θεοφιλῶν ἐνεργειῶν τῆς καθ' Ὑμᾶς Ἀγιωτάτης Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας καὶ κυρίως τῆς Ὑμετέρας Γεραρᾶς καὶ Πολυσεβάστου Μακαριότητος διὰ τὴν λύσιν τοῦ Σχίσματος τούτου καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κανονικῆς τάξεως καὶ ἐνότητος τῶν ὀρθοδόξων ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν κατοικούντων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχρίδος, τασσόμεθα ἀλληλέγγυοι εἰς τὰς προσπάθειάς τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας καὶ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος κ. Ἰωάννου καὶ καταγγέλλομεν ὡς ἀπαραδέκτον, ἀντικανονικὴν καὶ προκλητικὴν τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου τῆς πόλεως Bitola, ὡς πρῶξιν καταπατήσεως τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, τῆς ἀσκήσεως τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεπίτρεπτον ἀνάμειξιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας εἰς τὰ ἐσωτερικὰ θέματα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἐπὶ πλέον δηλοῦμεν, ὅτι ἀπεστείλαμεν ἐγγράφους διαμαρτυρίας διὰ τὴν ἄδικον ταύτην πρῶξιν κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος κ. Ἰωάννου πρὸς τὰς Ἀρχὰς καὶ Ἐξουσίας τοῦ Κράτους τῶν Σκοπίων ἀλλὰ καὶ εἰς διαφόρους Διεθνεῖς Ὄργανισμοὺς καὶ τὰς λοιπὰς Αὐτοκεφάλους

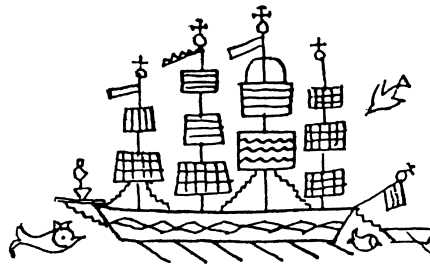
Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας, ὑποστηρίζοντες αὐτὸν καὶ ἀπαιτοῦντες τὸν σεβασμὸν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ὡς τοῦτο συμβαίνει εἰς πᾶσαν πεπολιτισμένην καὶ ἀνεπτυγμένην Χώραν, συναποστέλλοντες ἀκριβῆς ἀντίγραφον τοῦ ἀπευθυνθέντος εἰς τοὺς ἐν τῷ συνημμένῳ καταλόγῳ διεθνεῖς ἐκκλησιαστικούς φορεῖς, ἡμετέρου ἐγγράφου πρὸς ἐνημέρωσιν Ὑμῶν.

Πεποίθαμεν, ὅτι ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ «οὐ δώσει σάλον τῷ δικαίῳ» καὶ ὅτι διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν θέλει ἀποκαλύψει τὴν δύναμιν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Ἐπὶ δὲ τούτοις μεταφέροντες τὴν ἀγάπην καὶ τὴν συμ-

παράστασιν συμπάσης τῆς Ἱεραρχίας, τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς καὶ φιλοχρίστου Λαοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπικαλούμεθα τὴν προστασίαν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ πρὸς Ὑμᾶς καὶ τὸν δοκιμαζόμενον Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀχρίδος κ. Ἰωάννην, ἵνα ἐξέλθῃτε ἐκ τῆς δοκιμασίας ταύτης ὡς οἷόν τε τάχιον καὶ διατελοῦμεν μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καὶ φιλαδελφείας.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

THE HOLY SYNOD OF THE CHURCH OF GREECE

Protocol No. 3600/1899

16 August 2005

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ
ΤΟΝ Γ.Γ. ΤΟΥ ΟΗΕ
κ. ΚΟΦΦΙ ΑΝΑΝ
ΠΕΡΙ
ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΙΣΕΩΣ
ΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΧΡΙΑΔΟΣ
κ. ΙΩΑΝΝΟΥ**

Mr. Koffi Anan,
Secretary General of the U.N. Organisation,
United Nations Organisation,
United Nations Plaza,
New York, New York.
U.S.A.

Dear Mr. Secretary General,

It was with great sadness and consternation that we have learned of the decision of the Appellate Court of Bitola in the Former Yugoslavian Republic of Macedonia to imprison His Eminence, Archbishop Ioannis of Ochrid, the canonical representative of the Serbian Orthodox Patriarchate in that country, on charges of “*instigating ethnic, racial and religious hatred, discord and intolerance*”. This of course is not true, since Archbishop Ioannis did nothing more than remain faithful to the agreement –signed in May 2002 by other representatives of the so-called “*Macedonian Orthodox Church*” as well, but who, under pressure from the Government, reneged and repudiated their signatures– which restored canonical relations between the Church in the Former Yugoslavian Republic of Macedonia, with its mother Church, the Serbian Patriarchate.

Remaining faithful to one’s canonical obligations and being in communion with one’s canonical Mother Church, an obligation that every conscientious Orthodox Prelate takes very seriously, can in no way be regarded as “*instigating ethnic, racial and religious hatred, discord and intolerance*”. Being unjustly persecuted and imprisoned for remaining faithful to one’s canonical obligations can only be characterized as a violation of human rights and religious freedom. Rather, Archbishop Ioannis should be congratulated for his efforts to restore canonical order and to abrogate a schism which has existed in the Church for close to forty years – a schism which has barred all Orthodox Churches from recognising the uncanonical situation in which the Orthodox Church in the Former Yugoslavian Republic of Macedonia finds itself, since it stems from purely ethno-phyletic motivations. We therefore call upon You and the United Nations Organisation to exercise Your influence and intervene with the FYROM authorities so that Archbishop Ioannis be released from prison and granted his freedom as soon as possible. Only in this way can this wrong be rectified and the interference by the State in purely religious matters be hindered.

We thus appeal to Your sense of justice and trust that You will hearken to our just protest and intervene so that Archbishop Ioannis be released from prison. In this way religious freedom and human rights will be restored in the Former Yugoslavian Republic of Macedonia. This will not only render justice but also help this country in cultivating positive world opinion concerning religious freedom and human rights within its domain, as it seeks support for its efforts to enter into the Union of European Countries.

In closing, we thank you beforehand for all that we trust you will do in helping to rectify an unjust violation of human rights and religious freedom and invoke upon You all of God's strength in the execution of Your responsible duties and remain,

With sentiments of high regard and deep esteem,

† CHRISTODOULOS

ARCHBISHOP OF ATHENS AND ALL GREECE

Σημ. Ἐπιστολή με τὸ αὐτὸ περιεχόμενο ἐστάλη καὶ στὶς ἀκόλουθες ἐκκλησιαστικές, πολιτικές καὶ διπλωματικές προσωπικότητες:

– Αἰδεσιμώτατον Σάμ Κόμπια, Γ.Γ. Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν.

– Αἰδεσιμώτατον Δρα Κιθ Κλέμεντς, Γ.Γ. Συμβουλίου Ἐυρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν.

– Κύριον Χοσέ Μανουέλ Μπαρόζο, Πρόεδρο τῆς Ἐυρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς.

– Κύριον Χαβιέ Σολάνα, Γ.Γ. τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐυρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

– Κύριον Χοσέ Μπορέλ Φοντέλλες, Πρόεδρο τοῦ Ἐυρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου.

– Κύριον Φράνκο Φραττίνι, Ἀντιπρόεδρο τῆς Ἐυρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπεύθυνο γὰρ τὴν Δικαιοσύνη, Ἐλευθερία καὶ Ἀσφάλεια.

– Κύριον Γιάν Φίγκελ, Ἐυρωπαϊὸ Ἐπίτροπο γὰρ τὴν Ἐκπαίδευση, τὴ Μόρφωση, τὸν Πολιτισμὸ καὶ τὴν Πολυγλωσσία, Ἐπίτροπο γὰρ τὴν Προστασία τῶν Θρησκευτικῶν Μειονοτήτων.

– Κύριον Ἀλβάρο Χίλ-Ρόμπλες, Ἐπίτροπο Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐυρώπης.

– Κύριον Λουίζιους Βιλντχάμπερ, Πρόεδρο τοῦ Ἐυρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, Συμβούλιο τῆς Ἐυρώπης.

– Κύριον Ρίτσαρντ Τσένεϋ, Ἀντιπρόεδρο τῶν Η.Π.Α. καὶ Πρόεδρο τῆς Γερουσίας.

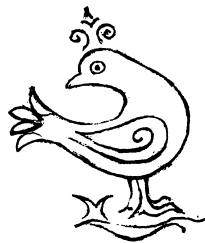
– Κύριον Τζ.-Ντένις Χάστερτ, Πρόεδρο τῆς Βουλῆς τῶν Η.Π.Α.

– Δρα Κοντολίζα Ράις, Ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν τῶν Η.Π.Α.

– Κύριον Μπράνκο Τσερβένκοφσκι, Πρόεδρο τῆς Π.Γ.Δ.Μ.

– Κύριον Βλάντο Μπούτσκοβσκι, Πρωθυπουργὸ τῆς Π.Γ.Δ.Μ.

– Κύριον Βασίλειον Κασκαρέλλη, Μόνιμο Ἀντιπρόσωπο τῆς Ἑλλάδος στὴν Ἐυρωπαϊκὴ Ἐνωση.

19 July 2005

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΗΣ
ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

His Beatitude Christodoulos,
Archbishop of Athens and Primate of the Orthodox Church of Greece,
Ag Philotheis 21,
GR 10556,
Athens
Greece

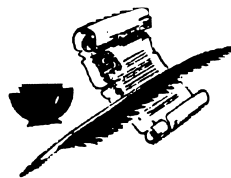
Your Excellency,

Thank you very much indeed for your letter to the Archbishop of Canterbury following the recent terrorist attacks in London. The Archbishop has received many letters of sympathy and prayer, so I hope you will understand if he is not able to respond to each one personally. I have therefore been asked to respond to your letter on his behalf.

The Archbishop has been greatly moved by all the prayers and expressions of support which have come in from across the world. He is especially grateful to you for your own personal concern and sorrow, and he is encouraged that you share the «fellowship of suffering» with him at this difficult time for our nation. He has spoken publicly of his horror and grief, and his sympathy for those who are suffering or bereaved. He has also emphasised the solidarity and common purpose which is shared across the faith communities at such a time, and has expressed the importance of standing and working together for the wellbeing of the nation.

The Archbishop will be grateful for your ongoing prayers as the Church cares for those involved and offers guidance to politicians and communities in their work for peace and reconciliation.

Yours sincerely,
John Corrie

Πρωτ. 3644
Ἄριθμ. Διεκπ. 1922

Ἀθήνησι τῇ 22ᾳ Αὐγούστου 2005

**ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ
ΓΕΩΡΓΙΑΣ***

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Μετοχέτης καὶ Τυφλίδος καὶ Καθολικὴ Πατριάρχα Πάσης Γεωργίας, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὴ καὶ περιπόθητε ἀδελφὴ καὶ συλλειτουργὴ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε **Ἡλίας**, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Μετὰ βαθυτάτης συγκινήσεως ἐδέχθημεν τὸ συλλυπητήριον Γράμμα τῆς Ὑμετέρας περιποθήτου Μακαριότητος καὶ τὴν ἔκφρασιν τῆς συμπαθείας Αὐτῆς καὶ τῆς περὶ Αὐτὴν Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου τῆς Γεωργίας ἐπὶ τῷ προσφάτῳ τραγικῷ δυστυχήματι, κατὰ τὸ ὁποῖον ἀεροπλάνον Κυπριακῶν συμφερόντων κατέπεσε πλησίον τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

Μεγάλως ἐκτιμῶμεν τὴν ἔκφρασιν ταύτην τῆς εὐκρινοῦς συμπαθείας καὶ ἀδελφικῆς συμπαραστάσεως Ὑμῶν εἰς τὸ πένθος τῶν Λαῶν καὶ τῶν Ἁγιωτάτων Ἐκκλησιῶν τῆς Κύπρου καὶ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ ἑκατὸν εἴκοσιν ἐνὸς ἁθῶν ἀτόμων, ἐν οἷς συγκαταλέγονται καὶ πολλὰ μικρὰ παιδιά.

Παρακαλοῦμεν, οὖν Μακαριώτατε, ὅπως μὴ παύσητε μνημονεύων αὐτῶν ἐν ταῖς θεοπειθέσιν Ὑμῶν προσευχαῖς, ἵνα Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται, καὶ χάριση τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν εἰς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν.

Καὶ αὔθις εὐχαριστοῦντες τὴν Ὑμετέραν Σεπτὴν Κορυφὴν διὰ τὰς πολυτίμους συλλυπητηρίους Αὐτῆς εὐχὰς κατασπαζόμεθα Αὐτὴν φιλήματι ἀδελφοποθήτῳ καὶ διατελοῦμεν.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

* Εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ μὲ τὸ αὐτὸ περιεχόμενον ἐστάλη καὶ πρὸς τὸν Πατριάρχη Σερβίας κ. Παῦλο.

LA SAINTE SYNODE DE L' ÉGLISE DE GRÈCE

Prot. Nr. 3687/1932

Athènes, le 23 Août 2005

Rev. Frère Aloïs,
Prieur de la Communauté de Taizé
712 50 France

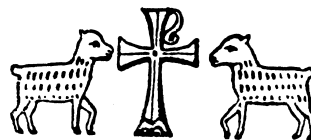
ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ
ΤΟΥ π. ROGER
SCHUTZ*

Cher Frère,

Je viens d'être informé pour ce fait triste de la mort injuste du fondateur de la Communauté de Taizé, Frère Roger Schutz. Cette action exécrationnelle est condamnée par l'Église de Grèce entière et par le peuple grec. L'œuvre et l'action du Frère Roger au mouvement œcuménique et sa contribution à la connaissance mutuelle parmi les divers Confessions Chrétiennes demeureront indélébiles dans la mémoire de chaque Chrétien actif qui vit dans l'esprit d'amour et de la réconciliation.

Enfin, je voudrais exprimer les condoléances sincères à tous les membres de la communauté de Taizé, tant par les membres du Saint Synode de l'Église de Grèce que par moi personnellement et de vous rassurer que désormais, je prierai pour le repos de l'âme de mémorable Frère Roger.

† CHRISTODOULOS
ARCHEVEQUE D'ATHÈNES ET DE TOUTE LA GRÈCE

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Λευκωσία, 25 Αύγουστου 2005

**ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Αὐτοῦ Μακαριότητα
Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Χριστόδουλο,
Ἀθήνα

Μακαριώτατε,

Ἐκφράζω τὶς θερμὲς εὐχαριστίες καὶ τὴν βαθιὰ ἐκτίμησή μου στὴν Ὑμετέρα Μακαριότητα γιὰ τὸ συλλυπητήριο μήνυμά Σας.

Σὲ αὐτὲς τὶς δύσκολες στιγμὲς, ἢ συμπαράστασή Σας, ἀλλὰ καὶ οἱ προσευχὲς Σας γιὰ τὶς τραγικὲς οἰκογένειες καὶ τὰ θύματα τοῦ ἀεροπορικοῦ δυστυχήματος, εἶναι γιὰ ὁλόκληρο τὸ βαρυνενοῦντα Κυπριακὸ λαὸ πηγὴ παρηγοριᾶς.

Μὲ βαθὺ σεβασμό,
Τάσσοσ Παπαδόπουλος
Πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 31ῃ Αὐγούστου 2005

ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ
ΠΡΟΣ
ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ
ΤΩΝ Η.Π.Α.

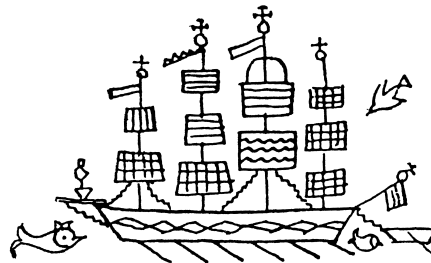
Ἐξοχώτατον
Πρόεδρον George W. Bush
The White House
1600 Pennsylvania Avenue NW
WASHINGTON, DC 20500
U.S.A.

Ἄγαπητέ κε Πρόεδρε,

Πληροφορηθεῖς τίς τραγικές συνέπειες τοῦ κυκλώνος «*Katrina*», ὁ ὁποῖος ὀδήγησε στήν ἀπώλεια δεκάδων ἀθῶων ψυχῶν καί προεκάλεσε σημαντικές ὑλικές καταστροφές σέ μία εὐρεία περιοχή τῆς μεγάλης Σας χώρας, σπεύδω νά ἐκφράσω τήν ἀνθρώπινη συμπάθειά μου καί νά Σᾶς διαβεβαιώσω γιά τή συμμετοχή μου στή λύπη καί τόν πόνο τοῦ λαοῦ Σας.

Προσεύχομαι ἐνθέρμως ὁ Παντελεήμων Κύριος νά ἀναπαύη τίς ψυχές τῶν νεκρῶν συνανθρώπων μας καί νά χαρίζη τήν εἰρήνη καί γαλήνη Του στίς πληγεῖσες περιοχές.

Εἰλικρινῶς ὑμέτερος,
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 3941
Ἀριθμ. Διεκπ. 2156

Ἀθήνησι τῇ 7ῃ Σεπτεμβρίου 2005

**ΕΚΦΡΑΣΙΣ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΥΡΚΑΪΑ
ΣΤΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟ
Ι. ΝΑΟ
ΑΓ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΑΡΝΑΙΑΣ**

Πρὸς
Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου
κ. Νικόδημον.
Εἰς Ἀρναίαν Χαλκιδικῆς.

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Μετὰ θλίψεως ὡς πλείστης ἐπληροφορήθημεν τὴν ἐπισυμβᾶσαν πυρκαϊάν, ἔνεκα τῆς ὁποίας κατεστράφη ὀλοσχερῶς ὁ ἱστορικός καὶ περίπυστος Καθεδρικός Ἱερός Ναὸς Ἁγίου Στεφάνου Ἀρναίας Χαλκιδικῆς τῆς καθ' ὑμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου, δι' ὃ καὶ ἐκφράζομεν ὑμῖν τὴν ὀλόθυμον συμπάθειαν ἡμῶν.

Ἐν τῷ Ἁγίῳ καὶ Πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, ὡς τό ποτε ὑπερῶν τῆς Σιών, προσήγαγε ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία τὴν ἱεράν καὶ ἀναίμακτον θυσίαν, μνησθεῖσα πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγεννημένων, τοῦ Σταυροῦ, τοῦ Τάφου, τῆς τριημέρου Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν Καθέδρας, τῆς Δευτέρας καὶ ἐνδόξου πάλιν Παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ἐν τῷ Ἁγίῳ καὶ Πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, πλείστοι τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν ἐγένοντο υἱοὶ φωτὸς καὶ κληρονόμοι τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν, ἄλλοι ἐδέχθησαν τὴν εὐλογίαν τῆς ἐννόμου συζυγίας, ἄλλοι, κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, ἀνεπαύθησαν διὰ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ ἄλλοι ἔλαβον τὴν τῆς ἱερατείας χάριν εἰς τὸ παραστήναι τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ καὶ ἱερουργῆσαι τὸ Ἅγιον καὶ Ἄχραντον Σῶμα καὶ τὸ Τίμιον Αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ἐν τῷ Ἁγίῳ καὶ Πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, πλείστοι τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν εὗρον λιμένα χεμαζομένων, ἱατρῆιον παθῶν, καταφυγὴν ἀσθενῶν, δαιμόνων φυγαδευτήριον.

Ἐν τῷ Ἁγίῳ καὶ Πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ διηκονήθη ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ὁ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον, ὁ ἐμπλεὺς οὐρανοῦ αὖρας, πνοῆς ζωῆς, βεβαίας ἐλπίδος καὶ θεολογικῶν μηνυμάτων καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἀνεκουφίσθη πολλάκις διὰ τῶν ἔργων τῆς εὐποιΐας ὁ πόνος τῶν ἀνθρώπων.

Ὅθεν, αἰσθανόμενοι βαρυτάτην τὴν θλίψιν διὰ τὴν ὡς εἴρηται γενομένην καταστροφὴν οἰκοδομήματος ἱστορικωτάτου, κοσμοῦντος τὴν πόλιν τῆς Ἀρναίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1812 καὶ ἐκφράζοντες τὴν ἱστορικὴν διαδρομὴν αὐτῆς, ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι ὁ Θεὸς τῆς Ἐκκλησίας Δομήτωρ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα θέλει, διὰ τῶν ἀόκνων καὶ ἀκαμάτων φροντίδων ὑμῶν, ἀνεγείρει καὶ αὖθις εἰς τὴν προτέραν εὐκλειαν καὶ λαμπρότητα τὸν ὡς ἄνω Οἶκον τῆς δόξης Αὐτοῦ.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, βεβαιοῦντες ὑμᾶς, φιλαδέλφως, ὅτι εἰς τὴν φιλόχριστον αὐτὴν προσπάθειαν ὑμῶν θέλετε ἔχει ἀμέριστον τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν συμπαράστασιν καὶ ἐνίσχυσιν ἡμῶν, κατασπαζόμεθα τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ καὶ διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν Χριστόδουλος, Πρόεδρος

**ΜΗΝΥΜΑ
ΔΙΑ ΤΗΝ
ΗΜΕΡΙΔΑ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ
ΘΕΜΑΤΩΝ**

(Λάρισα 1-9-2005)

Ἀγαπητοί μου Πατέρες καὶ ἐκλεκτοὶ Σύεδροι τῆς Ἡμερίδος Στελεχῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὸ παρελθόν, κοινὸ ὀπωσδήποτε χαρακτηριστικὸ τῶν σχέσεων μεταξύ κρατῶν καὶ ἐθνῶν ὑπῆρξεν ἡ ἄγνοια ἐν πολλοῖς καὶ στεῖρα ἀντιπαράθεση, λόγω τῶν πολιτισμικῶν, πολιτικῶν, κοινωνικῶν καὶ ἄλλων ἰδιαιτεροτήτων τους. Αὐτὲς οἱ διαφορὲς, ὅμως σήμερα, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη περίοδο, ἐκδηλώνονται μὲ τόση ἔνταση, πὺ ἐπιβάλλει μίᾳ ἄμεση καὶ ριζικὴ ἀνατοποθέτηση τῶν ἡγετῶν καὶ τῶν λαῶν, ὡς πρὸς τὸ θέμα τῶν σχέσεων καὶ τῶν ἐνεργειῶν γιὰ τὴν μείωση τῶν ἐντάσεων καὶ τὸν περιορισμὸ τῶν τραγικῶν συνεπειῶν.

Σ' αὐτὸ θέλουμε νὰ πιστεύουμε ὅτι συμβάλλει ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση. Γιὰ τὴν Ἐκκλησία ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση δὲν εἶναι μόνον μίᾳ πολιτικοοικονομικὴ συνεργασία ὀρισμένων κρατῶν. Ἄν ἦταν κάτι τέτοιο, ἡ Ἐκκλησία δὲν θὰ εἶχε λόγους νὰ τὴν παρακολουθεῖ καὶ νὰ ἀξιοποιεῖ τις ὅποιες προσπάθειές της. Ἡ Εὐρώπη ὡς πολιτισμικὸς χῶρος εἶναι τὸ πνευματικὸ ἀνάστημα τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Γι' αὐτὸ λοιπὸν ἡ ὑπεράσπιση τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐνότητας γιὰ τὴν Ἐκκλησία, δὲν εἶναι πολιτικὴ πράξις, ἀλλὰ πνευματικὸ καθήκον. Γιὰ τὴν διαφύλαξη τοῦ στόχου αὐτοῦ, προτεραιότητα ἔχει ἡ διαφύλαξη τῆς πνευματικῆς ἐνότητας κάθε λαοῦ καὶ ὁ σεβασμὸς τῆς ἰδιοπροσωπίας του, καὶ ὅπως χαρακτηριστικὰ εἶχε πεῖ ὁ κ. Ζὰκ Ντελόρ: *«ἐὰν γιὰ νὰ ἔχουμε τὴν Ἐνωση θὰ πρέπει νὰ ἐξαφανίσουμε τὴν ἰδιοπροσωπία τῶν μελῶν της, τότε ἡ Ἐνωση θὰ πάψει νὰ εἶναι Εὐρωπαϊκὴ».*

Οἱ ἰδιαιτερότητες καὶ οἱ διαφορὲς τοῦ λαοῦ μποροῦν νὰ λειτουργήσουν γόνιμα καὶ δημιουργικὰ καὶ πρωτίστως μέσω τῆς παιδείας τῶν κρατῶν, ἡ ὅποια εἶναι καὶ ἡ λιγότερο δαπανηρὴ ἄμυνα τοῦ κάθε κράτους. Ἀνεβάζοντας τὸ ἐπίπεδο τοῦ λαοῦ ἢ καλλιερῶντας το, ἐξασφαλίζεται ἡ πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ πρόοδος του. Καὶ τοῦτο γιὰ ἀντιμετωπίζεται ἔτσι ὁ φανατισμὸς, ὀξύνεται ἡ δυνατότης διάκρισης ἐκ μέρους τῶν ἀτόμων μεταξύ κακοῦ καὶ ἀγαθοῦ καὶ δὲν χειραγωγοῦνται οἱ ψυχὲς τῶν λαῶν ἀπὸ ἐπιτήδειους. Ἡ παιδεία εὐαίσθητοποιεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου, τὰ ἄτομα ἀποκτοῦν μίᾳ φιλειρηνικὴ στάση ζωῆς καὶ ἐπιλύουν μὲ σύνεση τις διαφορὲς τους.

Ἡ Τέχνη, ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ, εἶναι μίᾳ παγκόσμια γλῶσσα, πανανθρώπινη, ἐξαιρετικῆς σημασίας. Οἱ πολιτισμικὲς ἀνταλλαγὲς μεταξύ τῶν κρατῶν, οἱ συναυλίες, οἱ ἐκδηλώσεις εἶναι παράγοντες ἀλληλογνωριμίας καὶ κατανοήσεως. Μέσω τοῦ πνευματικοῦ συγκρητισμοῦ, ὁ κάθε λαὸς ἐπιλέγει τὰ γόνιμα στοιχεῖα τῆς κουλτούρας τῶν ἄλλων λαῶν καὶ τὰ ἀφομοιώνει δημιουργικὰ. Ἡ δημιουργικὴ ἀφομοίωση ἀποκλείει τὴν ἰσοπέδωση καὶ τὴν ἀρνητικὴ χειραγώγηση τοῦ λαοῦ καὶ κατοχυρώνει τὴν αὐτοτέλεια καὶ τὴν ἐθνικὴ του ταυτότητα.

Τὸ ἀσφαλέστερο ὅμως μέσο γιὰ τὴν διευθέτηση τῶν ὀποιων διαφορῶν μεταξύ τῶν λαῶν εἶναι ὁ διάλογος. Ἀναπτύσσοντας τὴν κοσμοθεωρία του καὶ τὰ ἐπιχειρήματά του, ὁ κάθε λαὸς δίνει στὸν ἄλλον τὴν δυνατότητα ἀληθινὰ νὰ τὸν γνωρίσει, νὰ τὸν κατανοήσει, νὰ τὸν ἀποδεχθεῖ καὶ νὰ δικαιολογήσει τις ἰδιαιτερότητές του. Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα εἶναι οἱ Ἀμφικτυονίες, ἀλλὰ καὶ οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες στὴν Ἀρχαία Ἑλλάδα, πὺ κατάφεραν νὰ διαμορφώσουν κοινὴ συνείδηση στὶς Πόλεις-Κράτη, ὑπερφαλαγγίζοντας τις ἐπὶ μέρους διαφορὲς τους. Τέλος, τόσο ἡ ἐπιστήμη ὅσο καὶ ἡ τεχνολογία θὰ μποροῦσαν νὰ ἀποτελέσουν παράδειγμα προόδου ἀνάμεσα στὰ κράτη, ὑπὸ τὴν προϋπόθεση ὅτι θὰ

ἔχουν ἀνθρωποκεντρικό χαρακτήρα καί θά στηρίζονται στήν ἀνιδιοτέλεια τῶν ἐπιστημόνων. Ἡ ἐπιστήμη καί ἡ τεχνολογία μποροῦν εὐκόλα νά δείξουν στούς λαούς τὰ κοινά τους προβλήματα, τίς ἀνησυχίες καί τίς προσδοκίες τους, πού εἶναι περισσότερες, ἀπό τίς διαφορές τους.

Βασικό μέλημα ὅλων μας λοιπόν, εἶναι ἡ διατήρηση τῆς ἰδιοπροσωπίας τῶν κρατῶν-μελῶν τῆς Εὐρώπης, μιᾶς Εὐρώπης πού δέν θά ἰσοπεδώσει τίς διαφορές τῶν λαῶν, δέν θά ξεχάσει τίς παραδόσεις τους, ἀλλά θά ὠφεληθεῖ ἀπό τήν πολυμορφία τους. Ἐξάλλου, πολὺ εὐστοχα καί χαρακτηριστικά ἀναφέρει ὁ Ἑλληνας Νομπελίστας ποιητής Σεφέρης: «*Σβήνοντας ἕνα κομμάτι ἀπό τὸ παρελθὸν εἶναι σὰν νὰ σβήνεις ἕνα κομμάτι ἀπό τὸ μέλλον*».

Θά πρέπει νά συνειδητοποιήσουμε ἐμεῖς πλέον οἱ Εὐρωπαῖοι πολίτες, ὅτι οἱ λαοὶ δέν ἐνώνονται σταθερὰ καί μόνιμα βάσει τῶν οἰκονομικῶν ἢ τῶν πολιτικῶν τους μόνον συμφερόντων. Ἀντιθέτως ἐνώνονται μόνον ὅταν συνδεθοῦν μὲ πνευματικούς δεσμούς. Ἡ Εὐρώπη μπορεῖ νά ὑπάρξει ὡς ἐνότητα ἀκόμη καί ἐὰν ἔχει ποικιλία πολιτισμικῶν μορφῶν, ἀλλά δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει χωρὶς ἐνιαῖο πνευματικό προσανατολισμό.

Μὲ αὐτὲς τίς προοπτικές καί ἀγαθὲς θέσεις καί προτάσεις καλούμαστε νά σφυρηλατήσουμε, ὄχι μόνον τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, ἀλλὰ καί τὴν ἐνότητα τῆς ἀνθρώπινης δημιουργίας καί προκοπῆς, σὲ ὅ,τι μᾶς προσφέρε-

ται ὡς χάρισμα, δωρεὰ καί εὐκαιρία παραγωγικῆς διαδικασίας μέσα στήν Εὐρωπαϊκὴ Κοινωνία πού ζοῦμε.

Εὐλογῶ λοιπόν τὴν ὅλη προσπάθεια πού καταβάλλει ὁ Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολουθήσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων τῆς Ἐκκλησίας μας, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ καί τὰ μέλη Αὐτῆς, γιὰ τὴν ἐνημέρωση τῶν Στελεχῶν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ θεμάτων Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

Χαιρετίζω τὴν παρουσία ὅλων Ὑμῶν στήν ἔκτη (ΣΤ') καί τελευταία Ἡμερίδα πού γίνεται ἐδῶ στήν Λάρισα, στήν πρωτεύουσα τῆς Θεσσαλίας, σὲ συνεργασία μὲ τὰ Γραφεῖα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου καί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως στήν Ἑλλάδα. Οἱ Ἡμερίδες αὐτὲς ἐν πολλοῖς ἔδειξαν καί ὑπογράμμισαν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὴν ἐνεργοποίηση ὅλου τοῦ κατάλληλου πρὸς τοῦτο δυναμικοῦ Τῆς στὰ Εὐρωπαϊκὰ ζητήματα καί τὸ ὅτι κάθε προσπάθεια καί ἐπιδίωξή Τῆς δέν εἶναι τυχαία καί εὐκαιριακή.

Γίνεται δὲ πάντα μὲ συγκρότηση καί ἐπιμέλεια πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτὸ καί μὲ κατάλληλα πρόσωπα, ἀφοσιωμένα καί εἰδικευμένα στὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας μας.

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

**ΜΗΝΥΜΑ
ΔΙΑ ΤΟΝ
ΔΙΑΛΟΓΟΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ –
ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ**

(Πάτρα 10/9/2005)

Ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ἡ οἰκοδομὴ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν τῶν πιστῶν. Ὡς ἐκ τούτου, τὸ ἐπίκεντρον κάθε Ἐκκλησιαστικῆς διακονίας εἶναι ὁ πιστὸς λαός. « Ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων » προσφέρεται ἡ Θεία Λειτουργία. Σ' αὐτὸ τὸ ἐκκλησιολογικὸ πλαίσιο κινούμενη, πάντοτε, ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπεφάσισε κατὰ τὴν Συνεδρία Τῆς τῆς 2ας παρελθόντος μηνὸς Μαρτίου ἐ.ἔ. τὴν συγκρότησιν Ἐπιτροπῆς « ἥτις θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀναπτύξεως καὶ προωθήσεως διαλόγου τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῶν διαφορῶν κοινωνικῶν φορέων, ἐπὶ θεμάτων ἀφορούντων εἰς τὴν ποιμαντικὴν καὶ διοικητικὴν ὀργάνωσιν τῆς Ἐκκλησίας, ὡς καὶ εἰς τρόπους ἀξιοποιήσεως τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου ὑπ' Αὐτῆς ». Ἡ ἀπόφασις ἐτέθη εὐθὺς σὲ ἐνέργεια διὰ τῆς συγκροτήσεως Ἐπιτροπῆς τελοῦσης ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερώνυμου, πρῶτος καρπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ὁ διεξαγόμενος σήμερον ἐν πόλει τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου διάλογος. Ἐκ τοῦ διαλόγου τούτου ἀναμένεται νὰ προσδιορισθοῦν λεπτομερῶς κατὰ τὸ δυνατόν οἱ ἐπιθυμίαι τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, Κλήρου καὶ Λαοῦ, σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ σὲ ὠρισμένα λεπτεπίλετα μέτρα γιὰ τὴν ἐντελέστερη διεξαγωγὴ τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μέσα στὸν σύγχρονον κόσμον. Μᾶς ἐνδιαφέρει νὰ γνωρίζουμε τί ὁ λαός, κυρίως, ἀλλὰ καὶ ὁ Κληρὸς προσδοκοῦν ἀπὸ τοὺς Ποιμένες των καὶ τί δέον γενέσθαι προκειμένου νὰ ἀνταποκριθοῦμε ποιμαντικὰ στὶς ἀνάγκαι τῆς σημερινῆς κοινωνίας. Τὰ πορίσματα θὰ εἶναι ἀσφαλῶς ἐνδεικτικὰ τῶν τάσεων ποὺ ἐπικρατοῦν στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ τὶς τελικὰς ἀποφάσεις θὰ κληθῇ νὰ λάβῃ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μὲ θεολογικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ κριτήρια, δεδομένου ὅτι κατὰ τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησιολογίαν τὰ τυχόν δικαιώματα τῶν λαϊκῶν ἐπὶ τὴν διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας εἶναι δοτὰ ἀπὸ τὴν Ἱεραρχίαν.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἐπιθυμῶ νὰ κάμω μία διασάφηση. Λέγεται συνήθως καὶ γράφεται περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν Κληρικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν Λαϊκῶν ἀφ' ἑτέρου, ὡς ἐὰν νὰ πρόκειται γιὰ δύο ἀνταγωνιστικὰς ἀντίπαλαις ομάδας ποὺ ἀγωνίζεται ἢ μὲν μία νὰ διατηρήσῃ τὰ κυριαρχικὰ της κεκτημένα, ἢ δὲ ἄλλη νὰ ἀποκτήσῃ ἀνύπαρκτα δικαιώματά της. Τὸ σχῆμα αὐτὸ δὲν ἀνταποκρίνεται ἐν ὀρθόδοξῃ Παράδοξῃ. Ἐν ὀρθόδοξῃ Παράδοξῃ οἱ Ἐκκλησίαι διεμόρφωσαν τὴν εἰδικὴν τάξιν τοῦ ἀριστοκρατικοῦ κλήρου, ποὺ ἀντιπαρεβάλλετο πρὸς τὸν ἐξουσιαζόμενον λαόν, ἐδῶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ οὐδέποτε ὑπῆρξε τέτοιο σχῆμα. Ἐδῶ Ἐπίσκοποι, Ἱερεῖς καὶ Μοναχοὶ εἴμεθα ὅλοι παιδῆ τῶν φτωχῶν λαῶν, ξεκινήσαμε τὴν ζωὴν μας μὲ τὰ ὄνειρα τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς θυσίας, δοκιμασθήκαμε μέσα στὶς ἐθνικὰς ταλαιπωρίας, ζυμωθήκαμε στοὺς κοινωνικοὺς ἀγῶνας, πληρώσαμε ἀκριβὸν φόρον αἵματος χάριν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἐλευθερίας του, μαζί πάντοτε μὲ τὸν ταλαιπωρούμενον λαόν. Καὶ σήμερον εἴμεθα οἱ πρῶτοι ἐν τῷ κατάλογῳ τῶν κοινωνικῶν ἔργων, πέρα τῶν καθαρὰ πνευματικῶν. Τὰ ἰδρύματά μας προστατεύουν χιλιάδες ἀναξιοπαθούντων, στὰ συσσιτία μας τρώγουν καθημερινὰ δεκάδες χιλιάδες φτωχοὶ ἄνθρωποι, μὲ τὶς ὑποτροφίας μας σπουδάζουν ἑκατοντάδες φτωχὰ παιδῆ, τὰ μοναστήρια μας εἶναι κυψέλαι ἐργατικότητας, οἱ Ἐνορίες μας εἶναι θερμοκήπια ἀγάπης. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ἀφήσουμε νὰ καθιερωθῇ, ἔστω καὶ φραστικὰ, ἡ διάκρισις καὶ διαφορὰ μετὰ τὸν Κλήρον καὶ Λαόν. Ἱεροκρατικὰ συστήματα ἐδῶ δὲν ὑπῆρξαν ποτὲ καὶ Κληρὸς καὶ Λαὸς πιασμένοι χέρι χέρι ἀντι-

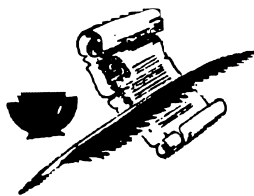
μετώπισαν ἀπὸ κοινοῦ τὰ βάσανα καὶ τὶς περιπέτειες τῆς ζωῆς. Εἶναι ἐπομένως καὶ ἄδικο καὶ ἀνακριβές, ἐνῶ προερχόμεθα ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἰδίου λαοῦ καὶ ἐνῶ μοιραζόμεθα μαζί του τὶς τύχες του, τώρα νὰ δίδουμε τὴν ἐντύπωση ὅτι ἀνήκουμε σὲ δύο διαφορετικὰ στρατόπεδα, ἀντιμαχόμενα ἢ ἀγωνιζόμενα νὰ διατηρήσουν τὶς διαχωριστικὰ γραμμὰς πού τὰ χωρίζουν, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ὁ λαὸς ἔχει διδαχθῆ νὰ σέβεται τὸν Ἱερό Κλῆρο γιὰ τὴν θεοφιλή ἀποστολή του, ὅπως αὐτὴ τοῦ ἔχει δοθῆ ἄνωθεν διὰ τῆς Θείας Χάριτος.

Γι' αὐτὸ καὶ εἶναι ἀνάγκη ἰδίως σήμερα νὰ ἀναλάβουμε ὅλοι μαζί τὸν ἀγῶνα νὰ πλησιάσουμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο μὲ πνεῦμα παροξυσμοῦ ἀγάπης πρὸς ἀντιμετώπιση τῶν κοινῶν κινδύνων πού μᾶς περιζώνουν. Ὡς καλῶς γνωρίζετε μεταξὺ τῶν τεχνοκρατικῶν élites καὶ τῶν δυνάμεων πού θέλουν μίαν εὐρωπαϊκὴ ἔνοπιση στὰ ὄρια τοῦ ἀνθρώπου χωρὶς ἐκβιασμούς καὶ νομοδρόμους, μὲ ἀπόρριψη τοῦ σκληροῦ προτεσταντικοῦ προτύπου πού ἐπιδιώκει μόνον τὸ χρῆμα καὶ τὸ κέρδος. Τώρα θὰ διαμορφωθοῦν νέοι συσχετισμοὶ στὴν Εὐρώπη καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἠμπορεῖ νὰ παίξει ἐδῶ ἓνα ἀκόμη περισσότερο φιλολαϊκὸ, δηλαδὴ εὐαγγελικὸ ρόλο, νὰ σταθῆ ὡς λαϊκὴ Ἐκκλησία κοντὰ στὰ γνήσια λαϊκὰ κοινωνικὰ αἰτήματα, νὰ ὁμιλήσῃ γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ νὰ διαλεχθῆ ἀκόμη καὶ μὲ παραδοσιακοὺς ἀντιπάλους τῆς, ὡς λ.χ. ὁ Διαφωτισμὸς, ὡς ἔπραξαν πρὸ αἰῶνων πολλοὶ λόγιοι Ἕλληνες καὶ Ἐκκλησιαστικοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ Κορυθαλλεύς, Μελέτιος Πηγᾶς κ.ἄ. Ἡ Ἐκκλησία δύναται σήμερα νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν συνάντησή Της μὲ τὶς κοινωνικὰς ἐκεῖνες δυνάμεις πού τὴν πολεμοῦν, ἐπειδὴ ἔχουν ἀποκοπῆ ἀπὸ αὐτὴν καὶ ἔχουν στρεβλὴ εἰκό-

να Της στὸ μυαλό τους. Πίσω ἀπὸ τὶς ἐπιθέσεις κατὰ τὴν Ἐκκλησίαν κρύπτονται εἴτε οἱ ἄθεες παλαιομαρξιστικὲς, εἴτε οἱ ἀντιχριστιανικὲς νεοφιλελεύθερες καὶ τεχνοκρατικὲς εὐρωελίτ, εἴτε καλόπιστοι ἀλλὰ προκατειλημμένοι ἄνθρωποι πού βλέπουν τὴν Ἐκκλησία ὡς ἐμπόδιο, εἴτε στὸ ἰσοπεδωτικὸ τῶν ἔργων, εἴτε στὴν ἀληθινὴ πρόοδο, ὅπως αὐτοὶ τὴν κατανοοῦν. Οἱ ἐλίτ αὐτὲς δὲν ἐνδιαφέρονται, φρονῶ, οὔτε γιὰ τὸν πολιτισμὸ, οὔτε γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Μὲ αὐτὲς ὡστόσο τὶς ἐκτὸς τοῦ περιβάλλου τῆς Ἐκκλησίας δυνάμεις ὀφείλομεν ἐπίσης νὰ διαλεχθοῦμε. Θὰ πρόκειται γιὰ τὸν διάλογο μὲ τὸ Αὐριον πέραν ἀπὸ τὸν στενοκέφαλο συντηρητισμὸ καὶ τὸν ἀδιέξοδο ψευδοπροοδευτισμὸ. Καὶ τοῦτο διότι ἐντὸς τοῦ Ὁρθοδόξου ἥθους συνυπάρχουν τὸ συντηρητικὸ καὶ τὸ ἐπαναστατικὸ. Τὸ ἥθος αὐτὸ τὸ ἐξέφρασαν οἱ Ἅγιοί μας, καθὼς καὶ οἱ Μακρυγιάννης, Παπαδιαμάντης, Θεοτοκᾶς, Κόντογλου, Σεφέρης. Σήμερα ὁ κόσμος αὐτὸς ἀναμένει ἀπὸ τὴν Ἱεραρχία νὰ ἀνοίξῃ τὸν δρόμο, μὲ κριτήρια ἐκκλησιολογικὰ καὶ ἀγιοπατερικὰ, ὥστε συστηματικὰ ἢ ἑλληνορθόδοξος παράδοσή μας νὰ συσπειρώσῃ καὶ νὰ ἐκφράσῃ καὶ τὴν διάνοη πού ἀποζητεῖ τὴν ξεχασμένη ἐνότητά μας.

Μὲ αὐτὲς τὶς ἐπικαιρὲς σκέψεις μου, χαιρετίζω καὶ εὐλογῶ τὴν ἑναρξὴ αὐτοῦ τοῦ Διαλόγου καὶ ἐκφράζω τὴν ἐπιθυμία ἀλλὰ καὶ τὴν πεποίθησι ὅτι, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, τὰ ἀποτελέσματά του, ἀσφαλῶς, θὰ εἶναι ἐπωφελεστέρα γιὰ ὅλους μας.

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

**ΜΗΝΥΜΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ
ΣΥΝΕΔΡΟΥΣ
ΤΟΥ Ζ'
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ
ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ
ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΙΕΡΩΝ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

(Νέον Προκόπιον Εὐβοίας,
19-22 Σεπτεμβρίου 2005)

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί καὶ πατέρες, θὰ ἤθελα νὰ προσφωνήσω τὸ Συμπόσιό σας ποὺ ἔχει θέμα τὴν Ἱερωσύνη καὶ ἀρχίζει σήμερα, μὲ τὸν περίφημο ὄρισμό περιῆρέως, ποὺ μᾶς ἔδωσε ὁ ἅγιος Συμεὼν ὁ νέος Θεολόγος, ὅπου προσδιορίζει τὴν οὐσία καὶ τὴν ἀποστολὴ τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος: «*Ἱερεὺς ἐστὶν ὁ δυνάμει Πνεύματος Ἁγίου μεταποιηθεὶς καὶ ἀλλαγείς καὶ εἰς Χριστὸν τὸν δι' ἡμᾶς παθόντα καὶ ἐν δόξῃ ἀναστάντα θεότητος μεταμορφωθείς*» (Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου, ΚΑΤΗΧΗΣΕΙΣ 28η, ἔκδοσις Sources Chretiennes 113, σελ. 150).

Θὰ ἤθελα, μὰ καὶ οἱ πλείστοι, στοὺς ὁποίους ἀπευθύνομαι, ἀνεδέχθητε τὴν τετιμημένη χάρη καὶ λειτουργία τοῦ Κυρίου, νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ ἐκφράσω κάποιες σκέψεις μου γιὰ νὰ βοηθηθοῦμε ὅλοι μας καὶ νὰ δοῦμε μερικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἐν Χριστῷ Ἱερωσύνης, τὰ ὁποῖα καὶ προσδιορίζουν τὴ θέση μας μέσα στὴν Ἐκκλησία, τὸ ἔργο μας καὶ τὴν ἀποστολή μας.

Κατ' ἀρχὴν δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε αὐτό, ποὺ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει στὴν πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολή: «*οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ*» (Ἑβρ. 5, 4). Αὐτὸ τὸ θεϊκὸ κάλεσμα ἀποτελεῖ τὴ βάση γιὰ τὴν πρωταρχικὴ μας σκέψη, προκειμένου νὰ συνειδητοποιήσουμε καὶ νὰ βιώσουμε τὴν ἀφετηρία τῆς Ἱερωσύνης μας, δηλαδὴ ἀπὸ ποῦ ξεκινᾶμε, ποῦ πρέπει νὰ ἔχουμε τὴν ἀναφορὰ μας καὶ στὸ τί πρέπει νὰ στοχεύει ἡ διακονία μας.

Πρέπει πάντα νὰ ἐνθυμούμεθα αὐτὸ ποὺ λέγεται στὴ θεολογικὴ γλῶσσα ὅτι ἡ Ἱερωσύνη μας εἶναι Χριστοκεντρικὴ. «*Νῦν δὲ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν “ἐπὶ Μουσεώς καθέδρας ἐκάθησαν οἱ ἱερεῖς”*», γράφει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, «*ἀλλ' ἐπὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ. Τὴν γὰρ ἐκεῖνου διεδέξαντο διδασκαλίαν. Διὸ καὶ Παῦλος φησιν: “ὑπὲρ Χριστοῦ πρεσβεύομεν, ὡς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν”*» (P.G. 48, 642). *Χριστοκεντρικὴ, λοιπόν, λειτουργία.* Τοῦτο ἀκριβῶς καθορίζει τὴ θεμελιώδη θέση καὶ στάση κάθε κληρικοῦ καὶ ἔχει ὡς συνέπεια τὸ νὰ διακρίνουν αὐτοὶ ποῦ Ἐκεῖνος ἐμπιστεύθηκε στὰ χέρια μας, δηλαδὴ τὸ πλήρωμα κάθε ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος, τὴν παρουσία τοῦ ἱερέως, ὡς ἓνα ζωντανὸ δείκτη πορείας καὶ ἓνα ἀπλανῆ ὁδηγὸ πρὸς τὸν Τριαδικὸ Θεό. Πάντα ἡ ἀλήθεια αὐτῆ, ἰδιαίτερα στίς μέρες μας, εἶναι ἀπαραίτητη, γιὰτὶ ὑπάρχει κίνδυνος ἡ ἱερωσύνη, ὡς διακονία καὶ μαρτυρία, νὰ χάσει τὸν προσανατολισμὸ τῆς ἡ νὰ διασπαστεῖ σὲ πολλοὺς προσανατολισμοὺς καὶ σὲ ἀνθρωποκεντρικὲς προοπτικὲς καὶ πολυπράγμονες ἐνασχολήσεις.

Ὁ ἄνθρωπος ἱερέας, ὅσο κεκαθαρμένος καὶ ἂν εἶναι, δὲν μπορεῖ νὰ ἀγιάσει, δὲν μπορεῖ νὰ ἐμφυσῆσει θεία χάρη στὰ μυστήρια. Ὅλα ὀφείλονται στὸ Θεό, ποὺ ἔχει τὴν ἄκτιστη θεία χάρη, τὴν ὁποία καὶ παρέχει. Ὁ ἄνθρωπος ἱερέας γίνεται μόνον ὄργανο καὶ κατοχῆς καὶ παροχῆς – μεταφορᾶς τῆς θείας Χάριτος.

Διαρκῶς ἐπομένως πρέπει νὰ ἀναζωπυρῶναι τὸ δοθὲν σὲ αὐτὸν χάρισμα, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρὸς τὸν μαθητὴν του Τιμόθεον, «*μη ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου*» (Α' Τιμ. 4, 14). Νὰ ἐμβαπτίζομεθα καὶ νὰ ἐμβαθύνουμε πνευματικὰ πρέπει, ὅσο μᾶς ἐπιτρέπει ὁ καιρὸς, στὴν πρώτη ἡμέρα τῆς χειροτονίας μας, ἐὰν θέλουμε νὰ ξεπερνοῦμε τὴν ἐξοικείωση καὶ τὴν ἀκηδία τῆς ἱερατικῆς μας πορείας.

Ἐνα δεύτερο στοιχεῖο, τὸ ὁποῖο ὀφείλουμε νὰ μὴ λησμονοῦμε εἶναι αὐτὸ ποὺ ἀναφέρεται ὡς προφητικὸ ἔργο τῆς Ἱερωσύνης μας. Ἡ ἱερατικὴ μας δια-

κονία ἐκ προορισμοῦ ἔχει ὡς μέλημά της τὸ νὰ διακηρύττει μὲ πληρότητα, γνησιότητα καὶ πιστότητα τὴν ἀποκαλυφθεῖσα ἀπὸ τὸν Χριστὸ ἀλήθεια, αὐτὴν ποὺ ὡς λόγος Θεοῦ «*τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον*», διὕκνειται «*ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν τῶν ὀστέων*» (Ἐβρ. 4, 12). Ὁ μὲ καύση καὶ θερμὴ καρδίας καὶ ζωντανία πνεύματος ἐκφερόμενος ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς ἱερεῖς λόγος Θεοῦ θὰ βεβαιώνει τὴν κοινωνία τῶν πιστῶν γιὰ τὴν μεταμορφωποιητικὴ δύναμη τοῦ λόγου τοῦ Εὐαγγελίου, ἔχοντας ὡς περιεχόμενό του τὴν πίστη στὴν ἀλήθεια τοῦ ἀποκεκαλυμμένου καὶ σαρκωμένου Θεοῦ, ἔτσι ὅπως αὐτὴ διασώθηκε ἀποστολοπαράδοτα μέσα ἀπὸ τὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας.

Τέλος, ἡ Ἱερωσύνη μας μέσα ἀπὸ τὴ «*λογικὴ καὶ ἀναίμακτη μυσταγωγία καὶ ἱερουργία*» τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας εἶναι ἐκεῖνη, ποὺ θὰ φέρνει ἐν δυνάμει παρούσα τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ θὰ δίνει μία ὑγιὴ προοπτικὴ τοῦ μέλλοντος τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Θὰ τὸν ἀπελευθερώνει ἀπὸ τὴ μιζέρια, τοὺς πόνους, τὶς δοκιμασίες τοῦ παρελθόντος καὶ κάθε εἶδους μοιρολατρία. Θὰ τὸν λυτρῶνει ἀπὸ τὶς ἀβεβαιότητες καὶ τοὺς φόβους γιὰ ὀδυνηρές, πιθανόν, ἐκπλήξεις τοῦ μέλλοντος. Θὰ τοῦ δίδει τὴ δυνατότητα νὰ ἐμπιστεύεται στὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ τὶς ὅποιες ἐπιλογές του καὶ νὰ εἶναι σίγουρος, ὅτι τὸ μέλλον δὲν προσδιορίζεται ἀπὸ τυφλές καὶ σκοτεινές δυνάμεις, ἀλλὰ ἡ ζωὴ του καὶ ἡ παρουσία του πάνω στὴ γῆ εἶναι στὰ χέρια τοῦ ζωντανοῦ Θεοῦ, ἀνήκει στὴν ἀγάπη καὶ στὴ σοφία Του καὶ καταλήγει στὴν ἐσχατολογικὴ τελείωσή του.

Ἡ ἱερωσύνη δὲν εἶναι μόνον διακονία πρεσβείας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐπέχει θέσιν παρουσίας καὶ εἰκόνας θεϊκῆς καὶ ταυτίζεται μὲ τὴν ἀποστολή, ποὺ ὁ Χριστὸς ἀνέθεσε στοὺς Ἀποστόλους καὶ ποὺ ἐκτείνεται σὲ ὅλη τὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν χάρισμα τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ἀναφέρεται χαρακτηριστικὰ στὰ θεολογικὰ ἔργα τῶν Πατέρων. Εἶναι αὐτὸ ποὺ ἀνακεφαλαιώνει ὅλα τὰ ὑπόλοιπα χαρίσματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ μέσῳ τοῦ ὁποίου, κατ' ἐξοχὴν, οἱ πιστοὶ βιώνουν διαχρονικὰ καὶ προχέεται σ' αὐτοὺς ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Στὶς μέρες μας, ἀγαπητοὶ μου πατέρες καὶ ἀδελφοί, βλέπουμε νὰ ἐντείνεται ἡ διάθεση κρίσεως καὶ κατακρί-

σεως τῶν πράξεων καὶ τῶν φορέων τῆς ἱερωσύνης. Οἱ κρίνοντας δὲν κατανοοῦν, ἐν ἀγνοίᾳ τους ἢ σκόπιμα, ὅτι ὁ χειροτονῶν τοὺς ἱερεῖς εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος ἀνέχεται καὶ τοὺς τυχόν ἀναξιούς κληρικούς. Οἱ πιστοὶ μποροῦν νὰ βλέπουν τὰ σφάλματα τοῦ ἀνθρώπου ἱερέα, ἀλλὰ ὀφείλουν νὰ προσεύχονται γιὰ αὐτόν, ὡς πνευματικόν τους πατέρα, καὶ ὄχι νὰ ρίπτουν τὸν λίθον τοῦ ἀναθέματος γιὰ τὰ ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ, ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ἐνεργούμενα πλημελήματά του. «*Εἰ καὶ ἐγκλημάτων ὧσιν ὑπεύθυνοι οἱ ἱερεῖς, οὐδὲ οὕτω σοι θέμις τῶν ἐκείνων βίον κρίνειν*» (P.G. 51, 204), σχολιάζει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος. Ἐμεῖς, ὁμως, δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε, ὅτι οἱ κρίνοντας καὶ πολεμοῦντες σήμερα τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα, ἐπειδὴ δὲν μποροῦν νὰ πολεμήσουν τὸν Θεόν, μεταφέρουν τὴν κριτικὴν καὶ πολεμικὴν τους, ἀδιακρίτως καὶ ἀκριτως, στὸ πρόσωπο τῶν κληρικῶν. Αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ μᾶς πτοεῖ, ἀλλὰ νὰ μᾶς ἐμβάλλει σὲ σκέψεις προσευχῆς, προσοχῆς καὶ συνέσεως, «*μείζονα πλοῦτον*» ἠγησάμενοι «*τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ*» (Ἐβρ. 11, 26).

Θὰ ἤθελα νὰ περατώσω τὶς σκέψεις μου αὐτές, μαζί μὲ τὶς εὐχές μου γιὰ ἐπιτυχία τοῦ Συμποσίου, μὲ τὴν ἰδιαίτερη προτροπὴ, παράκληση καὶ εὐλογία, νὰ ἔχουμε ζωντανὴ καὶ διαρκῆ τὴν λυτρωτικὴ ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας μας, ἔτσι ὅπως ὁ Ἅγιος Συμεὼν ὁ νέος Θεολόγος τὴν εὐχεται γιὰ τοὺς λειτουργοὺς τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ «*Κάθε γνώση καὶ ἐπίγνωση καὶ κάθε λόγος σοφίας καὶ λόγος μυστικῆς γνώσεως, καθὼς καὶ ἐνέργεια θαυμάτων καὶ χάρη προφητείας καὶ γένη γλωσσῶν καὶ ἔρμηνεία γλωσσῶν, ἀντιλήψεις καὶ κυβερνήσεις πόλεων καὶ λαοῦ καὶ ἐπίγνωση τῶν μελλόντων ἀγαθῶν καὶ ἐπίτευξη τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν καὶ τὸ νὰ ἐνδυθοῦμε τὸν Χριστὸ καὶ νὰ νοήσουμε τὰ μυστήρια τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ νὰ γνωρίσουμε τὸ μυστήριον τῆς Οἰκονομίας Του γιὰ μᾶς καί, μὲ μιὰ λέξη, ὅλα ὅσα οἱ ἄπιστοι ἀγνοοῦν καὶ ἐμεῖς, ποὺ καταξιωθήκαμε νὰ εἴμαστε πιστοί, μποροῦμε νὰ νοοῦμε, νὰ φρονοῦμε καὶ νὰ λέμε, ὅλα αὐτὰ μόνο μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα πληροφροοῦμαστε καὶ κατέχουμε*» (Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου “Τὰ εὐρισκόμενα ἅπαντα”, ἐκδόσεις Β. Ρηγοπούλου 1998 σελ. 312).

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

**ΜΗΝΥΜΑ
ΕΙΣ ΤΟ Δ'
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ
ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ
ΤΑΥΤΟΠΟΙΗΣΙΝ
ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ
ΚΑΙΝΟΔΙΑΘΗΚΙΚΗΝ
ΝΗΣΟΝ
ΜΕΛΙΤΗΝ**

Μετά πολλῆς χαρᾶς καὶ ἐξειδικασμένου ἐνδιαφέροντος ἐπληροφορήθημεν ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου ἡμῶν, Μητροπολίτου Κεφαλληνίας κ. Σπυριδῶνος, τὴν σύγκλησιν τοῦ Δ' Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν ταυτοποίησιν τῆς νήσου Κεφαλληνίας πρὸς τὴν καινοδιαθηκικὴν νήσον Μελίτην τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Ὁ ἐν λόγῳ ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός, ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὴν διαποίμανσιν τῆς μεγαλονήσου τοῦ Ἴονίου, ἐπέδειξεν ἰδιαίτερον ζῆλον διὰ τὴν προβολὴν τοῦ ὡς εἴρηται θέματος, συνεργασθεὶς ἀποδοτικώτατα μετὰ τῶν ἐπαϊόντων, διὰ τὴν σύγκλησιν τῶν κατὰ καιροὺς Συνεδρίων.

Ἦδη τὰ προηγηθέντα Συνέδρια, τὰ ὅποια εἶχον τὸ αὐτὸ θέμα, ἤνοιξαν νέας ὁδοὺς διὰ τὴν μελέτην τῆς ἱστορίας τῆς διαδόσεως τῆς πίστεως ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἔθεσαν μετὰ παρρησίας καὶ γνώσεως ἕν μείζον ἱστορικὸν ζήτημα. Παραλλήλως, ἡ ἔκδοσις τῶν Πρακτικῶν τῶν Συνεδρίων αὐτῶν ἀποτελεῖ σημεῖον ἀναφορᾶς διὰ τοὺς ἐνασχολουμένους περὶ τὸν βίον καὶ τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰς δραστηριότητας τοῦ Ἁγίου Πρωτοκορυφαίου Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν, Παύλου, τοῦ καὶ Ἰδρυτοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ μελέτη, ἡ ἀνάλυσις τοῦ ἔργου τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ ἡ ἐμβάθυνσις εἰς τοῦτο διὰ ἐκδόσεων καὶ συνεδρίων ἀπὸ πολλῶν δεκαετιῶν ἔχει παρουσιάσει σημαντικώτατα στοιχεῖα διὰ τὴν ἀποσαφήνισιν προβλημάτων, τὰ ὅποια ἀφοροῦν εἰς ποικίλους τομεῖς τόσον ἐπιστημονικοῦ ὅσον καὶ κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἡ κατανόησις τῶν ὁποίων ἐχρόνιζεν. Παραλλήλως, ἔχει θέσει ἐπὶ νέων βάσεων ἀπόψεις καὶ τοποθετήσεις ἐπὶ ὠρισμένων καιρίων σημείων τῆς παραδόσεως περὶ τῶν γεγονότων τοῦ βίου τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν, ἡ ἐξιστῶρησις τῶν ὁποίων λόγῳ τῆς ἐντόνου καὶ πολυσχιδοῦς δραστηριότητος τοῦ θεοῦ Παύλου ἔχρηξεν ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης.

Εἰδικῶς ἡ περίπτωσις τῆς Μελίτης ἀπετέλει δύσκολον καὶ εἰδικῆς μελέτης χρῆζον κεφάλαιον τοῦ βίου τοῦ ἀποκληθέντος «πρώτου μετὰ τὸν Ἔνα». Τὸ 1987 ὁ Γερμανὸς ἐρευνητὴς H. Warncke διὰ τῆς διατριβῆς του εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βρέμης ἀπέδειξε πειστικῶς, μεθοδικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς ὅτι ἡ Μελίτη τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων εἶναι ἡ Κεφαλληνία, ἀνατρέπων οὕτω καθιερωμένας θέσεις καὶ πρακτικὰς, αἱ ὁποῖαι ἀπεδείχθησαν ἄνευ ἐρείσματος.

Ἡ μελέτη αὕτη παρουσιάζει μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον καὶ ἔχει μεγαλύτεραν ἀξίαν, καθ' ὅσον προέρχεται ἀπὸ μὴ Ἑλληνα ἐρευνητὴν, γεγονὸς τὸ ὅποῖον ἀναίρεϊ πᾶσαν ὑπόνοιαν ὅτι λόγοι τοπικιστικοὶ ἢ ἄλλοι ἀνάλογοι ὤθησαν εἰς τὴν ἐξαγωγὴν τῶν σχετικῶν συμπερασμάτων.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ πρώτη προσπάθεια ταυτίσεως τῆς Μελίτης πρὸς συγκεκριμένην νήσον τῆς Μεσογείου Θαλάσσης ἐγίνε ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον κατὰ τὸν 10ο αἰῶνα. Τότε ἔθεωρήθη ὅτι ἡ νῆσος Μελένια, σημερινὴ Μλιέτ πλησίον τῶν ἀκτῶν τῆς Δαλματίας ἐπλήρει τὰς ἱστορικὰς προϋποθέσεις διὰ νὰ εἶναι ἡ Μελίτη τῶν Πράξεων.

Ἡ σύνδεσις τῆς νήσου Μάλτας μετὰ τῆς Μελίτης ἀνάγεται εἰς τὸν 16ο αἰῶνα καὶ προῆλθε ἀπὸ τοὺς Ἰωαννίτας Ἰππότας, τοὺς μετέπειτα Ἰππότας τῆς Μάλτας, χωρὶς τὴν ὑπαρξιν συγκεκριμένων στοιχείων. Ἀργότερα, ὅταν ἡ Μάλτα ἀνεδείχθη ναυτικὴ βάση μεγάλης δυνάμεως εἰς τὴν Μεσόγειον, ἐπεβλήθη ὡς ἡ

«Μελίτη τῶν Πράξεων», θὰ ἠδύνατο νὰ εἶπη τις, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀμφισβητήσεως, ἔνεκα ἐλλείψεως πληροφορήσεως.

Ὁ Η. Warnecke προσεκόμισε πλεῖστα ὅσα στοιχεῖα ἀποδεικτικά, τὰ ὅποια εἶναι σαφῆ καὶ λογικά, πέραν ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι τεκμηριώνονται ἐπιστημονικῶς καὶ ἀπὸ πολλὰς πλευρὰς καὶ τὰ ὅποια οἱ ἐκλεκτοὶ ἐπιστήμονες οἱ ὅποιοι συμμετέχουν εἰς τὸ παρὸν Συνέδριον γνωρίζουν καλῶς καὶ δὲν εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἀναφορά των. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, ὅμως, εἶναι τὸ γεγονός ὅτι ἡ πρότασις τοῦ ἔχει γίνεαι πλέον ἀποδεκτὴ ὑφ' ὄλων σχεδὸν τῶν εἰδικῶς ἐνασχολουμένων καὶ τὰ προαναφερθέντα Συνέδρια διὰ τὸ ἐν λόγω θέμα ἔχουν διευρύνει τὸ πεδῖον τῆς γνώσεως περὶ αὐτοῦ.

Εἰς ἐποχὰς κατὰ τὰς ὁποίας ἀγωνιζόμεθα νὰ καταστήσωμεν κατανοητὰ τὰ αὐτονόητα, ἥτοι τὰς χριστιανικὰς ρίζας τῆς Εὐρώπης, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ὅπως ἡμεῖς πρῶτοι ἐχώμεθα στερεῶς τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, διότι τὰ ἴχνη τῶν βημάτων αὐτοῦ εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Πατρίδος ἡμῶν παραμένουν περὶ τὰς δυὸ χιλιατίας νωπὰ. Ἡ διάβασις αὐτοῦ εἰς τὸν Ἑλλαδικὸν χῶρον καὶ ὁ εὐρὺς ἐξ ἐπόψεως ἐκτάσεως, στενὸς δὲ ἐξ ἐπόψεως στερεότητος δεσμὸς αὐτοῦ πρὸς τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν, καθιστᾷ πάντας ἡμᾶς, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ ὑπευθύνους ὄχι μόνον διὰ τὴν τήρησιν

τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ, τὴν διάδοσιν καὶ τὴν ἐμβάθυνσιν εἰς αὐτήν, ἀλλὰ καὶ τὴν τήρησιν μέχρις κεραίας τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας περὶ τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν αὐτοῦ. Ἐρμηνεῖται σχέσιν ἔχουσαι πρὸς βλέψεις τοπικιστικὰς διὰ παντὸς εἶδους ἐκμετάλλευσιν, ἐσκεμμένην ἢ μὴ, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπείσρχωνται εἰς τοιαῦτα ζητήματα καὶ ἀσφαλῶς λάθη καὶ παρερμηνεῖται τοῦ παρελθόντος δὲν εἶναι ἐπιτρεπτόν νὰ παραμένουν ἐν ἰσχύει ἐς αἰί.

Ὅθεν χαιρετίζω μετὰ πατρικῆς ἀγάπης τοὺς παρισταμένους καὶ συμμετέχοντας εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ τόσον καιρίου καὶ ἐνδιαφέροντος Συνεδρίου ἡμῶν, εἰς ὃ ἐκπροσωπεῖται ἡ Ἀγιωτάτη ἡμῶν Ἐκκλησία ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας κ. Ἀμβροσίου, εὐχομαι ὀλοκαρδίως εὐδόωσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, ὥστε ἐκ τῶν μετὰ φόβου Θεοῦ ἐμβριθῶν καὶ πολυτίμων πορισμάτων τῆς παρουσίας συνάξεως ἐδραιωθῆ ἔτι περισσότερον ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια περὶ τῆς ταυτίσεως τῆς Μελίτης τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων πρὸς τὴν Κεφαλληνίαν καὶ προσεύχομαι, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν Ἁγίου Ἐνδόξου Πρωτοκορυφαίου Ἀποστόλου Παύλου, εὐλογῇ καὶ φωτίξῃ ἡμᾶς εἰς τὸ ἔργον σας.

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Ἄθῆνα 1 Σεπτεμβρίου 2005

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Στὴν ἀρχὴ τῆς νέας σχολικῆς χρονιάς θὰ ἤθελα νὰ ἐπικοινωνήσω μαζί σας, γιὰ νὰ σᾶς ἐκφράσω τὶς θερμότερες πατρικὲς εὐχὲς μου.

Ἡ σχολικὴ ζωὴ εἶναι ἓνα ταξίδι στὸ πέλαγος τῆς γνώσης. Παράλληλα ὁμως πρέπει νὰ εἶναι κι ἓνα τολμηρὸ ἀνοιγμα στὸν ὠκεανὸ τῆς ἀρετῆς. Ἐμπειροὶ ναυτικοί, οἱ δάσκαλοί σας, ἀγωνίζονται νὰ καθοδηγήσουν τὸ πολύτιμο πλοῖο τῆς ψυχῆς σας, ἔτσι ὥστε νὰ μὴν πέσει σὲ τρικυμίες ἢ ἄλλες δυσκολίες.

Θὰ χρειαστεῖ νὰ δώσετε κι ἐσεῖς τὸν δικὸ σας ἀγῶνα. Νὰ μελετᾶτε, νὰ συμβουλευέστε τοὺς δασκάλους καὶ τοὺς γονεῖς σας, νὰ συνεργάζεστε μεταξύ σας. Τὸ παιχνίδι δὲν θὰ πρέπει νὰ λείπει ἀπὸ τὸ καθημερινὸ σας πρόγραμμα, χωρὶς ὁμως νὰ ἐμποδίζει τὶς σχολικὲς σας ὑποχρεώσεις.

Σὲ αὐτὸ τὸ ταξίδι, ἂν τὸ θελήσετε κι ἐσεῖς, θὰ ἔχετε ἓναν μεγάλο συμπαροστάτη: τὸν Θεό! Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, δώδεκα χρονῶν παιδί, βρέθηκε στὸ Ναὸ τοῦ Σολομῶντα, ἀνάμεσα σὲ σοφοὺς δασκάλους. Ἐκεῖ τοὺς ρωτοῦσε καὶ τοὺς ἀκουγε μὲ πολλὴ προσοχή. Κι ἐκεῖνοι, γεμάτοι ἐκπληξη, ἀποροῦσαν γιὰ τὴν σύνεση τοῦ Παιδιοῦ καὶ τὶς ἀποκρίσεις Του. Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ δὲν συγκρίνεται μὲ τὴν ἀνθρώπινη γνώση. Φωτίζει τὸν ἄνθρωπο, ποὺ τὴν ἀναζητᾶ καὶ καθοδηγεῖ τὰ βήματά του στὸ δρόμο Του.

Σᾶς εὐχομαί, λοιπόν, ἀγαπητά μου παιδιά, ὁ Θεὸς νὰ φωτίζει τὴν πορεία σας καὶ τὸ σχολικὸ ἔτος 2005-2006, ποὺ σήμερα ἀρχίζει. Τὸ ταξίδι σας πρὸς τὴν γνώση καὶ τὴν ἀρετὴ νὰ εἶναι γεμάτο πολύτιμες ἐμπειρίες καὶ ἡ σχολικὴ ζωὴ νὰ ἀποτελέσει γιὰ σᾶς μιὰ περιπέτεια ὠφέλιμη καὶ εὐχάριστη.

Μὲ πατρικὲς εὐχὲς

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Ἀθήνα 1 Σεπτεμβρίου 2005

Ἀγαπητοί μου,

Τὰ παιδιά ἔχουν τὴ δυνατότητα «μ' ἓνα μαχαίρι νὰ κόβουν καὶ νὰ μοιράζονται κομμάτια γνήσιο οὐρανό», γιατί εἶναι ἀλήθεια ὅπως ἔγραψε ἓνας σύγχρονος ποιητής, «Ἄς μὴν τὸ κρύβουμε, ὅλοι διψᾶμε γιὰ οὐρανό».

Ἡ σχέση τῆς ἀνθρώπινης δίψας γιὰ ζωὴ ἢ ὅποια σβῆνει μὲ τὴν στροφὴ τοῦ ἑαυτοῦ στὴ γνησιότητα σὰν αὐτὴ ποὺ χαρακτηρίζει τὰ παιδιά δείχνει πόσο σπουδαία ἀλλὰ καὶ εὐαίσθητη εἶναι ἡ ἐργασία σας στὸ σχολεῖο.

Σήμερα ποὺ «ὁ κόσμος μας νοσεῖ ἀπὸ ἔλλειψη πίστεως καὶ ταυτόχρονα θηριώδεις δογματισμούς», ἡ ἐκπαίδευσή μας, ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσει πολλές ἀντινομίες μὲ κυρίαρχη τὴν ἀντίθεση τῶν ἀξιῶν τῆς διαπαιδαγώγησης τοῦ σχολείου ποὺ ἀντιλαμβάνονται τὴν ἀνάπτυξη τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου μέσα ἀπὸ σχέσεις ἀλληλεγγύης, δικαιοσύνης, σεβασμοῦ καὶ κατανόησης, καὶ τῶν ἀξιῶν τῆς ἀγορᾶς ποὺ βασίζονται στὸν ἀνταγωνισμό καὶ στὸν δίκαιο τοῦ ἰσχυροῦ.

Γνωρίζω πολὺ καλὰ μὲ πόση εὐαισθησία προσπαθεῖτε νὰ διδάξετε τὰ παιδιά μας προσπαθώντας νὰ τὰ προετοιμάσετε νὰ μὴν χάσουν τὴν κουλτούρα τῶν ἀξιῶν τοῦ σχολείου ἀντιμετωπίζοντας μὴ πολὺ διαφορετικὴ, καὶ πολὺ σκληρὴ πολλές φορές, κοινωνικὴ πραγματικότητα.

Γνωρίζω ἀκόμα τίς προσπάθειες ποὺ καταβάλλετε γιὰ τὴ δημιουργία ἐνὸς σχολείου ποὺ θὰ ἀνταποκριθεῖ δημιουργικὰ στὶς ἀλλαγές, συνεχίζοντας νὰ προσφέρει ἴσες εὐκαιρίες σὲ ὅλους τοὺς νέους νὰ ἀποκτήσουν τίς γνώσεις ἐκεῖνες οἱ ὁποῖες θὰ τοὺς βοηθήσουν νὰ ἀνταποκριθοῦν στὶς προκλήσεις τῶν καιρῶν τους καὶ ταυτόχρονα θὰ τοὺς προστατέψουν ἀπὸ τὴν περιθωριοποίηση, τὴν ἀνέχεια καὶ τὸν κοινωνικὸ ἀποκλεισμό.

Αὐτὸς ὁ ἀγώνας εἶναι πραγματικὰ εὐλογημένος. Εἶναι μιὰ μορφή ἀντίστασης στὴ δεδομένη κοινωνία, γιὰ τὴν ὁποία «ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἀξία τῆς ἐργασίας του στὴν ἀγορά».

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐναρξῆς τῆς νέας χρονιάς θὰ σᾶς παρακαλοῦσα νὰ συνεχίσετε τὸν ἀγώνα σας μοιράζοντας ὅπως τὸ μικρὸ κορίτσι τοῦ ποιητῆ στοὺς δικούς σας μαθητὲς κομμάτια γνήσιο οὐρανό. Μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ ἔχει βαθιὲς ρίζες καὶ ὄριμους καρπούς ὁ ἀγώνας ὅλων ὅσων μοχθοῦν γιὰ «μόρφωση ὅλων τῶν νέων χωρὶς διακρίσεις καὶ ἐμπόδια».

Καλὴ καὶ εὐλογημένη χρονιά!

Μὲ πατρικὲς εὐχές

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

**ΜΗΝΥΜΑ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ
ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΜΕ
ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ
ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ
2005-2006**

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

**ΕΝΘΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΣ
ΛΟΓΟΣ
ΤΟΥ
ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ
ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ
κ. ΚΥΡΙΑΛΟΥ**

(Καρδίτσα, 10/7/2005)

«Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογία πνευματικῇ» (Ἐφεσ. 1,3)

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλε,
Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
Θεοφιλέστατοι
Ἐξοχότατοι Κύριοι Ὑπουργοί,
ἐντιμώτατοι Κύριοι Βουλευταί,
κ. Νομάρχα,
κ. Δήμαρχε,
ἐκπρόσωποι τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων κ.λπ.
εὐλογημένε λαὸ τοῦ Θεοῦ

Εὐλογῶ καὶ δοξάζω τὸ ὄνομα τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μὲ ἠλέησε «*ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ*» διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν καί, διὰ τὸ πολὺ ἔλεος Του καὶ τὴν χάριν Του, μὲ καθιστᾷ ἀπὸ σήμερα ἐπίσημα πλέον Ἐπίσκοπον καὶ Μητροπολίτην τῆς Θεοσώστου αὐτῆς Ἐπαρχίας ἔπειτα ἀπὸ τὴν παραίτηση τοῦ ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρώην Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Θεοκλήτου.

«*Ὡς ἀνεξερευνήτα τὰ κρίματα Κυρίου καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ Αὐτοῦ*», ὁ ὁποῖος ἔπειτα ἀπὸ τὰ προηγηθέντα γεγονότα στὸν ἐκκλησιαστικὸ χῶρο, ἐπέτρεψε τὴν ἐπάνοδό μου ἐνταῦθα σήμερα τόσο πανηγυρικά γιὰ νὰ ἀναλάβω τὴν ὑψηλὴν εὐθύνην τῆς πηδαλιουχίας τοῦ σκάφους τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ὑποχρέωση νὰ ποιμάνω ἕναν εὐσεβῆ, φιλογενῆ, εὐγενῆ καὶ μὲ ὠραία αἰσθήματα λαό, μὲ βαθειὰ χριστιανικὴ πίστη, ἀγάπη πρὸς τὴν Ἐκκλησία καὶ σεβασμὸ στίς ἀρχές καὶ τίς παραδόσεις τῆς φυλῆς μας.

Καὶ ἀσφαλῶς τοῦτο τὸ γεγονὸς τὸ ὁποῖο ζοῦμε σήμερα καὶ τὴν ὥρα αὐτή, πού ἡ ἐλαχιστότητά μου ἔχει ἀνέλθει στὸν Ἀρχιερατικὸ θρόνον τῆς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων ὀφείλεται στὴ χάρη καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ἀνθρωπίνως δέ, ἀφ' ἑνὸς στὴ ζωηρὰ καὶ ἔντονη θέληση καὶ ἐπιθυμία, τὴν ποικιλοτρόπως ἐκφρασθεῖσα, τοῦ ἱεροῦ κλήρου, τῶν ἀρχῶν, τῶν φορέων καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Ἐπαρχίας μας καὶ ἀφ' ἑτέρου στὴν ἄμεση ἀνταπόκριση, σ' αὐτὸ τὸ αἶτημα, τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Χριστόδουλου καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν κατὰ τὴν πρόσφατη μάλιστα σύγκληση πρὸς τοῦτο τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας.

«*Ἡ φύσις οὐδὲν ποιεῖ ματαίως*» καὶ ἄνευ σκοποῦ ὑπογραμμίζει ὁ Ἀριστοτέλης ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα. Καὶ μεῖς ὡς πιστοὶ χριστιανοὶ πιστεύουμε, ὅτι τίποτε δὲν γίνεται τυχαῖα, χωρὶς σκοπὸ καὶ χωρὶς τὴν πανσθενῆ βούληση τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ καὶ «*αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ἡμῶν πᾶσαι ἠρίθμηνται*» καὶ «*ἐν στρουθίον οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ*» (Λουκ. 12, 6-7).

Ἔτσι καταλήγουμε, ὅτι καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ γεγονότα, ὅπως καὶ τὸ σημερινὸ τῆς ἐνθρονίσεως τῆς ταπεινότητάς μου ἐντάσσονται μέσα στὸ σχέδιο τῆς θείας οικονομίας ἔτσι ὥστε νὰ μοῦ ἀνατεθοῦν καθήκοντα ὑψηλὰ καὶ ὑπεύθυνα, πού ἔχουν σκοπὸ τὴν πνευματικὴ βοήθεια καὶ τὴ σωτηρία ψυχῶν ἀθανάτων «*ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανεν*».

Κατὰ τὴν 7ετῆ ταπεινὴ Ἀρχιερατικὴ διακονία μου στὸ μυροβόλο νησί τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιώτισσας, στὰ Κύθηρα καὶ στὰ Ἀντικύθηρα οὐδέποτε σκέ-

φτηκα νὰ ἐπιδιώξω μετάθεση γιὰ ἄλλη Μητρόπολη, καθὼς ὁ ἱερός κληρὸς, οἱ ἄρχοντες, ὁ εὐσεβὴς λαὸς καὶ οἱ ἀπόδημοι Κυθῆριοι μὲ ἀγάπησαν καὶ τοὺς ἀγάπησα.

Τὸ μικρὸ πλήρωμα στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Κυθῆρων τὸ διακόνησα ποικιλοτρόπως μὲ ὅλες μου τὶς δυνάμεις, τὸ σεβάστηκα καὶ τὸ ἀγάπησα πολὺ. Εἶναι γνωστὸ ἐξ ἄλλου ὅτι τὸ ἀξίωμα τοῦ Ἐπισκόπου εἶτε μικρᾶς, εἶτε μεγάλης Ἐπισκοπῆς, δὲν προσδίδει μόνον τιμὴ στὸ πρόσωπο τοῦ Ἐπισκόπου, ἀλλὰ κυρίως ἀποτελεῖ μέγιστη εὐθύνη, ἀφοῦ ὁ Ἐπίσκοπος, βρίσκεται «*εἰς τύπον καὶ τόπον Χριστοῦ*» καὶ ὀφείλει νὰ μιμεῖται καθημερινὰ τὸν Θεάνθρωπο Κύριό μας, ὁ ὁποῖος τόσο πολὺ «*ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησία, ὥστε ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς*».

Ἐπειτα ὁμως ἀπὸ τὰ γνωστὰ γεγονότα στὸν ἐκκλησιαστικὸ χῶρο καὶ τὸν καταγιισμό τῶν ἐκδηλώσεων ἀγάπης, τὴν καθολικὴ σχεδὸν ἀπαίτηση τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ τῆς θεοσώστου Ἐπαρχίας μας, ἀλλὰ καὶ τὴν προτροπὴ πολλῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων νὰ συγκατατεθῶ καὶ νὰ δεχθῶ τὴ μετάθεσή μου σ' αὐτὴ τὴ γνώριμη καὶ λίαν ἀγαπητὴ μου Ἐπαρχία, ὁμολογουμένως βρέθηκα σὲ δύσκολη θέση καὶ ἔμμεσα συγκατατέθηκα λέγοντας, ὅτι τὸ λόγο ἔχει ὁ Θεός. Ἔς γίνῃ τὸ θέλημά Του.

Ἐκεῖνος ἂς δώσει τὴ λύση, διὰ τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας.

Ὡς πρὸς τὰ κατ' ἐμὲ λοιπόν, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἐξέλιξη αὐτῆ τῶν γεγονότων, θέλω νὰ ὑποσχεθῶ τούτῃ τὴν ὥρα ἀπὸ τὴν ἐπίσημη αὐτὴ θέση, ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, καὶ νὰ διαβεβαιώσω ὅλους σας, ὅτι μὲ ἱερὸ ζῆλο καὶ αὐταπάρνηση, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ τὶς πρεσβεῖες τῆς Παναγίας μας, τοῦ πολιούχου μας Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Σεραφεῖμ καὶ ὅλων τῶν Ἁγίων τοῦ τόπου μας, τῶν ὁποίων τὴ βοήθεια θὰ ἐπικαλοῦμαι καθημερινά, θὰ προσπαθῆσω νὰ φανῶ ἀντάξιος τῶν προσδοκιῶν τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας κ. Χριστοδούλου, τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, πού τόσο πολὺ μὲ ἐτίμησε ζητώντας νὰ εἶναι ἡ ἀναξιότητά μου ὁ Ἐπίσκοπος καὶ ποιμένας τῆς λογικῆς ποιμνῆς αὐτοῦ τοῦ εὐλογημένου τόπου.

Αὐτὴν τὴν ὥρα δὲν θὰ κάνω προγραμματικὲς δηλώσεις, διότι μὲ γνωρίζετε σαράντα ὀλόκληρα χρόνια ὡς Διάκονο, Πρεσβύτερο, Πνευματικὸ, Ἱεροκῆρυκα, Πρωτοσύγκελλο καὶ Καθηγητὴ Μέσης Ἐκπαίδευσης «*ἐλέγω Θεοῦ*».

Ἐκεῖνο πού ἔχω νὰ πῶ αὐτὴ τὴν ὥρα εἶναι, ὅτι πρὶν

ἀπὸ 7 χρόνια καὶ ἔπειτα ἀπὸ σαράντα χρόνια ταπεινῆς διακονίας μου, χάριτι Θεοῦ, ἔφυγα γιὰ τὴ μικρὴ, ἀλλὰ ἱστορικὴ Ἱερὰ Μητρόπολη Κυθῆρων πτωχός, μὲ μοναδικὸ περιουσιακὸ στοιχεῖο τὴν ἀγάπη, τὸ σεβασμὸ καὶ τὴν ἐκτίμηση ὅλων σας.

Καὶ τώρα, ἐπιστρέφων πτωχότερος, ὑπόσχομαι, ὅτι θὰ φύγω ἀπὸ τὸν κόσμο αὐτόν, ὅταν μὲ καλέσει ὁ Κύριος ἀκόμη πιὸ πτωχός. Πλούσιος μόνον στὴν ἀγάπη, ὑπόσχομαι ὅτι ἡ πόρτα τῆς καρδίας μου, ἀλλὰ καὶ ἡ πόρτα τοῦ Ἐπισκοπεῖου θὰ εἶναι ἀνοικτὴ σὲ 24ωρη βάση γιὰ ὅλους, διότι «*οὐκ ἦλθον διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι*». Ἦλθα νὰ ὑπηρετήσω μὲ ὅλες μου τὶς σωματικὲς καὶ ψυχικὲς δυνάμεις τὴν τοπικὴ αὐτὴ Ἐκκλησία ἀπὸ τὴν ἐπισκοπικὴ πλέον ἔπαλξη μὲ ἄλλες δυνατότητες καὶ εὐθύνες.

Τὸ προνόμιο νὰ σᾶς γνωρίζω καὶ νὰ μὲ γνωρίζετε ἐν πολλοῖς καὶ ὡς ποιμένας τῶν λογικῶν προβάτων αὐτῆς τῆς ποιμνῆς «*νὰ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ νὰ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν*» (Ἰωάν. 10, 14) ὑπαγορεύει ἀσφαλῶς περισσότερες ὑποχρεώσεις στὸν ποιμένα καὶ ἀνύστακτο ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς του. Γιὰ τὸ λόγο αὐτόν ὑπόσχομαι ὅτι «*θὰ χαίρω μετὰ χαιρόντων καὶ θὰ κλαίω μετὰ κλαιόντων*».

Νὰ εἶμαι γιὰ τὸν καθένα χωριστά, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλους μαζί ὁ πατέρας, ὁ ἀδελφός, ὁ φίλος, ὁ συμπαραστάτης, ὁ Σίμων ὁ Κηρυναῖος, γιὰ ὅποιον σηκώνει τὸ σταυρὸ ὁποιασδήποτε δοκιμασίας.

Ἰδιαίτερη μέριμνά μου θὰ εἶναι ἡ νεολαία τοῦ τόπου μας, ἡ μαθητιῶσα, σπουδάζουσα καὶ ἐργαζομένη, πού ἀποτελεῖ τὴν ἐλπίδα γιὰ ἕνα καλύτερο μέλλον. Αὐτὴ τὴ νεότητα εἶχα τὴν τιμὴ νὰ ὑπηρετήσω κατὰ τὸ παρελθόν ὡς Κατηχητῆς, Πνευματικὸς καὶ Καθηγητῆς στὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσης τῆς Ἐπαρχίας μας.

Γι' αὐτὸ καὶ τώρα ἀπὸ τὴ θέση αὐτὴ μὲ πολλὴ ἀγάπη ἀπλώνω τὸ χέρι μου μὲ κάθε τρόπο πρὸς τὰ νιάτα τῆς Μητροπολιτικῆς μας περιφέρειας καὶ καλῶ ὅλους καὶ ὅλες νὰ ἀκούσουν τὴ φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἐκτὸς τῆς ὁποίας σωτηρία δὲν ὑπάρχει. Καὶ τοῦτο διότι «*ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ Χριστός, ὁ παρατεινόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας*» κατὰ τὸν Ἅγιο Αὐγουστῖνο.

Καλῶ τὰ νιάτα τοῦ Νομοῦ τῆς Καρδίτσας καὶ τῆς ἐπαρχίας Φαρσάλων νὰ ἀνταποκριθοῦν στὸ κάλεσμα τοῦ Χριστοῦ μας, νὰ τοῦ δώσουν τὴν καρδιά τους καὶ τὸ εἶναι τους γιὰ νὰ τοὺς ἐξαγνίσει, ἐξαγιάσει καὶ νὰ τοὺς χαριτώσει μὲ τὴ θεία χάρη Του, ὥστε μ' αὐτὴ τὴν ἀνταπόκριση στὴ φωνὴ τοῦ Κυρίου μας νὰ ἀποτελοῦν ἐγγύηση γιὰ

ένα καλύτερο κόσμο με ἀρχές, ιδανικά, πίστη στο Θεό, δικαιοσύνη, εἰρήνη και ἀγάπη στον συνάνθρωπο, ὅποιοι κι ἂν εἶναι αὐτός. Γιὰ νὰ γίνουν με αὐτὰ τὰ ιδανικά, πού μᾶς διδάσκει ὁ Χριστός μας με τὸ ζωντανό Του παράδειγμα, ἀλλὰ και τὸ παράδειγμα τῶν Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ οἰκοδόμοι ἑνὸς πραγματικοῦ πολιτισμοῦ, ἀφοῦ ὅπως θὰ μᾶς ἔλεγε ὁ Spranger «πραγματικός πολιτισμός εἶναι ἐκεῖνος, τοῦ ὁποῖου ψυχὴ εἶναι ἡ καλλιέργεια τῆς ψυχῆς». Καὶ βεβαίως καλλιέργεια τῆς ψυχῆς χωρὶς Χριστό και ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία δὲν εἶναι δυνατή.

Καλῶ σὲ συστράτευση και συνεργασία ὅλους, ἀλλὰ και θέτω τὸν ἑαυτό μου στὴ διάθεση ὅλων τῶν φορέων και ἀρμοδίων προκειμένου ὅλοι μαζί ὅσοι ἀνησυχῶμε γιὰ τὴν πορεία τῶν παιδιῶν μας και τὴν πνευματικὴ και ἠθικὴ τους θωράκιση, νὰ βροῦμε τρόπους ἀντιμετώπισης τῶν ποικίλων κινδύνων, πού ἔλλοχεύουν καθημερινὰ εἴτε λόγω τῆς ἀνεργίας εἴτε λόγω τῶν ἐμπόρων, πού πουλᾶνε ἀπατηλὲς ἐλπίδες ψεύτικων παραδείσων. Ὅφειλουμε νὰ δώσουμε στους νέους ἠθικὰ στηρίγματα και νὰ τοὺς ὀδηγήσουμε στὴν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ὑπόσχεται τὸν ἀληθινὸ παράδεισο κοντὰ στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Ἡ πρόληψη, οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, πρέπει νὰ εἶναι καθημερινὴ μέρμνα ὅλων μας. Ἐφ' ὅσον ὁ κίνδυνος βρίσκεται «πρὸ τῶν πυλῶν» Ἐκκλησία, Πολιτεία, οἰκογένεια, φορεῖς δὲν πρέπει νὰ δίδουμε «ὑπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς [ἡμῶν] και τοῖς βλεφάροις ἡμῶν νυσταγμὸν και ἀνάπαισιν τοῖς κροτάφοις ἡμῶν» (Ψαλμ. 131, 4).

Ἡ πνευματικὴ θωράκιση με τὴν πίστη στο Θεό και με τὶς πανανθρώπινες χριστιανικὲς ἀρχές και ἀξίες εἶναι ὁ μόνος τρόπος πρόληψης, μαζί βέβαια με τὴν ἐγκαιρὴ και σωστὴ ἐνημέρωση γιὰ τοὺς κινδύνους τῶν διαφόρων θανατηφόρων ἐξαρτήσεων. Ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι ὑποκατάστατα και ἡμίμετρα.

Ἐπιδιώξῃ μου ἐπίσης και διακαῆς μου πόθος θὰ εἶναι ὁ ἱερός κληρὸς τῆς Μητροπολιτικῆς μας περιφέρειας νὰ διακρίνεται γιὰ τὸ ἦθος του, τὴ σεμνότητα, τὴν ἱεροπρέπεια, τὸν ἱερό ζήλο γιὰ τὰ ἱερατικά του καθήκοντα και τὶς ὑποχρεώσεις του ἀπέναντι τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, πού ἡ Ἐκκλησία ἐνεπιστεύθη σ' ὅλους μας.

Ἐπιθυμῶ οἱ ἱερεῖς μας και μεταξύ τους νὰ ἔχουν ἀγάπη και συνεργασία, ἀλλὰ και γιὰ τὶς ἀνάγκες και τὰ προβλήματα τῶν ἐνοριτῶν τους νὰ ἐνδιαφέρονται, ὥστε νὰ ἐπαληθεῦται τὸ τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου: «σάλπιγγος ἀπάσης λαμπρότερα και μεγαλοφωνότερα ἡ διὰ τῶν ἔργων ἐπίδειξις».

Χαίρω, ἰδιαίτερος, διότι σὲ μερικὰ ἀπὸ τὰ πολλὰ και ἱστορικὰ μοναστήρια μας ἔχουν ἐγκατασταθεῖ μοναστικὲς ἀδελφότητες τὸν τελευταῖο καιρό. Αὐτὸ βεβαίως τὸ γεγονός εἶναι μία θετικὴ ἐξέλιξη, διότι οἱ μοναχοὶ και οἱ μοναχές ἀποτελοῦν τὶς «δυνάμεις καταδρομῶν» θὰ λέγαμε τῆς ἐπὶ γῆς στρατευόμενης Ἐκκλησίας, ὅταν ἐμφοροῦνται ἀπὸ γνήσιο ὀρθόδοξο ἱεραποστολικὸ πνεῦμα, διακρίνονται γιὰ τὸ ἀσκητικὸ τους ἦθος και «μυρίζουν λιβάνι» ὅπως λέει ὁ λαός μας.

Μὲ αὐτὲς τὶς προϋποθέσεις θὰ ἔχουν τὴ στήριξή μου, τὴν κατανόηση και τὴν συμπαράστασή μου σὲ κάθε τους θεάρεστη πρωτοβουλία και ἐνέργεια. Χαρὰ δέ, ἱκανοποίησή μου και καύχημά μου ἐν Κυρίῳ θὰ εἶναι ἡ πνευματικὴ πρόοδος και προαγωγή τοῦ μοναχικοῦ ιδεώδους στὸν τόπο μας, ὥστε τὰ μοναστήρια μας νὰ ἀποτελοῦν τὰ προπύργια τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐργαστήρια ἀρετῆς και ἀγιότητος, ἱεροὶ χώροι πνευματικῆς και ψυχικῆς ἀνάτασης τῶν μοναχῶν και μοναζουσῶν, ἀλλὰ και καταφύγια πνευματικῆς ἀναψυχῆς και ψυχικῆς ξεκούρασης τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν και ἐπισκεπτῶν.

Μακαριώτατε,

Ἐξοχώτατοι Κύριοι Ὑπουργοί,
Σεβασμιώτατοι, Θεοφιλέστατοι,
ἐντιμότεροι ἄρχοντες τοῦ τόπου τούτου
Κύριοι Βουλευταί, κ. Νομάρχες,
κ. Δήμαρχοι...

Τελειώνοντας τὸν ἐνθρονιστήριο αὐτὸ λόγο μου θέλω νὰ ἐκφράσω τὴ βαθιὰ εὐγνωμοσύνη μου πρὸς ὅλους σας και τὶς ὀλόθερμες εὐχαριστίες μου γι' αὐτὴ τὴ μεγάλη και ἱστορικὴ ἡμέρα γιὰ τὴν ταπεινότητά μου τουλάχιστον.

Ἰδιαίτερα εὐγνωμονῶ τὸν Μακαριώτατο και τὴ Σεπτὴ Ἱεραρχία, γιὰ τὴν προσγενομένη τιμὴ πρὸς ἐμὲ, τὸν ἐλάχιστο ἐν ἐπισκόποις.

Εὐχαριστῶ τοὺς ἄρχοντες ὅλους ἀνεξαιρέτως και τοὺς παρόντες και τοὺς ἀπόντες, τὸν ἱερό κληρὸ, τοὺς μοναχοὺς και τὶς μοναχές, τοὺς φορεῖς και ἐκπροσώπους τῶν ὑπηρεσιῶν, τὰ Μ.Μ.Ε. Εὐχαριστῶ ὀλόψυχα τὸν εὐσεβῆ και εὐλογημένο λαὸ τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας μας γιὰ ὅλες τὶς κατὰ καιροὺς ἐκδηλώσεις τιμῆς και ἀγάπης πρὸς τὸ ταπεινὸ μου πρόσωπο.

Σᾶς εὐχαριστῶ και σᾶς εὐλογῶ ὅλους μαζί και τὸν καθένα χωριστὰ.

Τούτη ὁμως τὴ στιγμή στρέφω τὴ σκέψη μου εὐγνώμονος ἀντὶ εὐλαβικοῦ μνημόσυνου, πρὸς ὅλους ἐκείνους

πού μου συμπαραστάθηκαν πνευματικά και με εὐεργέτησαν ποικιλοτρόπως ἀπὸ τὰ πρῶτα βήματα τῆς Ἱερατικῆς μου διακονίας. Μνημονεύω τῶν ὀνομάτων τῶν ἀοιδίμων Ἱεραρχῶν καὶ προκατόχων μου Θεσσαλιώτιδος Κυρίλλου, Τρίκκης Διονυσίου τοὺς χειροτονήσαντάς με καὶ εὐεργετήσαντάς με καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Κωνσταντίνου, τῶν ὁποίων οἱ εὐχὲς καὶ προσευχὲς τόσο στὸ οὐράνιο θυσιαστήριο, ὅσο καὶ στὸ ἐπίγειο θὰ μὲ στηρίζουν στὰ νέα μου καθήκοντα καὶ θὰ μοῦ εἶναι πολὺτιμες.

Μνημονεύω τῶν ὀνομάτων τῶν μακαριστῶν Ἀρχιμανδριτῶν Εὐσταθίου Μπιλάλη καὶ Ἰακώβου Κουτρούμπα, ἀλλὰ καὶ ὄλων τῶν πατέρων μὲ τοὺς ὁποίους εἶχαμε ἀρίστη συνεργασία κατὰ τὸ παρελθόν καὶ γεύτηκα τὴ στοργὴ καὶ τὴν ἀγάπη τους.

Ὅλοι οἱ προαναφερθέντες, ὅπως ἐπίσης καὶ ὁ προσφάτως παραιτηθεὶς Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης πρῶην Θεσσαλιώτιδος κ. Θεόκλητος προσέφεραν πολὺτιμες ὑπηρεσίες στὴν τοπικὴ Ἐκκλησία καὶ κοινωνία καὶ ἐκο-

πίασαν ὁ καθένας μὲ τὸν τρόπο του καὶ «εἰς τὸν κόπον αὐτῶν ἡμεῖς εἰσεληθήθαμεν».

Κλείνοντας ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω εὐγνώμονες εὐχαριστίες πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Ἀλέξιο, τὸν τοποτηρητὴ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, ὁ ὁποῖος παρὰ τίς πολλές του ὑποχρεώσεις στὴ δική του Ἱερὰ Μητρόπολη, σήκωσε τὸ βᾶρος τῶν ὑποχρεώσεων καὶ τῆς διαποίμανσης καὶ αὐτῆς τῆς Ἐπαρχίας γιὰ τὸ χρονικὸ διάστημα τῆς τοποτηρητείας κατὰ ἄψογο τρόπο. Μαζί δὲ μὲ τὸν Πανοσιολογιώτατο Πρωτοσύγκελλο π. Ἀχίλλιο καὶ ὄλους τοὺς συνεργάτες τους ἐκοπίασαν γιὰ τὴν προετοιμασία καὶ διοργάνωση τούτης τῆς κἀθ' ὅλα τέλειας ὑποδοχῆς καὶ τελετῆς τῆς ἐνθρονίσεώς μου.

Εὐχομαι ταπεινὰ καὶ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδίας μου νὰ χαρίζεται ὁ Καλὸς Θεὸς σ' ὄλους σας ὑγεία, μακροήμερευση, ἐκπλήρωση πάσης εὐγενοῦς ἐπιθυμίας καὶ κάθε εὐλογία.

Ὁ νέος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Κύριλλος εἰσέρχεται γιὰ τὴν ἐνθρονιστὴ του στὴν πόλη τῆς Καρδίτσας συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, ἄλλους Ἀρχιερεῖς, Ὑπουργοὺς καὶ τίς Ἀρχές τῆς πόλεως.

«Ἴδου ἤκω τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ Θεός»¹

**ΕΝΘΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΣ
ΛΟΓΟΣ
ΤΟΥ
ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΥΘΗΡΩΝ
κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ**

(Κύθηρα, 30/7/2005)

Μακαριώτατε ἅγιε Πρωθιεράρχα τῆς Ἁγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας κ. Χριστόδουλε

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιε, Τοποτηρητὰ τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μητροπόλεως

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἱεράρχαι

Ἅγιοι Καθηγούμενοι καὶ ἅγιοι Γερόντισσαι

Τίμιοι τῆς Ἐκκλησίας Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι

Ἄσπιότατοι Μοναχοὶ καὶ Μοναχαὶ

Ἐξοχώτατε κ. Ὑπουργὲ

Ἐντιμώτατοι κ.κ. Βουλευταὶ

κ. Ἀντινομάρχα, ἐκπρόσωπε τοῦ κ. Νομάρχου Πειραιῶς καὶ νήσων

Κύριε Δήμαρχε Κυθήρων καὶ λοιποὶ κ.κ. Δήμαρχοι καὶ φορεῖς τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως

Κυρία Ἐπαρχε τῆς νήσου

Κύριοι Ἐκπρόσωποι τῶν Πολιτικῶν, Στρατιωτικῶν καὶ Δικαστικῶν Ἀρχῶν
Εὐλογημένη καὶ περιούσιε τοῦ Κυρίου λαέ,

Ἐπιθυμῶ ἐν εὐγνωμοσύνη μεγάλη καὶ μετ' ἐγκαρδίου εὐχαριστίας πρὸς τὸν Δομήτορα τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν νὰ ἐπαναλάβω, ἐν ταπεινώσει πολλῇ καὶ συναισθήσει τῶν Ἀρχιερατικῶν μου εὐθυνῶν, τὸν προταθέντα στίχον τοῦ χριστολογικοῦ ψαλμοῦ τοῦ προφητὰνακτος Δαυὶδ, ἀναλαμβάνων ἐπισήμως τὴν διαποιίμανσιν τῆς ἱστορικῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων *«ἴδου ἤκω τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά Σου ὁ Θεός»*.

Εἶναι προφητικὸς ὁ λόγος αὐτὸς καὶ προμηνύει τὴν ἔλευσιν τοῦ Μεσσοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀθάνατος ὑπάρχων κατεδέχθη νὰ ἐνανθρωπήσῃ, νὰ σαρκωθῇ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, πραγματοποιῶν τοιοῦτοτρόπως τὴν προαιώνιον θεῖαν βουλήν καὶ τὸ πανάγιον θέλημα τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς διὰ τὴν ἀναγέννησιν καὶ ἀνάπλασιν τοῦ κόσμου.

Καὶ ἡ ταπεινότης μου σήμερον, ἱσταμένη ἀναξίως εἰς *«τύπον καὶ τόπον Χριστοῦ»*, μετὰ τὴν τιμητικὴν ἐκλογὴν ὑπὸ τοῦ σώματος τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονίαν, αἰσθάνεται ὅτι ἀφίχθη μόλις εἰς τὴν εὐλογημένην Κυθηραϊκὴν γῆν, τὴν νῆσον τῆς Παναγίας τῆς Μυρτιδιωτίσσης, ὡς ἀπεσταλμένος τοῦ Ἀρχιποιέμενος Χριστοῦ καὶ ἐντολοδόχος τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ θεοῦ θέληματος. Ἦλθα διὰ νὰ διακονήσω μετ' ὄλες μου τὶς δυνάμεις εἰς τὸ ἁγιαστικὸν ποιμαντικὸν καὶ ἀπολυτρωτικὸν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ εἰρήνης καὶ καταστάσεως, πνευματικῆς προόδου καὶ σωτηρίας τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. *«Τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμός ἡμῶν...»*² *«Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε. Τοῦτο γὰρ θέλημα Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ*

1. Ψαλμὸς 39(40), 8.

2. Α' Θεσσ. δ' 3.

εἰς ὑμᾶς. Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε, προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε. Πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε. Ἐκ παντὸς εἶδους πονηροῦ ἀπέχεσθε»³ ἐπισημαίνει ὁ Ἀποστολὸς τῶν Ἐθνῶν καὶ οὐρανοβάμων μέγας Παῦλος.

Αἰσθάνομαι ἀληθῶς ὡς ὑψίστην καὶ τρισμεγίστην τὴν θείαν αὐτὴν ἀποστολήν, διὸ καὶ «*χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστὸν μὲ ἠγήσαντο, θέμενος εἰς διακονίαν*».⁴

Τὸ ἄπειρον θεῖον ἔλεος, ἡ ἀγαθότης καὶ ἡ πάνσοφος βουλή τοῦ Θεοῦ ἠδόκησαν νὰ ὀδηγήσουν τὸ σκάφος τῆς ζωῆς μου εἰς τὴν ὠραίαν νῆσον τῶν Κυθῆρων διὰ νὰ ἀναλάβω τὴν οἰκοστροφίαν τῆς μικρᾶς μέν, ἀλλὰ ὀνομαστῆς ἀπὸ τοῦ βου αἰῶνος καὶ παλαιαφάτου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθῆρων.

«Τὸ πανέμορφο νησί τῶν Κυθῆρων, διαβάζουμε εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Δήμου Κυθῆρων ἐκδοθέντα ὁδηγόν, ἀνάμεσα σὲ Αἰγαῖο καὶ Ἴόνιο, μοναδικὸ καὶ μοναχικὸ, προβάλλει σὰν ἕνας μικρὸς παράδεισος. Μῦθοι καὶ παραδόσεις, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ἄγρια ὁμορφιὰ τοῦ τοπίου δίνουν μὴ μυστηριακὴ ἀτμόσφαιρα στὸ νησί, δημιουργώντας σου ἕνα ξεχωριστὸ αἶσθημα μοναδικότητας. Ἡ ἰδιαίτερη θέση του στὸ χῶρο «ἐκεῖ πού σμίγει ἡ δύση καὶ ἡ ἀνατολή στὴ Μεσόγειο», ἐκεῖ πού οἱ πολιτισμοὶ διασταυρώνουν καὶ πλέκονταν, τοῦ ἐπιφύλασσε μίαν ἰδιαίτερη μοίρα σὲ κάθε ἱστορικὴ ἐποχῇ.

Τὸ ἀπόλυτο μεσογειακὸ φῶς, ἡ πλούσια ἐναλλαγὴ τῶν τοπίων, τὰ διάσπαρτα μνημεῖα τοῦ κληροδοτημένου σὲ μᾶς πολιτισμοῦ, δηλώνουν τὴν μοναδικότητα τῶν Κυθῆρων, αὐτοῦ τοῦ τόπου πού βρέθηκε σ' ἕνα σταυροδρόμι πολιτισμικῶν ἐπιρροῶν καὶ ἰσορροπῆσε τὴν ἑλληνικὴ παράδοση μὲ τὴν ἐπίδραση τῆς δύσης, πλάθοντας ἕναν ἰδιόμορφο κοινωνικὸ καὶ πολιτισμικὸ χαρακτήρα».⁵

Τὸ ἱστορικὸ νησί τῶν Κυθῆρων μὲ τὴν τρισχιλιετῆ πρὸ Χριστοῦ ζωὴ καὶ ἱστορία του ἀπὸ τὴν Μινωικὴ ἀκόμη ἐποχῇ καὶ τὰ ἀξιόλογα ἀρχαιολογικὰ εὐρήματά του, ἀλλὰ καὶ τὴν κατοπινὴν διςχιλιετῆ μετὰ Χριστὸν φωτεινὴ ἱστορικὴ διαδρομὴ του, ἔχει ἀποσπάσει καὶ διαρκῶς ἐφελκύνει τὴν ἀγάπη καὶ τὸν θαυμασμὸ ἐντοπίων καὶ ἐπισκεπτῶν, οἱ ὅποιοι παράλληλα πρὸς τὸ ἱστορικὸ του παρελθόν, τὸ ἀπώτερο καὶ τὸ μεταγενέστερο, τὸ προχρι-

στιανικὸ, ἀλλὰ καὶ τὸ μεταχριστιανικὸ, ἐντυπωσιάζονται καὶ γοητεύονται ἀπὸ τὴν παραδοσιακὴν εὐσέβειαν τοῦ λαοῦ καὶ τὰ πολυάριθμα μαρτύρια τῆς θεοφυτεῦτου αὐτῆς θεοσεβείας καὶ πνευματικότητος.

Ἔρχομαι ὡς ταπεινὸς προσκυνητῆς τῶν ἁγίων καὶ πανιέρων προσκυνημάτων τῆς Κυθηραϊκῆς γῆς. Τῆς Παναγίας Μυριτιδιώτισσης καὶ τῆς Ἁγίας Μόνης, τῆς Ἁγίας Ὀσιοπαρθενομάρτυρος Ἐλέσης τῆς ἐν Κυθήροις ἀθλησάσης καὶ τοῦ Ὀσίου Θεοδώρου τοῦ ἐν Κυθήροις ἀσκήσαντος καὶ μὲ ὄλην τὴν προθυμίαν καὶ τὸν ἔνθεον ζῆλον τῆς ψυχῆς μου ἐπιβάλλω τὴν χεῖρα μου ἐπ' ἄροτρον⁶ διὰ τὴν ἄροτρίωσιν, τὴν πνευματικὴν σπορὰν καὶ καλλιέργειαν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀγροῦ, τὸν ὁποῖον μοῦ ἐνεπιστεύθη ὁ θεῖος «*γεωργὸς τῶν καλῶν καὶ φυτουργὸς τῶν ἀγαθῶν*», ὁ Κύριος τοῦ Ἀμπελώνος τῆς Ἐκκλησίας Ἰησοῦς Χριστός.

Σεβόμενος τὸν κόπον καὶ τὴν ταλαιπωρίαν ὄλων ἀπὸ τὸν μεσημβρινὸν καύσωνα, τὴν ὀρθοστασίαν σας ἐντὸς τοῦ μικρᾶς χωρητικότητος Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τούτου, ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν κούρασιν τοῦ μακρινοῦ ταξιδίου ἀπὸ τὰ νησιά τοῦ Ἀργοσαρωνικοῦ, τὴν Πρωτεύουσάν, τὴν γενέτειράν μου Καρδίτσαν καὶ ἄλλα μέρη δὲν θὰ μηκύνω ἐπὶ πολὺ τὸν λόγον μου, ἀλλὰ θὰ προσπαθῆσω νὰ εἶμαι σύντομος καὶ ἐπιγραμματικός.

Δὲν θὰ ἀκούσετε, ὡς εἴθισται, προγραμματικὰς δηλώσεις καὶ ἐντυπωσιακὰς ὑποσχέσεις. Δὲν θὰ ἀκούσετε ἀκόμη τὴν λέξιν «θά», διότι πιστεύω ἀκραδάντως ὅτι ὁ πιστὸς ἐργάτης τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ τὰς ἀγνάς διαθέσεις, τὴν ἀγαθὴν του προαίρεσιν, τὰ καλά του σχέδια καὶ τοὺς ὀραματισμοὺς πρέπει νὰ προτάσσει πάντοτε τὸν λόγον «*ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ*»⁷, ἀφοῦ κατὰ τὸν θεῖον Παῦλον «*οὐ τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος Θεοῦ*»⁸.

Ὡς ἀπεσταλμένος καὶ Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας ποθῶ νὰ ἔχω πλήρη συνειδήσιν καὶ ἐπίγνωσιν τῆς ἀποστολῆς μου. Νὰ ἀνηφορήσω τὸν σταυροαναστάσιμον δρόμον, φέρων ἐπ' ὤμων τὸν σταυρὸν τοῦ ἐπισκοπικοῦ χρέους, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ Γολγοθᾶ ὀδηγεῖ εἰς τὴν Ἀνάστασιν. Νὰ συνεχίσω τοὺς ἀγῶνας μου μὲ περισσότερον καὶ θερμοτέρων ζῆλον ἀπὸ καιριωτέρας καὶ πλέον ὑπευ-

3. Α' Θεσσ. ε' 16-22.

4. Α' Τιμ. α' 12.

5. Κυθῆρα-Kythira-Cerigo, Τουριστικὸς ὁδηγός, Ἐκδοση Δήμου Κυθῆρων.

6. Λουκ. 9, 16.

7. Α' Κορ. 4, 19. Ιακ. 4, 15.

8. Ρωμ. 9, 16.

θύνου σκοπιᾶς, ἄνευ ὄρων καὶ ὁρίων, μὲ κύριον καὶ ἀποκλειστικὸν στόχον τὴν διακονίαν καὶ τὸν ἁγιασμὸν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν προαγωγὴν τοῦ ἁγιαστικοῦ, ποιμαντικοῦ καὶ διδακτικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας.

Νὰ προσεγγίσω ὡς ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας, μιμητὴς τοῦ καλοῦ Ποιμένος⁹ καὶ Ἀρχιποίμενος Ἰησοῦ Χριστοῦ τὴν ζωὴν καὶ τὰς ψυχὰς τοῦ ἐμπιστευθέντος μοι λογικοῦ ποιμνίου καὶ νὰ τὸ ὀδηγήσω εἰς νομὰς σωτηρίου. Νὰ διδάξω λόγῳ τε καὶ ἔργῳ τὴν ἀληθινὴν πίστιν καὶ θεογνωσίαν, τὴν ὑγιαίνουσαν διδασκαλίαν¹⁰ καὶ τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν.

Τὸ μικρὸν σχετικῶς ποίμνιον τῆς Θεοσωστού ταύτης ἐπαρχίας, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ καὶ θὰ φιλοδοξῆ νὰ εἶναι τμῆμα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἓνα ὄχυρό τοῦ Χριστοῦ, ἔχει τὸ προνόμιον τῆς ἰδανικῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὅσων ὁ Κύριος, «ὁ Ποιμὴν τῶν προβάτων ὁ μέγας»¹¹, λέγει περὶ τοῦ καλοῦ ποιμένος καὶ τῆς λογικῆς ποιμνῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν στενῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ οὐσιαστικῶν πνευματικῶν καὶ ποιμαντικῶν σχέσεων μεταξὺ ποιμένος καὶ ποιμνίου¹². Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς εἰσέρχεται διὰ τῆς θύρας τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, γίνεται ἀποδεκτὸς ἀπὸ τὸ ποίμνιον καὶ τοὺς ἀγρύπνους φρυκτωροὺς του, τὰ λογικὰ πρόβατα ἀκούουν καὶ ὑπακούουν εἰς τὴν φωνὴν του, μὲ ποιμαντικὸν ἐνδιαφέρον τὰ καλεῖ κατ' ὄνομα καὶ τὰ καθοδηγεῖ. Ὁ καλὸς ποιμὴν διαποιμαίνει καλῶς τὰ πρόβατα, προπορεύεται αὐτῶν καὶ ἐκεῖνα τὸν ἀκολουθοῦν μὲ πιστότητα καὶ ἡ φωνὴ του εἶναι πάντοτε γνώριμος καὶ προσφιλὴς εἰς αὐτά. Ἀκόμη, ὁ καλὸς ποιμὴν, ἐν ἀντιθέσει μὲ τὸν ξένο καὶ μισθωτὸν ποιμένα, θυσιάζει τὸν ἑαυτὸν του διὰ τὰ λογικὰ του πρόβατα, τὰ γνωρίζει ἓνα πρὸς ἓνα καὶ ἐκεῖνα τὸν γνωρίζουν καὶ τὸν ἀναγνωρίζουν.

Διάπυρος καὶ διακαῆς μου πόθος εἶναι παρομοία σχέσεις καὶ γνωριμία καὶ ἀγαθὴ ἐν Χριστῷ κοινωνία καὶ ἐπαφὴ νὰ ὑπάρχη μὲ ὅλα μου τὰ πνευματικὰ τέκνα: μικροὺς καὶ μεγάλους, μαθητὰς καὶ διδασκάλους, ἐπωνύμους καὶ ἀσήμους κατὰ κόσμον, μορφωμένους τε ἀπλοϊκοὺς, πλουσίους καὶ πτωχοὺς, ἰσχυροὺς καὶ ἀδυνάτους, ἀγαθοὺς τε καὶ μὴ εὐαγώγους. Ἐπιθυμία μου σφοδρὰ εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ τῶν Παυλείων ρημάτων «*χαίρειν μετὰ*

χαίρόντων καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων»¹³, «*τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;*»¹⁴, καὶ «*τοῖς πάσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω*»¹⁵.

Φιλοδοξία μου ἱερὰ εἶναι ἡ κάθε οἰκογένεια τοῦ ποιμνίου μου νὰ θεωρῆ τὸν Ἐπίσκοπον ὡς ἰδικόν της μέλος, νὰ αἰσθάνεται ψυχικὴν ἀνάπαυσιν πλησίον του, νὰ ἐκμυστηρεύεται τὸν πόνον καὶ τὴν χαρὰν της, νὰ ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν καὶ τὴν συμπαράστασίν του εἰς ὅλας τὰς δυσκόλους καὶ δυσχερεῖς στιγμὰς της: προβλήματα, ἀσθένειες, διαταραχῆς τῆς οἰκογενειακῆς ἰσορροπίας, κινδύνους διαστάσεων καὶ χωρισμῶν, εἰς τὸν πόνον καὶ τὰς πικρὰς ὥρας τοῦ θανάτου.

Νὰ σταθῶ μὲ ὅλην μου τὴν καρδίαν θερμὸς φίλος καὶ ἀδελφὸς καὶ συμπαραστάτης εἰς τὰ ἀγαπημένα καὶ λογικὰ τοῦ Χριστοῦ μας ἀρτία¹⁶, τὰ παιδιὰ καὶ τοὺς νέους μας, ὅσον ὀλίγα καὶ ἂν εἶναι. Ἡ τοπικὴ μας Ἐκκλησία μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ἐπίσκοπον, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν χειροτονητήριον λόγον του ἐδήλωσε ὅτι ἐπιθυμεῖ καὶ πρέπει κατὰ χρέος νὰ εἶναι ὁ πρῶτος κατηχητὴς καὶ ἱεροκήρυξ, ὁ πρῶτος πνευματικὸς πατὴρ καὶ διδάσκαλος τοῦ ποιμνίου του, θέλει νὰ εἶναι κοντὰ εἰς τὰ παιδιὰ καὶ τοὺς νέους μὲ ἀναμορφωμένα καὶ ἀναβαθμισμένα τὰ Κατηχητικά της Σχολεῖα καὶ τίς χριστιανικὲς ὀμάδες καὶ νὰ ἰδρῦθοῦν ἀκόμη καὶ προκατώτερα κατηχητικά διὰ τὰ παιδιὰ τῶν μικροτέρων τάξεων τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς προσχολικῆς ἡλικίας.

Μετὰ χαρᾶς πληροφοροῦμαι ὅτι ὑπάρχουν καὶ προετοιμάζονται ἀκόμη αἵθουσες καὶ χῶροι πνευματικῶν κέντρων καὶ κέντρων νεότητος διὰ νὰ ὑπηρετοῦν καὶ ὑπηρετήσουν τοὺς ὡς ἄνω ποιμαντικὸς σκοποὺς. Πρόθεσίς μου εἶναι νὰ διαμορφωθοῦν εἰς τὸ νησί μας κατασκηνωτικοὶ χῶροι διὰ νὰ ἀποτελοῦν ὄασιν πνευματικὴν διὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας καὶ νὰ φιλοξενοῦν ἐντόπια παιδιὰ καὶ νέους, ἀλλὰ καὶ παιδιὰ οἰκογενειῶν Κυθηρίων τοῦ λεκανοπεδίου τῆς Ἀττικῆς. Ἡ ὑπερτριακονταετῆς διακονία μου εἰς τὴν πολυνησιακὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης ὑπὸ τὴν σοφὴν χειραγωγίαν καὶ πεφωτισμένον καθοδήγησιν τοῦ πολιοῦ καὶ καταξιωμένου ἐπισκόπου αὐτῆς Γέροντος Μητροπολίτου

9. Ἰωάν. 10, 11-14.

10. Α' Τιμ. 1, 10.

11. Ἐβρ. 13, 20.

12. Ἰωάν. 10, 2-5, 11-16.

13. Ρωμ. 12, 15.

14. Β' Κορ. 11, 29.

15. Α' Κορ. 9, 22.

16. Ἰωάν. 21, 15.

πρ. Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἱεροθέου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγαθὴν συμπόρευσιν καὶ συνεργασίαν μετὰ τοῦ σημερινοῦ τιμίου καὶ δραστηρίου ποιμενάρχου αὐτῆς Σεβ. Μητροπολίτου Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Ἐφραίμ, πολλαπλῶς μὲ ἐδίδαξε, μὲ ὠφέλησε καὶ μοῦ ἄφησε ἀξιολόγους πνευματικὰς καὶ ποιμαντικὰς ἐμπειρίας. Μία μεγάλη καὶ σημαντικὴ ὠφέλεια ἦτο καὶ εἶναι τὸ ὅτι ἐπλησίασα μετ' ἐπιστήμης, ἐγνώρισα καὶ ἐσπούδασα τὸν ψυχικὸν πλοῦτον καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν ἀγνῶν καὶ ἀπλοῦτων ψυχῶν τῶν προσφιλῶν νησιωτῶν μας. Ἰδιαιτέρως ἢ συνεχῆς ὑπὲρ τὴν 20ετίαν ἱεροκηρυκτικὴ, ἀλλὰ καὶ παραλλήλως ἐφημεριακὴ διακονία εἰς τὸν εὐσεβῆ καὶ φιλόχριστον λαὸν τῶν Σπετσῶν καὶ μάλιστα εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὅπου οἱ ποιμαντικὰς καὶ πνευματικὰς ἐπαφὰς ἦσαν ἐγγύτερες πρὸς τὸ ποίμνιον, μοῦ παρέσχε πλουσίαν ἐμπειρίαν καὶ γνῶσιν.

Μὲ πολλὴν ἐπιείκειαν, κατανόησιν καὶ ἀγάπην ἐπιθυμῶ πολὺ νὰ εὐρίσκωμαι πάντοτε κοντὰ εἰς ὀλόκληρον τὸ ποίμνιον μου, τὰ πνευματικὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφούς μου ἐν Χριστῷ. Κοντὰ εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐργασίαν των, εἰς τὶς χαρὰς καὶ τὶς λύπες των, τὶς ἐπιτυχίαις καὶ τὶς ἀποτυχίαις. Μεγάλῃ ἢ ἱκανοποίησιν καὶ ἢ εὐφροσύνη τῆς καρδίας μου, ὅταν μοῦ δίδωνται τέτοιαις εὐκαιρίες. Παρακαλῶ πολὺ νὰ μὴ σκεφθῆ ποτὲ κανεὶς οὕτω ὡς ἐκπρόσωπος τῆς ἐνορίας καὶ τοῦ λαοῦ, οὔτε ὡς ἀπλὸς ἰδιώτης, τὶ νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν Ἐπίσκοπον κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὸν Ἱερὸν Ναόν, τὴν ἐργασίαν ἢ τὸ σπῆτι του. «*Οὐ ζητῶ τὰ ὑμῶν, ἀλλὰ ὑμᾶς*», ἔλεγεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. «*Οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσι θησαυρίζειν, ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις*».¹⁷ Θέλω νὰ γνωρίζετε ὅτι ἡ καρδιά τοῦ Ἐπισκόπου ἀγρυπνοῦσα καὶ προσευχομένη ἀγκαλιάζει τὸ ἱερὸν ποίμνιον καὶ τὸν λαόν του. Κανεὶς δὲν περισσεύει καὶ κανεὶς δὲν ἀποκλείεται. Πρὸς ὅλους ἀπευθύνεται τὸ ζωογόνον μήνυμα τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ ἀγάπης.

Ὅ,τι παραλαμβάνω ἀπὸ τὸν ἄμεσον προκάτοχόν μου Σεβ. Μητροπολίτην Θεσσαλιώτιδος κ. Κύριλλον, ὁποῖος φιλοπόνως καὶ φιλοτίμως εἰργάσθη ἐπὶ 7ετίαν εἰς τὸ γεώργιον¹⁸ τοῦτο τοῦ Θεοῦ ὡς ἐνοποιὸς καὶ εἰρηνοποιὸς παρὰ γων καὶ μετὰ τοῦ ὁποίου διατηρῶ ὑπερτεσσαρακονταετῆ οἰκογενειακὸν καὶ πνευματικὸν δεσμόν, ἀλλὰ καὶ

ὅ,τι καλὸν καὶ θεάρεστον ἐμμέσως παραλαμβάνω ὑπὸ τῶν προκατόχων μου Ἀρχιερέων θὰ διατηρηθῆ καὶ συνεχισθῆ.

Αἰσθάνομαι δὲ ἰδιαιτέραν τὴν ἀνάγκην νὰ μνημονεύσω τῆς ἀγίας προσωπικότητος τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Κυθήρων κυρίου Μελετίου Γαλανοπούλου, τοῦ ὁποίου ἢ σεβασμία μορφὴ καὶ ἢ θεοτεροπῆς ἀγία διακονία του μὲ ἐνέπνεε ἀπὸ τὰ νεανικά μου χρόνια. Ἦτο «*ἡ σιωπῶσα παραίνεσις*», ὁ κατηξιωμένος καὶ κεχαριτωμένος Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ καλὸς καὶ ἀφοσιωμένος εἰς τὸ ποίμνιον του ποιμὴν, ὁ δόκιμος συγγραφεὺς, ὁ ἐμπνευσμένος ὑμνογράφος.

Μακαριώτατε,

Ἐφοῦ εὐχαριστήσω ἐκ μέσης καρδίας τὴν σεπτὴν μοὶ καὶ θεοτίμητον Μακαριότητά σας διὰ τὴν θεομὴν καὶ ἐμπνευσμένην προσφώνησιν καὶ ὅσα ὑπὲρ τῆς ταπεινότητός μου ἐν ἀγάπῃ πολλῇ ἐπράξατε, τὸν Σεβ. ἅγιον Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιον, τοποτηρητὴν μέχρι σήμερον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυθήρων, δι' ὅσα εὐγενῶς καὶ φιλαδέλφως προσέφερεν ὡς τοποτηρητής, ἀλλὰ καὶ ὡς πολυσέβαστός μοι Ἱεράρχης, τοὺς λοιποὺς Σεβ. Μητροπολίτας, ἕνα πρὸς ἕνα, διὰ τὸν κόπον καὶ τὴν ἀγάπην, ἢ ὁποία τοὺς ἔφερε σήμερον πλησίον μας, τὸν Ἱερὸν Κλῆρον καὶ τὰ ὄργανα διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, τοὺς ἐντιμοτάτους ἄρχοντας, τὸν ἐξοχώτατον Ὑπουργόν, τοὺς κ.κ. Βουλευτάς, τὸν Ἀντινομάρχην, τὸν Δήμαρχον τῆς Νήσου καὶ τοὺς ἐπισκέπτας κ.κ. Δημάρχους τοῦ Ἀργοσαρωνικοῦ, τὴν κ. Ἐπαρχον καὶ τοὺς λοιποὺς φορεῖς τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τὰς πολιτικὰς στρατιωτικὰς καὶ δικαστικὰς Ἀρχάς, ὅλους τοὺς λιάν ἀγαπητοὺς καὶ φιλάτους ἀδελφούς, οἱ ὁποῖοι συνώδευσαν τὸν νέον Ἐπίσκοπον ἐνθρονιζόμενον εἰς τὴν Θεόσωστον Ἐπαρχίαν του, ἐπιθυμῶ νὰ κατακλείσω τὸν λόγον, ἀπευθυνόμενος εἰς τὸν εὐσεβῆ, φιλογενῆ καὶ φιλοπρόοδον Κυθηραϊκὸν λαόν, ἀλλὰ καὶ τὶς χιλιάδες τῶν ἐν Ἀμερικῇ, Αὐστραλίᾳ καὶ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ὁμογενῶν Κυθηρίων ἀδελφῶν μας, οἱ ὁποῖοι μὲ πολλὴν ἀγάπην καὶ φιλοπατρίαν σκέπτονται καὶ παντοιοτρόπως ἐκδηλώνουν τὸ ἐνδιαφέρον τους εἰς τὸ ἀγαπημένο τους νησί.

Ὅλα ὅσα προανέφερα ὡς ποιμαντικὴν μου μέριμναν διὰ τὸν εὐλογημένον τοῦτον τόπον τὰ ἔχω εἰς τὸν νοῦν καὶ εἰς τὰς διαθέσεις τῆς καρδίας μου. Ἀποδεχόμενος τὴν ἐκλογὴν μου ὡς Μητροπολίτου Κυθήρων καὶ Ἀντι-

17. Β' Κορ. 12, 14.

18. Α' Κορ. 2, 9.

κυθήρων εἶχα καὶ ἔχω τὴν συναίσθησιν ὅτι πορεύομαι εἰς τὴν μικροτέραν μὲν Μητροπολιτικὴν Ἐπαρχίαν, ἀλλ' εἰς ἓνα λαὸν φιλόχριστον καὶ φιλοπρόοδον ποῦ ιδιαίτερος ἀγαπᾷ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τοὺς ποιμένας της καὶ δικαιοῦται νὰ ἔχη ἰσόβιον τὸν Ποιμενάρχην της. Ἐπιτελῶν, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Κυρίου μας, τῆς Παναγίας τῆς Μυριδιωπίσης καὶ τῶν Ἁγίων μας, ἐν συνειδήσει, ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ περιστάσει τὸ Ἐπισκοπικὸν ποιμαντικὸν μου χρέος, ἐκμεταλλευόμενος ὅλες τὶς λειτουργικὰς καὶ λατρευτικὰς, διδακτικὰς, ἐποικοδομητικὰς καὶ λοιπὰς κοινωνικὰς εὐκαιρίας, ἐπιθυμῶ νὰ ὑπηρετῶ ταπεινῶς τὸ ἅγιον θέλημα τοῦ Κυρίου μας.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς εἰς Ἀρχιερέα χειροτονίας μου εὐχήθηκα καὶ προσεύχομαι ὀλοκαρδίως νὰ μὲ ἱκανώσῃ καὶ ἀξιώσῃ ὁ Κύριος νὰ προσφέρω μέχρι τῆς ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς τὰς ταπεινάς μου ὑπηρεσίας εἰς τὸν θεοσεβῆ Κυθηραϊκὸν καὶ Ἀντικυθηραϊκὸν λαόν, ἐφ' ὅσον διατηρῶ σώας τὰς ψυχοσωματικὰς μου δυνάμεις.

Εἰ δ' ἄλλως, ἐὰν ὁ Θεὸς ἐπιτρέψῃ νὰ στερηθῶ τοῦ πολυτίμου ἀγαθοῦ τῆς ὑγείας μου, ὅποτε δὲν θὰ δύναμαι πλέον νὰ ποιμαίνω τὸ ἐδῶ ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ, νὰ ἀποσυρθῶ εἰς μίαν γωνίαν τῆς εὐλογημένης Κυθηραϊκῆς

γῆς καὶ ἐκεῖ, προσευχόμενος καὶ προετοιμαζόμενος διὰ τὸ αἰώνιον καὶ ἀνεπίστροφον ταξίδιον πρὸς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, νὰ ἀναμένω ἐν μετανοίᾳ τὸν οὐράνιον ἐπισκέπτην τῆς τελευταίας μου ὥρας καὶ νὰ ἔχω «καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Βήματος τοῦ Χριστοῦ»¹⁹.

Τέλος, θέλω νὰ διαβεβαιώσω τὸν ἀξιότιμον κ. Δήμαρχον τῆς νήσου καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, τὴν κ. Ἐπαρχον, τοὺς κ.κ. Ἐκπαιδευτικοὺς καὶ τοὺς λοιποὺς φορεῖς τῆς νήσου ὅτι θὰ εἶμαι ὀλόθυμος συμπαραστάτης εἰς κάθε καλὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἐκδήλωσιν ποῦ θὰ ἀποσκοπῇ εἰς τὸ κοινὸν ἀγαθὸν καὶ τὴν προκοπὴν, ἐξύψωσιν καὶ εὐημερίαν τοῦ τόπου.

Εὐχθητε, Μακαριώτατε καὶ Σεβ. ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, νὰ προπορεύεται ἐμοῦ ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Παναγίου Θεοῦ καὶ νὰ πραγματοποιηθῇ ἐν παντὶ τὸ πανάγιον θέλημα Του εἰς δόξαν Κυρίου καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν.

«Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ. Ἀμήν»²⁰.

19. Πληρωτικὰ Θ. Λειτουργίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου.

20. Ἐφεσ. 6, 23-24

Ὁ νέος Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ προσέρχεται στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῶν Κυθήρων γιὰ τὴν τελετὴ τῆς Ἐνθρονίσεως συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, ἄλλους Ἀρχιερεῖς καὶ ἐκπροσώπους τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν.

**ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΗ
ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ
ΣΤΗΝ ΘΡΟΝΙΚΗ
ΕΟΡΤΗ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τελέσθηκε τὴν Τρίτη, 28 Ἰουνίου 2005, στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Παύλου (Ὁδ. Ψαρῶν) Μέγας Ἀρχιερατικὸς Ἑσπερινός, στὸν ὁποῖο χοροστάτησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος καὶ ἔλαβαν μέρος Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς. Τὸν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Κλήμης Κοτσομύτης, Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ ὁποῖος στὸ λόγο του τόνισε: «Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀποδεικνύεται πνευματικὸς καθοδηγητὴς ὄχι μόνον γιὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ πολὺ περισσότερον γιὰ τὴν σημερινὴ ἐποχὴ μας. Κατ' ἐξοχὴν ἐμεῖς οἱ νεοἔλληνες, γένος ὑπάρχοντες πνευματικὸν τοῦ θείου Παύλου, χρειαζόμεθα τὸν Ἀπόστολον ὡς πνευματικὸν ὁδηγὸν στὴ νέα ἱστορικὴ πορεία μας, τὴν στιγμὴ μάλιστα κατὰ τὴν ὁποία τελειώσαμε τὸ ἀπόδειπνο τῆς δευτέρας χιλιετίας καὶ τελοῦμε τώρα δειλὰ - δειλὰ τὸν ὄρθρο τῆς τρίτης χιλιετίας». Σὲ ἄλλο σημεῖο τοῦ λόγου του ὁ ὁμιλητὴς τόνισε ὅτι «τὸ χρέος τῆς Ἐκκλησίας μας σήμερα εἶναι μεγάλο πρὸς ὄλους τοὺς ἀνθρώπους, γιατί κατέχει ἕναν θησαυρὸ ἀδαπάνητο καὶ μιὰ παρακαταθήκη ἱερὴ πού μεταφράζει τὸ αἰώνιο στὸ πρόσκαιρο καὶ προσφέρει ἕνα μέλλον πού εἶναι ὁ καθρέφτης τοῦ δικοῦ της παρελθόντος, ὅπως συμπτκνώνεται στὴν πορεία τοῦ Γολγοθᾶ. Προσφέρει μήπως τὸ μαρτύριον; Δὲν τὸ ἀποκλείω. Προσφέρει ὁμως κάτι καλύτερο· τὴν ὑψηλότερη θέαση τοῦ κόσμου. Καὶ δὲν ὑπάρχει καλύτερο σημεῖο γιὰ νὰ παρατηρήσει κανεὶς τὸν κόσμον ἀπὸ τὴν κορυφὴ ἐνὸς Σταυροῦ, ὅπως εἶχε πεῖ παλιὰ ἕνας ἅγιος Γέροντας. Ἐξ ἄλλου, μαρτύριο στὰ ἑλληνικὰ δὲν σημαίνει μόνο βασανισμό, σημαίνει καὶ κατάθεση ἀληθείας. Καὶ ἡ μεγαλύτερη σήμερα ἔνδειξη γιὰ τὴν κατάθεση ἀληθείας πού μπορεῖ νὰ προσφέρει στὸ σύγχρονον κόσμον ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία εἶναι ἡ ἀλήθεια τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου».

Τὴν Τετάρτη 29 Ἰουνίου, ἑορτὴ τῆς ἱερᾶς μνήμης τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου καὶ ἡμέρα τῆς Θρονικῆς Ἑορτῆς τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τελέσθηκε στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν Συνοδικὴ Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου. Κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία μίλησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε μὲ παραστατικότητα καὶ οὐσιαστικὸν λόγο στὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ τὴ δυναμικὴ καὶ ἐπίμονη προσπάθειά του γιὰ τὴ διάδοση τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ στοὺς Ἕλληνες: «Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐορτάζει σήμερον τὴν, Συνοδικῶς θεσπισθεῖσαν πρὸ πενταετίας, θρονικὴν Τῆς ἑορτῆς. Ἐνθυμεῖται, κατὰ τὴν ἑκατοστὴν πεντηκοστὴν πέμπτην ἐπέτειον, μετ' εὐγνωμοσύνης, τὸ δῶρον τὸ ἅγιον καὶ τιμαλφές, διὰ τοῦ ὁποῖου τὴν ἐτίμησε ἡ Ἁγία μήτηρ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία. Ὁ ἐορτασμὸς τοῦ γεγονότος φυσικὰ οὐδόλως κέκτηται ἢ δικαιολογεῖ κοσμικὸν νόημα ἢ περιεχόμενον. Τὰ “κοσμικά”, μὲ τὴν μετα-πτωτικὴν καὶ ἀπαξιωτικὴν ἔννοιαν τοῦ ὄρου, τὴν ἄκοσμον, δὲν γίνονται δεκτά, ἀλλ' ἀποβάλλονται ὡς ξένα ἐκ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος. Ἡ ἀρχῆθεν καλλιγόνος Μήτηρ, ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ

Ἐκκλησία, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, Συνοδικῶς ἀποφανθεῖσα, ἀνηγόρευσε καὶ ἐκήρυξε τὴν ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίαν αὐτοκέφαλον καὶ τὴν ἐν Αὐτῇ Σύνοδον ἀδελφὴν ἐν πνεύματι ἑαυτῆς τε καὶ πάσης ἄλλης ἀνὰ μέρος Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἀποκατέστησε οὕτω τὴν κανονικὴν σχέσιν καὶ συνάφειαν ἡμῶν πρὸς Αὐτὴν καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς τοῦ Χριστοῦ Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἐπὶ τινα καιρὸν, διὰ καιρικὰς περιπετείας, δοκιμασθῆ. Συνιδόντες ἐξάλλου οἱ συγκροτήσαντες τὴν Πατριαρχικὴν Σύνοδον Ἅγιοι Πατέρες καὶ τὴν χρεῖαν τῆς κατ' ἐκεῖνον τὸ νεοσύστατον κράτος (τῆς Ἑλλάδος) διακονίας τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας τῆς ἐνότητος, ἐπεδαψίλευσαν τῇ Ἱερᾷ ἡμῶν Συνόδῳ καὶ πάσας τὰς προνομίας καὶ πάντα τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τὰ τῇ Ἀνωτάτῃ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀρχῇ παρομαρτοῦντα, ὥστε νὰ διοικῆ τὴν Ἐκκλησίαν κατὰ τοὺς θεῖους καὶ Ἱεροὺς Κανόνας, ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως ἀπὸ πάσης κοσμικῆς ἐπεμβάσεως. Ἡ ἀνακηρυχθεῖσα ἀδελφὴ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καταγράφει εἰς τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς αὐτὸ τὸ ὅποῖον ἡ καρδιά τῆς καὶ ἡ Θεολογία τῆς ὑπαγορεύει: ὅτι ὑπάρχει ἀναποσπαστῶς ἠνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης καὶ πάσης ἄλλης ὁμοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τηροῦσα ἀπαρασαλεύτως, ὡς ἐκεῖναι, τοὺς ἱεροὺς ἀποστολικούς καὶ συνοδικούς κανόνας καὶ τὰς ἱεράς παραδόσεις.

Ὁ Μακαριώτατος στὴν ὁμιλία του τόνισε πὺς δύο εἶναι οἱ λόγοι γιὰ τοὺς ὁποίους σήμερα πανηγυρίζουμε, ἡ μεγάλη ἐορτὴ τοῦ Μεγάλου τῶν Ἐθνῶν Ἀποστόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἰδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας, μὴ παραλείποντας νὰ μιλήσει γιὰ τὴν πορεία, τὴν ἀποστολικὴν του δράση ἀλλὰ καὶ τὸ ἔργο του, ἐνῶ ὡς δεῦτερο λόγο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀνέφερε τὴν ἐπέτειο τῆς συμπληρώσεως 155 ἐτῶν ἀπὸ τότε πού ἐγίνε αὐτοκέφαλη ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. «Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔφτασε στίς μέρες μας νὰ εἶναι μιὰ ἀξιοζήλητη ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, μιὰ ζωντανὴ Ἐκκλησία, μιὰ Ἐκκλησία πού εἶναι τὸ ἀποκούμπι τοῦ λαοῦ μας, πρὸς τὴν ὁποία προστρέχουν οἱ πάντες, πού ἀποτελεῖ μιὰ πνευματικὴ ὄντοτητα, ἀλλὰ ταυτόχρονα καὶ μιὰ ἐλπίδα γιὰ τὸ λαὸ καὶ τὴν οἰκουμένη».

Ἄναφερόμενος στὸ ἔργο τῶν Ἐφημερίων, ὁ Μακαριώτατος τόνισε πὺς «σήμερα ὁ παπὰς τῆς ὑπαίθρου, ἀλλὰ καὶ τῆς μεγάλης πόλης εἶναι τὰ σύμβολα τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ μέσα στὴν κοινωνία καὶ στὸν κό-

σμο». «Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος αἰσθάνεται μεγάλη ἐν Κυρίῳ καύχησι γιὰ τὸν Ἱερό Κληρο, γιὰ τοὺς ἀνθρώπους πού ἀναλίσκονται καθημερινὰ στὸ ἔργο τῆς διαποίμανσης τοῦ λαοῦ μας, ἀλλὰ καὶ στὸ ἔργο τῆς κοινωνικῆς πρόνοιας», ἐπεσήμανε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, μὴ παραλείποντας νὰ θυμίσει πὺς «ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐπιτελεῖ ἓνα μεγάλο κοινωνικὸ ἔργο πρόνοιας γιὰ τοὺς ἀνθρώπους πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας».

«Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», εἶπε ὁ Μακαριώτατος, «θεώρησε χρέος τῆς νὰ τιμῆσει τοὺς ἱερεῖς αὐτοὺς καὶ νὰ ἐκδηλώσει τὶς ἀπὸ βάθους εὐχαριστίες τῆς γιὰ τὸ ὅτι συνήργησαν ὥστε τὰ θυσιαστήρια νὰ μὴν παραμένουν κλειστά, ὥστε ὁ Ἱερός Κληρὸς καὶ ἡ τάξι τῶν κληρικῶν νὰ ἐξακολουθήσουν νὰ παίζουν σημαντικό ρόλο στὴν ἰδιωτικὴ καὶ δημόσια ζωὴ τοῦ τόπου αὐτοῦ», ἐνῶ δὲν παρέλειψε νὰ ἐκφράσει καὶ τὶς προσωπικὲς του εὐχαριστίες.

Ἀκολούθησε ἡ ἀνάγνωσις τῆς Πράξεως, πού ἐνέκρινε ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο τῆς Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Χριστιανουπόλεως κ. Σεραφεῖμ, μὲ τὴν ὁποία καὶ ἀπονειμήθηκε ὁ Χρυσοῦς Σταυρὸς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στοὺς τιμωμένους Ἱερεῖς.

Τὸ ἀπόγευμα (19:30), στὸν Ἱερό Βράχο τοῦ Ἀρείου Πάγου, τελέσθηκε Μέγας Πανηγυρικὸς Ἑσπερινός, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου. Τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Κορωνείας κ. Παντελεήμων, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὸ ρόλο τὸν ὁποῖο καλοῦνται νὰ διαδραματίσουν οἱ θρησκευτικοὶ ἡγέτες στὸν σύγχρονο κόσμον τῶν Ἀποστόλων.

Στὶς λατρευτικὲς ἐκδηλώσεις πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου παρέστησαν, ἐκ μέρους τῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τορόντο κ. Σωτήριος καὶ ὁ Μέγας Ἀρχιμ. κ. Ἀθηναγόρας, ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀξώμης κ. Πέτρος καὶ ὁ Ἀρχιμ. κ. Βασίλειος Βαρθέλης, ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Γεράσιων κ. Θεοφάνης καὶ ὁ Πανοσιολογιώτατος Καθηγούμενος Τιβεριάδος κ. Τιμόθεος, ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Μόσχας ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μπάτσκας καὶ Νόβι Σαντ κ. Εἰρηναῖος, ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Τιμοκίου κ. Ἰουστίνος καὶ ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Μαυροβουνίου κ. Ἀμφιλόχιος, ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ρουμανίας ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Σλομποζία

καὶ Καλαράσι κ. Δαμασκηνός, ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία Βουλγαρίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βράτσης κ. Καλλίνικος, ὁ Πανοσιολ. Πρωτοσύγκελλος κ. Κυπριανός, ὁ Ἀξιότ. κ. Βλαδίμηρος Πετρόφ, Γραμματεὺς τῆς Ι.Σ., ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς Γεωργίας ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτε-

ρος κ. Γεώργιος καὶ ὁ Πρεσβύτερος κ. Συνέσιος Καλαντάτζε, ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία Κύπρου ὁ Θεοφ. Χωρεπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Γεώργιος, καὶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία Ἀλβανίας ὁ Ἱερομόναχος κ. Νικόλαος Χύκα καὶ ὁ Ἱερομόναχος κ. Ἀντώνιος Μερντάνι.

**Η ΦΥΛΑΚΙΣΗ
ΤΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΧΡΙΔΟΣ
κ. ΙΩΑΝΝΟΥ**

Σε άλλες στήλες τοῦ ἀνά χειρας τεύχους θά διαβάσει ὁ ἀναγνώστης τίς ἐπιστολές καί τίς ἀνακοινώσεις, μέ τίς ὁποῖες ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐκφράζει τήν διαμαρτυρία τῆς γιά τήν φυλάκιση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος Ἰωάννου ἀπό τίς Ἀρχές τοῦ κράτους τῶν Σκοπίων. Πρόκειται γιά πρωτοφανές φαινόμενο ἡ κυβέρνηση καί ἡ δικαιοσύνη μιᾶς χώρας, ἡ ὁποία ἐπιθυμεῖ τήν ἑναρξη προενταξιακοῦ διαλόγου μέ τήν Εὐρωπαϊκῆ Ἐνωση, νά ἀσκοῦν ἀσφρακτική καί ἀπάνθρωπη πίεση καί νά στεροῦν τίς στοιχειώδεις ἐλευθερίες ἀπό τόν Προκαθήμενο τῆς κανονικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στό κράτος αὐτό. Τήν διαμαρτυρία τους γιά τήν φυλάκιση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου ἐξέφρασαν ἐπίσης ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος, ὁ Πατριάρχης Μόσχας κ. Ἀλέξιος, ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Σερβικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ Διάσκεψη τῶν συνεργαζομένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀμερικῆς (SCOBA), ἡ Σύνοδος τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν Ἐπισκόπων τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν (COMECE) κ.ἄ. Ἐξ ἄλλου στίς 15/9/2005 ὁ Γ. Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρ. Ἐνώσεως κ. Χαβιέ Σολάνα κατεδίκασε μέ γραπτὴ δήλωσή του τήν φυλάκιση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης εἶναι γέννημα καί θρέμμα τῆς περιοχῆς τῶν Σκοπίων καί παρακολούθησε τίς Ὁρθόδοξες Θεολογικὲς σπουδὲς στὰ Πανεπιστήμια Βελιγραδίου καί Θεσσαλονίκης. Ἐχειροτονήθη ἀρχικά Ἐπίσκοπος Βελεσῶν τῆς σχισματικῆς «Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Μακεδονίας», ἡ ὁποία ἀποτελεῖ κατασκευάσμα τοῦ καθεστῶτος Τίτο ἀπὸ τὸ 1967. Τότε τρεῖς ἐπαρχίες στό νότο τῆς ἐνιαίας Γιουγκοσλαβίας ἀπεσχίσθησαν ἀντικανονικῶς ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Σερβίας καί μέ κρατικὴ ἐντολὴ δημιούργησαν τήν σχισματικὴ αὐτὴ ἐκκλησιαστικὴ ὄντοτητα, τὴν ὁποία οὐδεμία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀναγνώριζει. Μετὰ τὴν πτώση τοῦ ἀθεϊστικοῦ καθεστῶτος καί τὴν διάλυση τῆς πρώην Γιουγκοσλαβίας ἄρχισε ἕνας διάλογος μεταξὺ τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας καί τῶν σχισματικῶν μέ στόχο τὴν ἐπανένταξή τους στὴν κανονικὴ τάξη μέσω τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ τὴν ὁποία καί ἀπεσχίσθησαν. Τρεῖς σχισματικοὶ Ἐπίσκοποι ἔφθασαν σὲ συμφωνία μέ τὸ Πατριαρχεῖο Σερβίας καί δέχθηκαν νά ἀποκτήσουν μία μορφή αὐτονομίας ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τὴν ἱστορικὴ ὀνομασία τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχρίδος. Μόλις, ὅμως, ἐπέστρεψαν στὰ Σκόπια οἱ δύο ἀπὸ τοὺς τρεῖς ὑπανεχώρησαν πιεζόμενοι ἀπὸ τὴν κυβέρνηση καί τὸν Τύπο. Ὁ τότε Ἐπίσκοπος Βελεσῶν Ἰωάννης παρέμεινε σταθερὸς σὲ ὅσα εἶχε ὑπογράψει καί ἀνέλαβε τὸν ἀγῶνα γιά τὴν ἐπαναφορὰ τοῦ Ὁρθοδόξου ποιμνίου τοῦ σκοπιανοῦ κράτους στὴν ἐκκλησιαστικὴ κανονικὴ τάξη.

Ἀπὸ τότε καί συγκεκριμένα κατὰ τὰ δύο τελευταῖα χρόνια ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀχρίδος καί Ἐξαρχος τῆς Σερβικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στό κράτος τῶν Σκοπίων, ὁ Σεβασμιώτατος Ἰωάννης προσπάθησε νά μεταδώσει τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου καί νά διαδώσει τὴν ἀνάγκη γιά ἐπιστροφή στὴν κανονικότητα. Πολλοὶ κληρικοί, μοναχοὶ καί πιστοὶ τὸν ἀκολούθησαν ἐνῶ συνεχίζει καθημερινὰ νά αὐξάνεται ἡ ὑποστήριξη πρὸς τὸ πρόσωπό του καί πρὸς τοὺς δύο βοηθοὺς Ἐπισκόπους-συνεργάτες του. Δυστυχῶς οἱ πολιτικὲς, δικαστικὲς καί ἀστυνομικὲς ἀρχές τοῦ γειτονικοῦ μας κράτους ἐπέλεξαν τὴν ὁδὸ τοῦ ἀπηνόους διωγμοῦ, προφανῶς ἐπειδὴ συνεχίζουν νά χρησιμοποιοῦν τοὺς σχισματικοὺς Ἐπισκόπους ὡς ὄργανα στὴν ἐθνικιστικὴ προπαγάνδα περὶ «Μακεδονίας». Ὁ Ἰω-

άννης και οί συνεργάτες του ἐμποδίσθηκαν πολλές φορές νὰ λειτουργήσουν δημοσίως και ἀναγκάσθηκαν νὰ χρησιμοποιοῦν ἰδιωτικά διαμερίσματα ὡς τόπους λατρείας θυμίζοντας τὴν ἐποχὴ τῶν κατακομβῶν. Ἀκολούθησε ἡ δίωξη διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ. Μὲ ἀπόφαση τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου τῆς πόλεως τοῦ Μοναστηρίου (Μπίτολα) ὁ Σεβ. Ἰωάννης φυλακίσθηκε στὰ μέσα Ἰουλίου ἐ.ἔ. μετὴν κατηγορία τῆς ὑποκινήσεως ἐθνικοῦ και θρησκευτικοῦ μίσους. Ἡ κυβέρνησις τῶν Σκοπίων, ἂν και διακηρῦσσει ὅτι ἐπιθυμεῖ καλὰς σχέσεις μετὰ τοὺς γείτονες και ἐπιδιώκει τὴν ἑναρμόνισή της μετὰ τὰ εὐρωπαϊκά θέσμιμα, ἐπιλέγει τὴν ὁδὸ τῆς ἀντικανονικότητος, τῆς παρανομίας και τῆς ἀντιδημοκρατικῆς αὐθαιρεσίας. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι μόλις ὁ Σεβ. Ἰωάννης ἐνεκλείσθη στὴν φυλακὴ τοῦ ἀφήρσαν διὰ τῆς βίας τὸ ράσο του καθὼς και ἓνα ἀντίτυπο τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὴν ὁποία διάβαζε ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸ πρωτότυπο κείμενο. Ὅπως πληροφοροῦμεθα τὸν φωτογραφίζουν καθημερινὰ μέσα στὸ κελλὶ και τοῦ ἀπαγορεύουν κάθε ἐπίσκεψη. Θαυμάστε ἐπίπεδο θρησκευτικῆς ἐλευθερίας στὸν 21ο αἰῶνα!

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος προσεύχεται και ἐργάζεται γιὰ τὴν εἰρηνικὴ συμβίωση και τὴν δημιουργικὴ συ-

νεργασία ὄλων τῶν λαῶν τῆς περιοχῆς μας. Θεωρεῖ δὲ ὅτι ἡ συνύπαρξις αὐτὴ ὑπονομεύεται ἀπὸ τὴν κρατικὴ ὑποστήριξις πρὸς μίαν σχισματικὴ ἐκκλησιαστικὴ κατάστασις, τὴν ὁποία ἐπέβαλαν ἀνελεύθερα καθεστῶτα παλαιότερων ἐποχῶν. Ἐξ ἄλλου ἡ εἰρήνη και ἡ πρόοδος στὴν Βαλκανικὴ δὲν μποροῦν νὰ ἐπιτευχθοῦν ὅταν συνεχίζεται μετὰ ἔντασις και συστηματικότητα ἡ ἀλυτρωτικὴ προπαγάνδα εἰς βάρος τῆς χώρας μας και ἡ πλαστογράφηση τῆς Ἱστορίας τῆς Μακεδονίας. Ἡ Ἐκκλησία μας θὰ συνεχίσει νὰ ἐργάζεται γιὰ τὴν ἁρμονικὴ συνύπαρξις τῶν λαῶν τῆς περιοχῆς ὑπογραμμίζοντας διαρκῶς τὶς προαναφερθεῖσες προϋποθέσεις. Θὰ συνεχίσει δὲ ἡ Ἐκκλησία μας νὰ ζητεῖ τὴν ἄμεση ἀπελευθέρωσις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος Ἰωάννου και τὴν ἐπικράτησις τῆς κανονικότητος στὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα τοῦ σκοπιανοῦ κράτους, στὸ ὁποῖο κατοικοῦν ἑκατοντάδες χιλιάδες Ὀρθοδόξων πιστῶν. Προσευχόμεθα ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ φωτίσει τὶς πολιτικὰς και δικαστικὰς Ἀρχὰς τοῦ γειτονικοῦ μας κράτους ὥστε συντόμως νὰ ἐξευρεθῆ ἡ λύσις τῶν προβλημάτων μετὰ ἀγάπη Χριστοῦ και μετὰ σεβασμὸν στὰ Ἀνθρώπινα Δικαιώματα και στὴν ἱστορικὴ ἀλήθεια.

**Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ
ΤΟΥ
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ
ΤΗΣ Δ.Ι.Σ. ΕΙΣ ΤΗΝ
ΣΥΝΟΔΙΚΗΝ ΚΑΙ
ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΑΚΗΝ
Ι. ΜΟΝΗΝ
ΟΣΙΟΥ ΣΥΜΕΩΝ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ
ΘΕΟΛΟΓΟΥ**

Ἱστορική καὶ ἀνεπανάληπτη ἡμέρα στὴ δεκαοχτάχρονη ζωὴ τῆς Συνοδικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ Ὁσίου Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου στὸν Κάλαμο Ἀττικῆς, ὑπῆρξε ἡ 30ῆ Ἰουνίου ἐ.ἐ. κατὰ τὴν ὁποίαν σύσσωμη ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος δηλ. ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, Πρόεδρος αὐτῆς, οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοί Ἱεράρχες, ὁ Θεοφιλέστατος Ἀρχιγραμματεὺς καὶ οἱ Πανοσ. Γραμματεῖς, οἱ Πανοσ. Γραμματεῖς Ἐθιμοτυπίας καὶ Μοναχικοῦ Βίου, ἐπισκέφθηκαν τὴν Ἱερὰ Μονή. Μετὰ τὴν ἐπίσημη ὑποδοχὴ τους, κατὰ τὴν μοναστηριακὴ τάξη, ἀπὸ τὸν Πανοσ. Καθηγούμενο Ἀρχιμ. Χριστόδουλο, τὴν Ἀδελφότητα τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τὶς Ἀρχεῖς τοῦ Τόπου, σχηματίσθηκε πομπὴ πρὸς τὸ Καθολικόν, ὅπου τελέσθηκε δοξολογία χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου.

Ἐν συνεχείᾳ παρετέθη ἐπίσημη μοναστηριακὴ τράπεζα, στὸ τέλος τῆς ὁποίας ὁ Μακαριώτατος ἀνέλυσε μὲ τὸν χαρισματικὸ του λόγο τὸ ἀνάγνωσμα τῆς τραπεζῆς ἀπὸ τὶς διδαχὰς τοῦ Ὁσίου Συμεῶν. Ἐπειτα ὁ Πανοσ. Καθηγούμενος προσέφερε σ' ὅλους τοὺς Ἀρχιερεῖς ἀναμνηστικὰ δῶρα.

Στὶς 4.30 μ.μ. τελέσθηκε πολυαρχιερατικὸς ἑσπερινὸς, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου καὶ συγχοροστατούντων τῶν μελῶν τῆς Δ.Ι.Σ., τὸν ὁποῖον παρακολούθησε πλῆθος πιστῶν.

Περὶ τὸ τέλος τοῦ ἑσπερινοῦ ὁ Πανοσ. Καθηγούμενος ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Μακαριώτατο καὶ τοὺς ἁγίους Συνοδικούς Ἱεράρχες εἶπε τὰ ἑξῆς:

*Μοναχὸς ὅστις ἀμιγῆς ἐστὶ κόσμῳ
καὶ ἀενάως ὀμιλεῖ Θεῷ μόνῳ
βλέπων βλέπεται, φιλῶν φιλεῖται (πάντως)
καὶ γίνεται φῶς λαμπόμενος ἀρρήτως*

1. Ὁ θεολαμπῆς καὶ πάμφωτος Ὁσιος Συμεῶν ὁ Νέος Θεολόγος - Μακαριώτατε Δέσποτα, Σεβασμιώτατοι Συνοδικοί Ἀρχιερεῖς, Ἐντιμότετε κ. Νομάρχαι, κ. Πρόεδρε, λοιποὶ ἀξιωματοῦχοι τοῦ τόπου, σεβαστοὶ Πατέρες καὶ ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ - ἔλαβε τὰ πολλὰ καὶ σπάνια πνευματικὰ του χαρίσματα (τὴ στίλβουσα ἀρετὴ καὶ ἀγιότητα, τὴ φωτιστικὴ χάρις, τὴ θεὰ τοῦ ἀκτίστου καὶ θεοποιοῦ φωτός, δηλαδὴ τὴν ὑπέρφωτη θεοπτία καὶ δὴ τὸ μέγα καὶ θεῖο χάρισμα τῆς θεολογίας) νομίμως ἀθλήσας μέσα στὸν ἱερό στίβο τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰδικῶς στὴν ἀσκητικὴ παλαιστρα τοῦ ἰσαγγέλου μοναχικοῦ βίου. Μὲ τὴν πεφωτισμένη καθοδήγηση τοῦ ὀσιάθλου καὶ ὀσιοτρόπου Γέροντός του, Συμεῶν τοῦ Εὐλαβοῦς, τοῦ Στουδίτου, παθῶν καὶ μαθῶν τὰ θεῖα, τοῦ μονήρους βίου κανὼν εὐθύτατος ἀναδείχθηκε, καὶ τῶν μοναστῶν ὑπογραμμὸς καὶ κοσμήτωρ ἀκριβέστατος καταστάθηκε, στὴν ἐποχὴ του καὶ σ' ὅλες τὶς μεταγενέστερες ἐποχὰς.

2. Τὸν εὐχαριστοῦμε διαπύρως ποὺ εὐδόκησε ν' ἀνεγερθεῖ ἐδῶ στὸν Κάλαμο, σ' αὐτὴν τὴν ἐσχατιὰ τοῦ Ὁρους τῶν Ἀμώμων τὸ πρῶτο μοναστήρι ποὺ σεμνύεται στὸ ἱερό του ὄνομα· τὸ ὁποῖο μάλιστα λειτουργεῖ ὑπὸ τὴ φιλόστοργη, πατρικὴ, πεπνυμένη καὶ διακριτικὴ σκέπη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ κατ' ἔξοχὴν τοῦ Προκαθημένου αὐτῆς, Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, ποὺ εἶναι ἕνας Ἀρχιεπίσκοπος ὀσιόζηλος καὶ φιλομόναχος ὡς προερχόμενος ἀπὸ τὴν τάξη τῶν μοναχῶν, ὄχι τυπικά, μὰ οὐσιαστικά.

3. Βέβαια τὸ ἐγχείρημα ὑπερέβαινε τὶς ἀσθενεῖς μας δυνάμεις. Ἄλλὰ ὁ τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ ποιῶν Κύριος δύναται καὶ μὲ «*σκευὴ εὐτελῆ καὶ ἀπερριμένα*», κατὰ τὴ Χρυσοστομικὴ ἔκφραση, νὰ θεμελιώνει καὶ νὰ τεχνουργεῖ ὑλικῶς καὶ πνευματικῶς ἱερὰ μοναστήρια στὸν περίβολο τῆς Ἐκκλησίας του. Τὸ μόνο ποῦ ἐν ἀφελότητι καρδίας μπορῶ νὰ καταθέσω τούτῃ τὴν ἐπίσημη στιγμή σὰν συμμετοχὴ τῶν ἀδελφῶν στὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ὁσίου γιὰ τὴ δημιουργία τῆς Ἱ. Μονῆς—πέραν τῆς εὐτελείας καὶ τῆς ἀτελείας ὅλων μας— εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ἐντόνως καὶ ἐμπόνως ἐπὶ 18 συναπτά ἔτη κοπιάζουν ἐκδαπανώντας τὴ νεότητά τους καὶ μὴ φειδόμενοι τῆς ὑγείας τους. Ἄλλ' αὐτὸ προφανέστατα δὲν εἶναι ἀρκετό.

4. Τὰ ἱερά μας μοναστήρια, κατὰ τὴν εὐλογία ἀξίωση τοῦ Μακαριωτάτου στὸ βιβλίον του ΤΟ ΙΣΑΓΓΕΛΟ ΜΟΝΑΧΙΚΟ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑ ὀφείλουν νὰ εἶναι καὶ σήμερα, καθὼς ἦταν πάντα, «*ὀπλοστάσια τῆς Ἐκκλησίας, προμαχῶνες καὶ ἀκροπόλεις τῆς Ὁρθοδοξίας*». Καὶ ἀκόμη: ἄσβεστες λαμπάδες καθαρῆς προσευχῆς καὶ ἀσκήσεως, καὶ ἐργαστήρια εὐαγγελικῆς ἀρετῆς. «*Μὰ ποῦ ἄλλοῦ μπορεῖ κανεὶς νὰ βρεῖ τέτοιο βίον θεοδρόμο, ὅπου καλλιεργοῦνται τόσες πλυειδεῖς ἀρετές, ὅσο στὸ θεοποιίμαντο κοινόβιο;*»—ἀναρωτιέται ὁ μέγας καθηγητὴς τοῦ κοινοβιακοῦ μοναχισμοῦ, καὶ ἀνυπόστολος πρόμαχος τῆς Ὁρθοδοξίας, Ὁσιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης— καὶ ὅπου δοξάζεται ἡ τρισήλιος θεότης, μεγαλύνεται ἡ Πάναγνος κουροτρόφος τῶν μοναχῶν, καθαίρονται, φωτίζονται καὶ θεώνονται ὅσοι ἐνασκοῦνται σ' αὐτό; Ἐπιπλέον ἀπολαμβάνουν ἀνακούφιση καὶ παρηγορία ὅσοι πιστοί, φλεγόμενοι μέσα στὴν καυτερὴ ἔρημο τῆς παρούσης ζωῆς ἀπὸ τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς καὶ τὶς θλίψεις, καταφεύγουν σ' αὐτὸ σὰν σὲ δροσερὴ ὄαση καὶ βρίσκουν τὴ σωτηρία.

5. Συνεπῶς οἱ πάντες σχεδὸν ἀναγνωρίζουν καὶ ὁμολογοῦν τὴ μεγάλη πνευματικὴ, κοινωνικὴ, πολιτιστικὴ, ἐθνικὴ κ.λπ. προσφορὰ τοῦ ὀρθοδόξου μοναχισμοῦ. Τούτῃ τὴ στιγμή ὁμως στὰ πλαίσια μιᾶς μοναστηριακῆς ἀκολουθίας ὑπὸ τὴν θεοπρεπῆ μάλιστα παρουσία τῆς Ὑπάτης ἀρχῆς τῆς Ἐκκλησίας μας, ἃς ὑπογραμμίσουμε μόνο τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ μοναχισμὸς προσέφερε στὸ νοητὸ παράδεισο τῆς Ἐκκλησίας τὰ εὐωδέστερα ἄνθη, τὰ πιὸ πολυκαρπα καὶ καλλίκαρπα δένδρα, δηλαδή τοὺς περισσότερους ἀγίους—ἀν' ἐξαιρέσουμε τοὺς μάρτυρες— τὶς μυριάδες δηλαδή τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων καὶ Μητέρων.

6. Πανευφροσύνως λοιπὸν καὶ πανευλαβῶς ὑποδεχόμεστε σήμερα τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας μας μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Μακαριώτατο Πρόεδρό της. Πανευφροσύνως, ὄχι μόνο ἐπειδὴ ἡ παρουσία τους ἐδῶ σήμερα περιποιεῖ μέγιστη τιμὴ στὸ ταπεινὸ μας μοναστήρι, ἀλλὰ καὶ διότι, πέραν αὐτοῦ, μᾶς ἐνθαρρύνει νὰ ὀξυποθήσουμε ἐτι μᾶλλον στὸν ἀσκητικὸ μας δόλιχο. Ἐλπίζουμε δηλαδή δι' εὐχῶν σας, Μακαριώτατε καὶ Ἁγιοι Συνοδικοί, ν' ἀξιωθοῦμε ν' ἀκολουθήσουμε ἔστω καὶ ἀπὸ μακρὰ τὰ ἴχνη τῶν ὁσίων μας καὶ θεοφόρων πατέρων μας. Ἀρχέτυπό μας ὁ κραταῖος προστάτης μας, ὁ ἐπίγειος ἄγγελος καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, ὁ οὐρανομύστης καὶ σοφόρειθρος κρουνὸς τῆς Θεολογίας, ὄσιος καὶ θεοφόρος πατὴρ ἡμῶν Συμεῶν ὁ Νέος Θεολόγος.

Αὐτὸν εὐγνωμόνως, ἃς εὐφημήσουμε, ἀδελφοί, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ γιὰ τὴ μεγάλη, τὴν ἀνεπανάληπτη δωρεὰ ποῦ μᾶς χαρίζει σήμερα, δηλαδή τὴν ἐπευλογοῦσα παρουσία συμπάσης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου:

*Λαμπρῶς τὸν Θεολόγον,
φωτὸς ἀκτίστου μύστην
ὑμνήσωμεν ὡς ρύστην
ἡμῶν καὶ ποδηγέτην,
Καλάμου τὸν προστάτην
καὶ πάντων εὐεργέτην.*

*Οὐράνιος λύρα, Θεολογίας κορωνίς,
μονοτρόπων ἀλείπτῃς, Συμεῶν, γεγένησαι·
Σκέπε μονὴν σε τιμῶσαν λαμπρῶς
σὺν Παντανάσῃ Μητρὶ Δεσπότην,
κρυφιομύστα θεόληπτε.*

7. Κι ἃς παρακαλέσουμε θερμῶς τὸν Μακαριώτατο καὶ τὴ λοιπὴ, σεπτὴ τῶν Συνοδικῶν Ἱεραρχῶν χορεία νὰ ὑψώσουν «*ὀσίους χεῖρας*», κατὰ τὴν Παῦλιο προτροπὴ, ὑπὲρ εὐοδώσεως τοῦ σκοποῦ τῆς ἰσαγγέλου μοναχικῆς ζωῆς τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, καὶ ὑπὲρ τῆς κατὰ Χριστὸν προκοπῆς τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν αὐτῆς, τῶν συνεργῶν καὶ συγκλητόρων· αὐτῶν ποῦ μὲ θεῖον ἔρωτα πρὸς τὸν Ὁσιο πρόσφεραν καὶ προσφέρουν συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως, ἀπὸ τὰ θεμέλια τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μέχρι καὶ τώρα, τὸν κόπο τους, τὸν χρόνον τους, μὰ προπάντων τὴν ψυχὴ τους. Μὲ βαθύτατη συγκίνηση τοὺς εὐχαριστοῦμε τούτῃ τὴν ἱερὴ στιγμή.

Ἐπιπλέον, ἃς παρακαλέσουμε εἰδικῶς τὸν Μακα-

ριώτατο ν' ἀπευθύνει λόγον ἀγαθὸν ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς πρωθιεραρχικῆς του καρδίας πρὸς νουθεσία καὶ στηριγμὸν ὄλων μας.

Ὡς εὖ παρέστητε, Μακαριώτατε Δέσποτα, καὶ Ἅγιοι Συνοδικοί!

Ἐν συνεχείᾳ ἔλαβε τὸν λόγο ὁ Μακαριώτατος καὶ ἀπάντησε ὡς ἑξῆς:

Πανοσιολογιώτατε καὶ ἀγαπητὲ Γέροντα καὶ Καθηγούμενε τῆς Ἱερᾶς ταύτης Συνοδικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς κ. Χριστόδουλε καὶ πᾶσα ἡ σὺν σοὶ θεόλεκτος χορεία τῶν ἁγίων πατέρων καὶ ἀδελφῶν τῶν συγκροτούντων τὴν ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς.

Ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, ὡς εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστόν, ἀνέκαθεν ἀνεγνώρισε τὴν σημαντικὴν προσφορὰν καὶ ἀξίαν τοῦ ὀρθοδόξου μοναχισμοῦ, ὁ ὁποῖος μέσα στὴν θαλπωρὴν καὶ τὴν ἀγάπην Αὐτῆς ἀνεπτυξε τὴν ἱεράν του ἀποστολὴν ἐκτὸς κόσμου, ἀλλὰ ὑπὲρ τοῦ κόσμου. Καὶ τοῦτο διότι τῶν μοναχῶν ἀποστολὴ εἶναι, ὄχι μόνον νὰ μεριμνοῦν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, ἀλλ' ἐπὶ πλεόν καὶ νὰ προσεύχονται γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ σύμπαντος κόσμου. Καὶ ἡ προσφορὰ αὕτη ἐνέχει βαθυτάτην ἀξίαν καὶ τιμὴν δεδομένης τῆς μεγάλης ἀξίας τῆς προσευχῆς καὶ τῆς ἐπικλήσεως τῆς θείας βοηθείας ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν πάντων ἡμῶν.

Ἐκτοτε ὁ μοναχισμὸς ἐγνώρισε κατὰ τὴν ἱστορικὴν του πορείαν ἡμέρας δόξης καὶ μεγαλείου, ἰδιαίτερος βεβαίως κατὰ τὴν ἔνδοξον περίοδον τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, ὅποτε ἐγνώρισε μίαν πνευματικὴν ἄνθησιν μὲ ἐπίκεντρον κατὰ βάσιν τὴν Βασιλίδα τῶν πόλεων τὴν Κων/πολιν. Ἐκεῖ ἀνεπτύχθησαν καὶ ἔδρασαν περιώνυμοι μοναστικαὶ ἀδελφότητες, τῶν ὁποίων ἡ προσφορὰ καὶ ἡ ἀξία εἶναι εὐφήμεως γνωστὴ εἰς ὀλόκληρον τὸν ὀρθόδοξον κόσμον.

Ἀλλὰ καὶ ἐν συνεχείᾳ κατὰ τοὺς δυσχειμέρους χρόνους τῆς τουρκικῆς δουλείας, τὰ μοναστήρια μας καὶ ὁ μοναχισμὸς μας ἠμπορεῖ βεβαίως νὰ ἀπώλεσαν τὴν ἐξωτερικὴν των πνευματικὴν λαμπηδόνα, ὥστόσο δὲν ἔπαυσαν νὰ εἶναι θερμοκήπια εὐσεβῶν ψυχῶν καὶ νὰ ἀποτελοῦν τὴν παρηγορίαν τοῦ δούλου γένους. Διότι εἰς αὐτὰ κατέφευγον οἱ ὑπόδουλοι Ἕλληνες καταδιωκόμενοι διὰ νὰ εὗρουν προστασίαν, αἱ νεανίδες ἐπίσης εἰς τὰ γυναικεῖα μοναστήρια διὰ νὰ προστατευθοῦν ἀπὸ τὴν βίαν, καὶ τὰ παιδιά ἐπίσης διὰ νὰ μανθάνουν γράμματα εἰς τὰ

λεγόμενα «κρυφὰ σχολεῖα» ποὺ τὰ περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ ἐφιλοξενοῦντο εἰς τὰ ἱερὰ μοναστήρια.

Δυστυχῶς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος μας ἀπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγὸν ἐπέπρωτο ἡ ἐλευθέρη Ἑλληνικὴ Πολιτεία ἀντιπελαγοῦσα, κατὰ κάποιον τρόπον—ἀπὸ τὴν ἀνάποδη βεβαίως—, πρὸς τὰς εὐεργεσίας τὰς ὁποίας ὁ μοναχισμὸς προσέφευρεν εἰς τὸ ὑπόδουλον γένος, νὰ καταργήσῃ διὰ Βασιλικῶν Διατάγματος τὶς περισσότερες Ἱ. Μονὲς τοῦ ἐλευθέρου χώρου τῆς πατρίδος μας μὲ ἀποτέλεσμα ὁ μοναχισμὸς νὰ περάσῃ πλεόν εἰς μίαν παρακμὴν, ἡ ὁποία διήρκεσεν περισσότερον ἀπὸ ἑκατὸ χρόνια δηλαδὴ καὶ κατὰ τὸν προπαρελθόντα καὶ κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα, ἰδίως μέχρι τὰ μέσα αὐτοῦ. Μετὰ ὅμως τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον, ἤρχισεν ὁ ἐν Ἑλλάδι ἰδιαίτερος μοναχισμὸς, νὰ γνωρίζῃ ἡμέρας ἀνθίσεως, τόσον ὁ ἀνδρῶος ὅσον καὶ ὁ γυναικεῖος καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι νὰ φθάνωμεν εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπάρχουν ἀνθοῦσες μοναστικὲς ἀδελφότητες.

Οἱ πάντες γνωρίζομεν ὅτι ὁ μοναχικὸς βίος εἶναι βίος ἰδιότυπος. Εἶναι βίος ὁ ὁποῖος ἀπαιτεῖ σεβασμὸν καὶ ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως, ἀπὸ μέρους τῶν ἐκκλησιαστικῶν ταγῶν καὶ παραγόντων, καὶ ἀπὸ μέρους αὐτοῦ τούτου τοῦ λαοῦ διότι ἀποτελεῖ ἀξιοσεβαστὸν γένος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ αἰῶνας πολλοὺς ὑπάρχει καὶ θὰ ὑπάρχῃ μέχρι τῆς συντελείας τοῦ κόσμου, προσφέρων τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος εὐρίσκει καθὼς καταφεύγει εἰς τὰ μοναστήρια μας ψυχικὴν παρηγορίαν· εὐρίσκει ἀνακούφισιν, ἀνάπαυσιν πνεύματος καὶ σώματος καὶ κυρίως σωτηρίαν ψυχῆς, γιὰ τὴν ὁποῖαν διψᾷ πραγματικὸς ὁ σύγχρονος ταλαιπωρημένος ἄνθρωπος.

Τὸ πνεῦμα τοῦτο τῆς ἐκτιμήσεως, τῆς ἀγάπης ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἑλληνικὸν ὀρθόδοξον μοναχισμὸν διατρέχει καὶ ὀλόκληρον τὴν περίοδον τῶν τελευταίων ἐτῶν· ἐτῶν κατὰ τὰ ὁποῖα ἡ Ἀνωτάτη Διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας μας δηλ. ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περιέβαλε διὰ θεσμικῶν διατάξεων τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ μοναχισμοῦ ὡς ἑνὸς ὅλως ἰδιαίτερου, πλὴν πολυτίμου τμήματος τῆς ἐν Ἑλλάδι Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας, καὶ μὲ στοργὴν καὶ μὲ ἀγάπην ἔκυψε καὶ κύπτει καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ κύπτῃ ἐπάνω εἰς τὰ σοβοῦντα προβλήματα τοῦ μοναχισμοῦ.

Μέσα δὲ εἰς τὰ πλαίσια αὐτῆς τῆς θαλπωρῆς, αὐτῆς τῆς ἀγάπης, αὐτῆς τῆς τιμῆς καὶ προστασίας πρὸς τὶς Ἱ.

Μονές, ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐθέσπισεν ἤδη ἀπὸ 35ετίας καὶ πλέον, τὸν θεσμόν τῶν Συνοδικῶν καὶ Σταυροπηγιακῶν Μονῶν κατὰ τὸ πρότυπον τῶν Πατριαρχικῶν Σταυροπηγιῶν, τὰ ὅποια ὅπως εἶναι γνωστόν, δὲν ὑπῆκοντο ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐπιχωρίου Ἐπισκόπου, ἀλλ' ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην. Κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ τούτου καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας ἐθεσπίσθη ὁ θεσμὸς τῶν Συνοδικῶν καὶ Σταυροπηγιακῶν Μονῶν, οἱ ὁποῖες καὶ αὐτὲς δὲν ὑπάγονται δικαιοδοσιακὰ ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ ἐποπτείαν τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου, ἀλλὰ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τὸν προστατευτικὸν καὶ εὐεργετικὸν τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως αὐτῆς, ἡ ὁποία ἔχει πλέον ἐνταχθεῖ εἰς τοὺς τελευταίους Καταστατικοὺς Χάρτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ὑμετέρα Μονὴ τοῦ Ὁσίου Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου κατετάγη εἰς τὴν χορείαν τῶν μονῶν τούτων δηλ. ἀνηγορεύθη διὰ εἰδικοῦ Π.Δ. καὶ βεβαίως τῆς ἐγκρίσεως τὸσον τοῦ ἐπιχωρίου Ἱεράρχου, ὅσον καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εἰς τὴν τάξιν τῶν Συνοδικῶν Ἱ. Μονῶν. Καὶ ἐξακολουθεῖ τώρα ἐπὶ ἀρκετὰ χρόνια, ἀπὸ τοῦ 1993, νὰ ὁδοιπορῇ τὸν δύσκολον, τὸν ἀνάντη δόλιχον ὅπως τὸν ἐχαρκτηρίσατε, τὴν ὁδὸν δηλ. τῆς αὐτοθυσιαστικῆς ἀγάπης.

Ἡ Ἱ. Μονὴ σας ἀπέδειξεν ὅτι ὑπῆρξεν ἀνταξία τῆς ἐμπιστοσύνης μὲ τὴν ὁποίαν τὴν περιέβαλλεν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀνταπεκρίθη εἰς τὰ ὑψηλὰ καθήκοντά της καὶ ἔδωκε τὴν μαρτυρίαν της καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ τὴν δίδῃ μέσα εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον. Τοῦτο, κατὰ βάσιν, Πανοσιολογιώτατε, ὀφείλεται εἰς τὴν ἰδικὴν σας πατρικὴν μέριμναν καὶ συμβουλίαν, εἰς τὸ γεγονός ὅτι σεῖς προΐστασθε ὡς Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς ταύτης Ἀδελφότητος καὶ δίδετε πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν τὸ ἐνδόσημον ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὴν Ἁγίαν Ὁρθόδοξον Καθολικὴν Ἐκκλησίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰς καθεστηκυῖας ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς καὶ δὴ τὴν ὑπάτην ἐξ αὐτῶν, πού εἶναι ἡ Ἱ. Σύνοδος.

Ταῦτα ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ Ἱ. Σύνοδος αὕτη, ἀπεφάσισε τὸ πρῶτον τότε νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν Ἱ. Μονὴν σας ὡς Συνοδικὴν, ἐπιδαφιλλεύουσα εἰς ταύτην τὰς προνομίας αἱ ὁποῖαι ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸ σύστημα τῶν ἀνεξαρτήτων, αὐτοδεσπότην καὶ μὴ ὑποκειμένων εἰς ἐπιχώριον δικαιοδοσίαν Ἱ. Μονῶν.

Ἄλλὰ καὶ σήμερον μὲ τὴν ἐν σώματι ἐπίσκεψίν της ἡ

Διαρκῆς Ἱ. Σύνοδος, ἐπιθυμεῖ νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν Ἀδελφότητά σας τὸ Συνοδικὸν Σιγίλλιον, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐπιβεβαιουῦται ἡ ἴδρυσις τῆς Ἱ. Μονῆς ταύτης καὶ ἡ διοίκησις αὐτῆς ἐν τῷ πλακίῳ τοῦ Κανονισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχει συνταχθῆ ὑφ' ὑμῶν δηλ. τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἔχει ἐγκριθεῖ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐχομεν λοιπὸν τὴν χαρὰν αὐτὴν ἐπισκεπτόμενοι δι' ἄλλην μίαν φορὰν τὴν Ἱ. Μονὴν σας, νὰ καταθέσωμεν ἐδῶ διὰ νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα, τὴν μεμβράνην ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶναι ἐγγεγραμμένον τὸ Συνοδικὸν τοῦτο Σιγίλλιον, τὸ ὁποῖον θὰ παρακληθῆ ὁ Θεοφιλέστατος Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱ. Συνόδου νὰ ἀναγνώσῃ καὶ ἐν συνεχείᾳ θὰ τὸ ὑπογράψωμεν ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας ταύτης ἅπαντες ἀπὸ τοῦ Προέδρου μέχρι τοῦ τελευταίου Μέλους τῆς Δ.Ι. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς αἰώνιον μαρτυρίαν τῆς εἰδικῆς ταύτης τιμῆς τῆς ἀπονεμηθείσης εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν σας, μετὰ τῆς χρηστῆς ἐλπίδος καὶ προσδοκίας ὅτι, ὅπως μέχρι τοῦδε ἔτσι καὶ εἰς τὸ μέλλον, θὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ Ἱ. Μονὴ σας νὰ προσφέρῃ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν τὴν μαρτυρίαν τοῦ πνεύματός της· πνεύματος φιλομοναχικοῦ, πνεύματος εὐσεβοῦς, πνεύματος γνησίας πνευματικότητος, πνεύματος ὑπακοῆς πρὸς τὰς ὑπερεχούσας Ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχὰς, πνεύματος ἐσωτερικῆς καὶ ποιητικῆς ἀναβαθμίσεως τῶν ἐνταῦθα ἀσκουμένων ἁγίων πατέρων καὶ ἀδελφῶν.

Ἡ δὲ Ἱερὰ Σύνοδος δι' ἐμοῦ, σὰς ἐπιδαφιλλεῦει τὰς Συνοδικὰς αὐτῆς εὐχὰς, δεομένη εἰς τὸν Κύριον, ὅπως σὰς ἐνισχύῃ, σὰς ἐνδυναμώνῃ, σὰς φωτίσῃ, διὰ νὰ βαδίζετε μέχρι τέλους τῆς ζωῆς σας καὶ μέχρι συντελείως τοῦ αἰῶνος πού θὰ ὑφίσταται τὸ Ἱερὸν τοῦτο Κοινόβιον, νὰ βαδίζετε ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν πατέρων, νὰ τιμᾶτε τὴν τιμῆσασαν ὑμᾶς Ἐκκλησίαν καὶ νὰ δοξάζετε ἐσαεὶ τὸ Τριαδικὸν Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ταῖς Πρεσβείαις τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου καὶ πάντων τῶν Ὁσίων. Ἀμήν.*

Μετὰ τὴν ἐμπνευσμένη ὁμιλία τοῦ Μακαριωτάτου ὁ Καθηγούμενος ἐν συγκινήσει προσέφερε ἀργυρόδετο χειροποίητο εὐαγγέλιο στὸν Μακαριώτατο εἰπόν:

* Τὸ κείμενο τῆς ὁμιλίας εἶναι ἀπομαγνητοφωνημένο λόγῳ τῆς προφορικῆς ἀναπτύξεώς της.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῆς Δ.Ι.Σ.
στὴν Ἱερά Μονὴ Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου
Καλάμου. (30/6/2005)

Σὰς εὐχαριστοῦμε ἀπείρως καὶ πανευλαβῶς Μακαριώτατε. Ὡς μικρὸ ἀντίδωρο ἡμεῖς, σὲ Σὰς ποὺ ἱεουρουργεῖτε τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐπὶ δεκαετίες ὅλες, τὸ μοναστήριον τοῦ Θεολόγου προσφέρει μικρὸ χειροποίητο ἀργυρὸν Εὐαγγέλιον φιλοτεχνηθὲν εἰδικῶς γιὰ τὴν Μακαριότητά Σας, νὰ τὸ κρατᾶτε στὶς λιτανεῖες, νὰ μᾶς ἐνθυμεῖσθε καὶ νὰ προσεύχεσθε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐχαριστῶ. Μὲ συγκινεῖ ἡ ἔμπνευσις σας αὐτή. Θὰ τὸ βάλω στὸ Μουσεῖο τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ θὰ τὸ χρησιμοποιοῦ στὶς τελετὲς ἢ τὶς λιτανεῖες ποὺ ἀπαιτεῖται ἰ. Εὐαγγέλιον. Νὰ ζεῖτε.

Τέλος, ὁ Μακαριώτατος πρόσφερε στὸν Καθηγούμενον καὶ τὴν Ἀδελφότητα, τὸ ἐπὶ δέρματος φιλοτεχνηθὲν Συνοδικὸ Σιγγιλῶδες Γράμμα Σταυροπηγιακῆς καὶ Συνοδικῆς ἀξίας, τὸ ὁποῖον προηγουμένως ὑπέγραψαν μὲ τὴν σειρὰν καὶ κατὰ πρεσβείαν ὅλοι οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοί Ἀρχιερεῖς. Ἡ στιγμὴ ἦτο ἄκρως συγκινητικὴ γιὰ ὅλους, μοναχοὺς καὶ λαϊκοὺς.

Ἐν συνεχείᾳ ἐψάλθη τὸ Πολυχρόνιον τῆς Ἱ. Συνόδου, εἰδικῶς συνταχθὲν, καὶ μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ μουσικολογιωτάτου πρωτ/ρου π. Χριστοῦ Κυριακοπούλου.

Στὸ πέρας τῆς τελετῆς ὅλοι οἱ πιστοὶ ἔλαβαν τὶς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχιερέων μὲ ἔκδηλα αἰσθήματα κατανύξεως, χαρᾶς καὶ συγκινήσεως, συμμετέχοντας στὴν εὐφροσύνη αὐτῆς ἡμέρας.

**ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ
ΣΗΜΕΙΩΜΑ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ**

Ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Θεόφιλος γεννήθηκε στους Γαργαλιάνους Μεσσηνίας τὸ 1952.

Τὸν Ἰούλιο τοῦ 1964 εἰσήλθε στὴν ἀδελφότητα τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ἐφοίτησε στὸ Πατριαρχικὸ Σχολεῖο τῆς Ἱερουσαλήμ.

Στὶς 28/6/1970 ἐκάφη μοναχὸς μὲ τὸ ὄνομα Θεόφιλος ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Πατριάρχη Βενέδικτο.

Στὶς 1/7/1970 χειροτονήθηκε διάκονος καὶ τὸ 1975 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος.

Σπούδασε στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ παρακολούθησε μεταπτυχιακὲς σπουδὲς στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ DURHAM Μ. Βρετανίας.

Ἐργάσθηκε ὡς γραμματεὺς διεθνῶν σχέσεων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καὶ διετέλεσε ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου στὴν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας (1991-1996).

Ἀπὸ τὸ 2001 ἕως τὸ 2003 ἦταν ἐπικεφαλῆς τῆς Ἐξαρχίας τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων στὴ Μόσχα καὶ τὸ 2003 ὀρίσθηκε ὡς Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος στὴν Ντόχα τοῦ Κατάρ.

Τὸ 2004 ἐξελέγη μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ στὶς 14/2/2005 ὀνομάσθηκε Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Προσκυνήματος στὸ Θαβώρ.

Ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλος, ὁ ὁποῖος ἐξελέγη ὁμοφώνως στὶς 22 Αὐγούστου 2005.

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄριθμ. Πρωτ. 3660
Διεκλ. 1921

Ἀθήνησι τῆ 22α Αὐγούστου 2005

**ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΔΙΑ ΤΗΝ
ΕΚΛΟΓΗΝ
ΤΟΥ ΝΕΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ**

Πρὸς
Τὸν Σεβασμιώτατον Γέροντα Μητροπολίτην
Πέτρας κ. Κορνήλιον,
Τοποτηρητὴν τοῦ Ἑλληνορθοδόξου
Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.
Εἰς Ἱεροσόλυμα.

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἐδέχθημεν τὴν εἶδησιν περὶ τῆς ἀξίας ἐκλογῆς εἰς τὸν Παλαίφατον καὶ Πρεσβυγενῆ Θρόνον τῆς Μητρὸς ἀπασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, τοῦ Πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θαβωρείου κ. Θεοφίλου, εἰς ἀποκατάστασιν τῆς διασαλευθείσης ἐνότητος καὶ τῆς Κανονικῆς Τάξεως.

Σπεύδομεν, οὖν ἵνα διὰ τοῦ μετὰ χεῖρας Συνοδικοῦ ἡμῶν Γράμματος ἀπευθύνωμεν τὰς πλέον θεομᾶς συγχαρητήριους προσρήσεις τῆς ἡμῶν Μετριότητος, τῆς περὶ ἡμᾶς Σεπτῆς Ἱεραρχίας, τοῦ εὐλαβοῦς Κλήρου καὶ τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ εὐχρηθῶμεν τῷ Νεοεκλεγέντι Προκαθημένῳ καὶ πεφιλημένῳ ἡμῖν Ἀδελφῷ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, πάντα ἐκ Θεοῦ φωτισμὸν καὶ ἐνίσχυσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νέων καὶ δυσκόλων Αὐτοῦ καθηκόντων, ἔχοντες δι' ἐλπίδος, ὅτι ὑπὸ τὴν ἔμφρονα ἠγεσίαν καὶ καθοδήγησιν Αὐτοῦ ἡ Ἐκκλησία, ἦν ἐφύτυσεν ὁ Κύριος καὶ ὁ κατὰ Χριστὸν ζῆλος τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καὶ πρώτου Ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, θέλει ἀνακτήσει τὴν παλαιὰν Αὐτῆς αἴγλην καὶ δόξαν.

Διαβεβαιοῦμεν δὲ Ὑμᾶς, ὅτι ἡ καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ ἅπαν τὸ πλήρωμα Αὐτῆς θέλουσι ταχθῆ ἄλληλέγγυοι καὶ ἀρωγοί, πάσαις ταῖς αὐτῶν δυνάμεσιν, τῷ Νεοεκλεγέντι Μακαριωτάτῳ Πατριάρχῃ ὑμῶν ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν ὑψηλῶν καὶ ὑπευθύνων καθηκόντων Αὐτοῦ.

Ἐπὶ δὲ τούτοις εὐχόμενοι καὶ αὐθις τῷ Νεοεκλεγέντι Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων καὶ περιποθήτῳ Ἀδελφῷ ἡμῶν κ. Θεοφίλῳ ἔτη ὡς πλεῖστα τε καὶ ὄλβια, πολύκαρπα καὶ εὐκαρπα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας καὶ συμπάσης τῆς Ὁρθοδοξίας, περιπτυσσόμεθα τὴν Ὑμετέραν λίαν ἡμῖν ἀγαπητὴν Σεβασμιότητα καὶ κατασπαζόμενοι Αὐτὴν φιλήματι ἀγίῳ διατελοῦμεν.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

ΟΛΙΓΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΜΕΤΟΧΙΩΝ

Πρὸ μερικῶν μηνῶν ἓνας φίλος μὲ προσεκάλεσε νὰ παραστῶ στοὺς γάμους τοῦ υἱοῦ του καὶ γιὰ νὰ εἶναι περισσότερον ἐλκυστικὴ ἢ πρόσκλησή του αὐτὴ τὴν συνόδευσε μὲ τὴν δήλωση ὅτι τὸ Μυστήριον θὰ ἐτελεῖτο «*σὲ μία ὠραία καὶ ἀριστοκρατικὴ περιοχὴ*» στὸ προαύλιο ἑνὸς Μετοχίου. Ἡ πρόσκληση αὐτή, ὅπως διατυπώθηκε, μὲ ἐνόχλησε καὶ γι' αὐτὸ ἀπεφάσισα νὰ γράψω ἓνα σύντομο σημείωμα γιὰ νὰ δημοσιευθεῖ στὸ περιοδικὸ «*Ἐκκλησία*» καὶ συνέταξα τὸ κείμενον ποὺ ἀκολουθεῖ καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ γίνῃ σαφὲς γιὰτὶ μὲ ἐνόχλησε ἢ πρόσκληση.

Τὸ Μετόχιον εἶναι ἡ συνηθέστερη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος μορφὴ ἐξαρτήσεως Ἱερῶς τινὸς Μονῆς. Εἶναι κτίσμα τὸ ὁποῖον ἔχει συνήθως (ὄχι ὁμως καὶ ἀπαραιτήτως) καὶ ἱερὸν ναὸν καί, κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐμφανίσεως τοῦ θεσμοῦ, τὸ κτίσμα τοῦτο κατεσκευάζετο μέσα σὲ ἀγροτικὸ ἀκίνητο τῆς κυριάρχου Μονῆς καὶ πάντως μακριὰ ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῆς.

Μὲ τὴν ἀρχικὴν του μορφήν τὸ Μετόχιον (ἢ συνηθέστερο Μετόχι) εἶχε σκοπὸν ἐξυπηρετήσεως τῆς κυριάρχου Μονῆς, ἢ ὁποῖα ἔκειτο εἰς ἰκανὴν ἀπόστασιν ἀπ' αὐτοῦ καὶ κυρίως ἀπετέλει κατὰ βάσιν τόπον ἐγκαταστάσεως τοῦ μετοχιοαρίου, ὁ ὁποῖος ἐπεμελεῖτο τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἀκινήτου (συνήθως ἀγροτικοῦ), ἐπὶ τοῦ ὁποῖου εἶχεν οἰκοδομηθῆ τὸ Μετόχι. Ἐχρησιμοποιεῖτο ἐπίσης διὰ νὰ καταλύσῃ εἰς αὐτὸ οἱ ἀδελφοὶ τῆς Μονῆς κατὰ τὴν ἐξ αὐτῆς ἐξοδὸν των διὰ διαφόρους ἐργασίας, ὁπότε δὲν ἦτο εὐχερὲς, λόγω τῶν ἀποστάσεων, νὰ ἐπιστρέψουν αὐθημερὸν εἰς τὴν Μονήν. Τὸ Μετόχι δηλαδὴ ἦτο ἓνα ἐξάρτημα τῆς Μονῆς τὸ ὁποῖον ἐξυπηρετοῦσε αὐτὴν κυρίως οἰκονομικῶς (π.χ. καλλιέργεια τοῦ ἀγροτικοῦ κτίσματος, διανυκτέρευσις μοναχῶν κ.λπ.) καὶ συνεπῶς εἶχε πρωτίστως περιουσιακὸν χαρακτῆρα (βλ. Σπ. Τρωιάννου, Νομικὴ θέσις τῶν γυναικείων Μετοχιῶν Ἱεροσολιτικῶν Μονῶν Νο Β 34/1986), σελ. 1557 ἔπομ., Χαράλ. Παπαστάθη, Περὶ τὴν ἄσκησιν ἐποπτείας εἰς τὰ ἐκτὸς τῆς Χερσονήσου τοῦ Ἄθω κείμενα Ἱεροσολιτικὰ Μετόχια εἰς Νο 34 (1986), σελ. 818). Ὁ κύριος σκοπὸς του δηλαδὴ ΔΕΝ ἦταν ἡ λατρεία, δι' ἣ καὶ δὲν εἶχε πάντοτε καὶ ναὸν τὸ Μετόχι, ὑπῆρξαν δὲ καὶ περιπτώσεις ἐγκαταστάσεως μοναστικῆς ἀδελφότητος εἰς Μετόχι (βλ. Τρωιάννου, ἐνθ. ἄνωτ.).

Ἰπὸ τὰ ὡς ἄνω δεδομένα καὶ σύμφωνα μὲ τὴν παράδοσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας ὁ Μητροπολίτης ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν τοῦ ὁποῖου ὑπήγετο ἡ Μονὴ ἐξ ἧς ἐξηρτάτο τὸ Μετόχι εἶχε —καὶ δὲν ἠδύνατο ἄλλως εἶναι— τὴν πνευματικὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τοῦ Μετοχίου.

Ἰπὸ τὴν σύγχρονον ὁμως ἐξέλιξιν τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας, τὴν ἀστικοποίησιν γεωργικῶν περιοχῶν καὶ τὴν σμίκρυνσιν, λόγω τοῦ αὐτοκινήτου, τῶν ἀποστάσεων τὸ Μετόχι ἐξετράπη, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, τοῦ ἀρχικοῦ του σκοποῦ καὶ τείνει νὰ μεταβληθῆ εἰς λατρευτικὸν κέντρον δι' ὃ καὶ ἐκρίθη ἀναγκαία ἢ ρητὴ διὰ πράξεως τῆς Πολιτείας, νομοθετικὴ καὶ ἡ κανονιστικὴ ρύθμιση τοῦ τρόπου ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας τῶν Μετοχιῶν (βλ. Σπ. Τρωιάννου — Γ. Ποιλλῆ, Ἐκκλησιαστικὸ Δίκαιο 2003, σελ. 450 ἔπομ.).

Οὕτω τὸ ἄρθρον 39 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Κ.Χ.Ε. — Ν. 590/1977) ὀρίζει εἰς τὴν παράγραφον 7 ὅτι: «*Μετόχια Μονῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐὰν μὲν ἀνήκουν εἰς τὸ κλίμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἰδρύονται τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως καὶ λειτουργοῦν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἐποπτείαν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ἐὰν δὲ ἀνήκουν εἰς*

Τοῦ

κ. Ἀναστασίου Ν. Μαρίνου

Δρ. Ν. Ἀντιπροέδρου Σ.τ.Ε. ἔ.τ.

ἕτερον κλίμα, ἰδρύνονται τῇ ἀδείᾳ τοῦ Κράτους, παρεχομένην διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἐκδομένης μετὰ συγκατάθεσιν τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως καὶ ἔγκρισιν τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ λειτουργοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν αὐτῆς ἀσκουμένην διὰ τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως, ἐφαρμοζομένων ἐπ' αὐτῶν τῶν ἰσχυουσῶν διὰ τὰς ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Μονὰς διατάξεων».

Ἐξ ἑτέρου τὸ ἄρθρο 4 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 39/1972 Κανονισμοῦ ὀρίζει ὅτι: «Μετόχιον εἶναι παράρτημα Ἱερῶς τινός Μονῆς ὑποτελές αὐτῇ, ἀνήκον περιουσιακῶς, διαχειριστικῶς καὶ διοικητικῶς εἰς τὴν κυρίαρχον ταύτην Μονήν, ἐν ᾧ διαβιοῦσι μοναχοὶ ἀνήκοντες εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν καὶ ἐλεγχόμενοι ὑπ' αὐτῆς. Τὸ Μετόχιον δὲν ἀποτελεῖ ἴδιον Νομικὸν Πρόσωπον, ἀλλὰ παράρτημα τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερῶς Μονῆς, εἰς ἣν ἀνήκει. Ὁ ὑπὸ τῆς Ἱερῶς Μονῆς ὀριζόμενος ὑπεύθυνος τοῦ Μετοχίου περιορίζεται εἰς ἐνεργείας καὶ ἀρμοδιότητας ὑπὸ τῆς κυρίαρχου Μονῆς καθοριζόμενας...».

Οἱ προπαρατεθεῖσες διατάξεις εἶναι σύμφωνες μετὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας διότι: α) Ἐξαρτοῦν (ἢ πρώτη ἐξ αὐτῶν) τὴν ἰδρυση τοῦ Μετοχίου ἐκ τῆς προηγουμένης συγκατάθεσεως (ἀδείας) τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως καὶ β) διαφυλάττουν τὴν πνευματικὴν ἐποπτεῖαν ὑπὲρ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως τοῦτέστιν τοῦ Ἀρχιερέως εἰς ὃν ὑπάγεται ἡ Μονή, ἐξάρτημα τῆς ὁποίας εἶναι τὸ Μετόχι.

Τὰ τελευταῖα ὁμως ἔτη τὰ Μετόγια, ἰδίως ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λειτουργοῦν σὲ περιοχῆς οἱ ὁποῖες ἔχουν ἀστικοποιηθῆ καὶ θεωροῦνται ὅτι ἔχουν ἰδιαιτέραν κοινωνικὴν σημασίαν, δηλαδὴ θεωροῦνται, κατὰ τὴν ἀνόητον ἀντίληψιν τοῦ συρμοῦ, «περιοχῆς in» ἢ «περιοχῆς ἀριστοκρατικῆς» ἀποτελοῦν χώρους τοὺς ὁποίους συνεχῶς καὶ περισσότεροι προτιμοῦν διὰ τὴν εἰς αὐτοὺς τέλεση γάμων καὶ βαπτίσεων. Ἐπαναλαμβάνεται δηλαδὴ ἡ συνήθεια ἢ ὁποῖα ἐκράτει κατὰ τὴν δεκαετίαν τοῦ 1950 ὁπότε ἐθεωρεῖτο ἐνδειξὴ «ἀριστοκρατίας» ἐὰν ἔκανες τὸν γάμον σου εἰς τὸν Ἅγιον Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπήγαιναν οἱ κάτοικοι ὄλων τῶν δυτικῶν προαστείων διὰ νὰ ἀναβαθμισθοῦν κοινωνικῶς, ὡς ἀνόητως ἐπίστευαν. Εἶχαμε φθάσει δυστυχῶς εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον γελοιοῦτος!

Τὸ φαινόμενον αὐτὸ ἄρχισε, ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια, νὰ ἐμφανίζεται εἰς Μετόγια ἐδρεύοντα εἰς περιοχὰς πέ-

ριξ τῶν Ἀθηνῶν, ὅπως Βόρεια Προάστια, Γλυφάδα, Βούλα, Βουλιαγμένην, Λαυρεωτικὴ καὶ ἀλλαχοῦ, εἰς τὰ ὁποῖα καταφεύγουν, γὰ νὰ τελέσουν γάμον ἢ βαπτίσιαν, κάτοικοι οἱ ὁποῖοι οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μετὰ τὴν συγκροτημένην περιοχὴν καὶ μάλιστα τελοῦν τὸ Μυστήριον ἔξω ἀπὸ τὸν ὑπάρχοντα Ναόν, διότι ἔτσι εἶναι περισσότερον... ρομαντικό!! Ἐπὶ πλέον τίθενται οἱ ναοὶ τῶν Μετοχιῶν εἰς δημοσίαν λατρείαν ἐπιτροπομένης, ἐνίοτε δὲ καὶ προκαλουμένης, τῆς προσελεύσεως προσώπων τὰ ὁποῖα οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μετὰ τὸ Μετόχιον καὶ μετὰ τὴν κυρίαρχον Μονήν. Οὕτω μετατρέπεται ἐν τοῖς πράγμασι τὸ Μετόχιον εἰς κέντρον λατρείας, ἥτοι ἐκτρέπεται εἰς σκοπὸν, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι κατ' ἀρχὴν συμβατὸς μετὰ τὴν φύσιν του, καὶ ὄχι μόνον τοῦτο ἀλλὰ δημιουργοῦνται καὶ περαιτέρω ζητήματα. Εἰδικώτερον δημιουργοῦνται λατρευτικῆς συνάξεις διότι τελεῖται Θεῖα Εὐχαριστία, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας μνημονεύεται ὄχι ὁ ἐπιχώριος Ἐπίσκοπος, ἀλλὰ ὁ Ἐπίσκοπος εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγεται ἡ κυρίαρχος Μονή καὶ ἡ τακτικὴ αὐτῆ εἶναι τουλάχιστον ἀμφιβόλου κανονικότητος.

Πέραν τούτου ἡ θέσις τοῦ Ναοῦ τοῦ Μετοχίου εἰς δημοσίαν λατρείαν ἔχει ἐπιπτώσεις εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν ἀντιστοίχων ἐνοριῶν καί, ἐν πάσῃ περιπτώσει, πάντα ταῦτα γίνονται χωρὶς νὰ ζητηθῆ ἢ συγκατάθεσις τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως. Ἐξ ἄλλου τίθεται καὶ ἄλλο ζήτημα ἰδιαίτερα σοβαρὸν: Ἡ Ἱερὰ Μονή, ἡ ὁποία εἶναι τόπος ἀσκήσεως τῶν μοναχῶν, εἶναι κανονικὸν νὰ τίθεται εἰς δημοσίαν λατρείαν; Ἐὰν δὲν εἶναι κανονικὸν πολλῶ μᾶλλον δὲν εἶναι κανονικὸν νὰ τεθῆ εἰς δημοσίαν λατρείαν ὁ ναὸς τοῦ Μετοχίου.

Ἀνακύπτει συνεπῶς ὀξὺ τὸ ζήτημα τῶν ἐξουσιῶν τὰς ὁποίας ἔχει ὁ ἐπιχώριος Ἀρχιερεὺς ἐπὶ τῶν Μετοχιῶν, τὰ ὁποῖα λειτουργοῦν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του καὶ εἶναι ἐξαρτήματα Ἱερῶς Μονῆς, ἡ ὁποία ὑπάγεται εἰς τὴν ἐποπτεῖαν ἄλλου Ἀρχιερέως.

Τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶναι ἰδιαιτέρως σοβαρὸν καὶ χρήζει προσεκτικῆς ἀντιμετωπίσεως.

Ἐχω τὴν γνώμην ὅτι ἐν ὄψει τῆς μορφῆς, τὴν ὁποίαν τείνει νὰ λάβῃ, λόγῳ τῶν συγχρόνων κοινωνικῶν συνθηκῶν, τὸ Μετόχιον, ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ υἰοθετηθῆ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἢ ἐν τῇ πράξει παρατηρουμένη ἐξέλιξις τοῦ Μετοχίου εἰς κέντρον δημοσίας λατρείας, ἄνευ μάλιστα τῆς ἀδείας τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως, διότι τοιαύτη ἐξέλιξις ἀντιστρατεύεται τὴν δογματικὴν θεμελίωσιν τῆς θέσεως τοῦ Ἀρχιερέως ἐν τῇ

ἐπαρχία του δημιουργουμένης μιᾶς εὐχαριστιακῆς κοινότητας παραλλήλου πρὸς τὴν εὐχαριστιακὴν κοινότητα, τὴν ὑπὸ τὸν ἐπιχώριον ἐπίσκοπον οὖσαν καὶ ἀνεξαρτήτου αὐτῆς. Τὴν ἐρμηνείαν αὐτὴν πρέπει νὰ δώσουμε καὶ εἰς τὴν προπαρατεθεῖσαν διάταξιν τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Κ.Χ.Ε., νὰ ἐρμηνεύσωμεν δηλονότι τὸν ὄρον «ἄδεια τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως» ὡς ἀναφερομένην ὄχι μόνον εἰς τὴν κατ' ἀρχὴν καὶ ἐν στενῇ ἐννοίᾳ ἴδρυση τοῦ Μετοχίου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐν συνεχείᾳ θέσιν αὐτοῦ ἐν δημοσίᾳ λατρεία περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἐν αὐτῷ τελέσεως μυστηρίων ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ὅτι ἀπαιτεῖται καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς ἄδεια τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως. Δὲν εἶναι νοητὸν νὰ ἀσκεῖται δημοσία λατρεία καὶ νὰ τελοῦνται μυστήρια ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἐπιχωρίου. Ἄλλωστε μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2543/20 Νοεμβρίου 1992 Ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὀρίζεται εἰδικῶς ὅτι ἡ τέλεσις ἁγιαστικῶν πράξεων, Μυστηρίων κ.λπ. εἰς τὰ Μετόχια μὴ ἀφορῶντων δὲ τοὺς τυχόν ἐκεῖ ἐγκαταβιούντας μοναχοὺς «ἀπαγορεύεται, εἰ μὴ τῇ ἄδειᾳ καὶ ἐγκρίσει τοῦ κυριάρχου Ἐπισκόπου».

Ὑπὸ τὴν ἐννοίαν αὐτὴν ὁ ναὸς τοῦ Μετοχίου ἐξομοιοῦται πρὸς ἰδιωτικὸν ναὸν καὶ τοῦτο σημαίνει ὅτι ἐὰν τεθῆ εἰς τὴν δημοσίαν λατρείαν κλείεται ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων περὶ ἰδιωτικῶν ναῶν. (Ἀντίθετος ὁ Σ. Τρωϊάνος εἰς γνωμοδότησιν δημοσιευομένην εἰς Νοβ. 34 (1986) σελ. 1559). Ἐπιβάλλεται πάντως ὅπως ζητεῖται προηγουμένως ἡ ἄδεια τοῦ ἐπιχωρίου.

Ἡ προτεινομένη ὡς ἄνω ἐρμηνεία δὲν ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὴν παράγραφον 7 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Κ.Χ.Ε., ἡ ὁποία ὀρίζει ὅτι τὸ Μετόχιον λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν «πνευματικὴν ἐποπτεῖαν» τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, διότι ὁ ὅρος «πνευματικὴ ἐποπτεία» δὲν περιλαμβάνει καὶ τὴν χορήγησιν ἀδείας διὰ τέλεσιν μυστηρίων καὶ δημοσίας λατρείας χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως, διότι τότε θὰ εἴχαμε εἰσπήδησιν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ ἐπιχωρίου.

Ἄς σεβασθοῦμε τὴν παράδοσιν καὶ ἅς μὴ θέλουμε νὰ εἰσαγάγουμε εἰς τὸν χώρον τῆς θείας λατρείας, ἀντιλήψεις περὶ «ἀριστοκρατίας» καὶ «ρομαντισμοῦ». Ντροπῆς πράγματα.

Ἐκούσια ἀπόκρυψη ἢ ἀμέλεια στό βωμό τοῦ κέρδους;

**Ἐκούσια ἀπόκρυψη
ἢ ἀμέλεια στό βωμό
τοῦ κέρδους;**

**Συνέδριο γιά τόν Ἅγιο
Μακάριο Κορίνθου**

**Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου
καί ἡ Ἐκπαιδευτική
Μεταρρύθμιση**

**Ἐτιμῆθη ὁ Σεβασμιώτατος
Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος**

**Ὁ Πατριάρχης
καί τὰ Θρησκευτικά**

Παρακολουθώντας κανεῖς τίς πολυδάπανες διαφημίσεις τῶν Μ.Μ.Ε. ἐν ὄψει τῆς νέας τηλεοπτικῆς περιόδου τόσο στήν ἠλεκτρονική ὅσο καί στήν ἔντυπη δημοσιογραφία, σίγουρα δέν μπορεῖ νά παραμείνει ἀπλῶς θεατής. Γεννῶνται μεγάλες προσδοκίες, καθὼς ὅλοι διατείνονται ὅτι κατὰ τή «νέα χρονιά» τὸ κοινὸ θὰ ἔχει ἀντικειμενική, πολὺπλευρη πληροφόρηση μὲ πρωταρχικὸ σκοπὸ τὴν ὅσο τὸ δυνατό πληρέστερη ἐνημέρωσή του. Πράγματι κάθε προσπάθεια ποὺ γίνεται ἀπὸ τὰ Μ.Μ.Ε. γιὰ τὴν ἐπισήμανση, ἀνάδειξη, παρουσίαση γεγονότων ποὺ συμβάλλουν στήν εὐαισθητοποίηση, προβληματισμό, ἐγρήγορηση καί ἐνημέρωση τοῦ κοινοῦ ἔχει σίγουρα εὐεργετικά ἀποτελέσματα γιὰ τὸ σύνολο τῆς κοινωνίας. Ὡστόσο παρατηροῦνται καί περιπτώσεις ὅπου ἡ ἐνημέρωση τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου ἀγνοεῖ ἐπιδεικτικὰ ἓνα ἔργο ποὺ συντελεῖται μὲ μοναδικὸ γνώμονα ὄχι ἀπλὰ τὴν ἀρωγή, ἀλλὰ τὴν ἀνακούφιση ἀσθενῶν ομάδων τοῦ πληθυσμοῦ. Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα ἀποτελεῖ τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στὸ ὁποῖο ἀφιερώνεται ἐλάχιστος ἢ μηδαμινὸς χρόνος καί χῶρος. Διερωτᾶται ὁ ἀντικειμενικὸς παρατηρητὴς ἐὰν ὄλα ὅσα ἀθόρυβα καί ἀκούραστα πράττει ἡ Ἐκκλησία μποροῦν νά τύχουν ἔστω μίας μικρῆς ἀναφορᾶς. Εἶναι ἄραγε σημαντικό νά εἶσαι ὁ μόνος κοινωνικὸς φορέας ποὺ ἀποστέλλεις ὑλικὴ βοήθεια σὲ πληγέντες στήν Ἑλλάδα (πλημμύρες Ἐβρου) καί στὸ ἐξωτερικὸ (Ρουμανία, Ἀφγανιστάν, Γεωργία κ.ά.); Εἶναι ἄραγε σημαντικό νά στηρίζεις καθημερινά, νά προσφέρεις ζεστασιά, φαγητό, περίθαλψη, στέγη σὲ παιδιὰ, ἀνύπανδρες μητέρες, ἄστεγους, ἠλικιωμένους; Εἶναι ἄραγε σημαντικό νά ἐργάζεσαι μέρα-νύκτα γιὰ νά ἀφουγκραστεῖς τὸν πόνο τοῦ κατατρεγμένου καί νά τὸν στηρίξεις ὑλικά καί πνευματικά; Εἶναι ἄραγε δίκαιο νά θυσιάζεσαι γιὰ τὸν ἄλλο γιὰ τὸν συνάνθρωπό σου καί νά εἰσπράττεις ἀδιαφορία καί χολή; Μήπως ὁμως ἀποτελεῖ καθῆκον τῆς δεοντολογικῆς δημοσιογραφίας ἡ ἐλάχιστη ἀναγνώριση τοῦ ἔργου κάποιων ἀνθρώπων ποὺ χωρὶς κανένα ἴδιον ὄφελος τρέχουν κοντὰ σὲ ὅποιονδήποτε ζητᾶ βοήθεια. Μήπως μποροῦν νά ἀφιερωθοῦν ἐλάχιστες ἀράδες ἢ δευτερόλεπτα τηλεοπτικοῦ χρόνου σὲ αὐτὴ τὴν ἀκατάπαυστη προσπάθεια ἀνακούφισης καί στήριξης τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου; Εἶναι βέβαιο πλέον, δηλώνεται εὐθαρσῶς, ὅτι ὁ πόνος, τὸ αἶμα, τὸ δάκρυ εἶναι ἐμπορικὰ ἐκμεταλλεύσιμα καί «πουλοῦν». Ἡ προσπάθεια ποὺ καταβάλλεται γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση καί ἐξάλειψή τους ΟΧΙ. Ἡ πραγματικότητα ὅπως αὐτὴ διαμορφώνεται μέσα ἀπὸ νοῦμερα καί ὑπολογισμοὺς μετατρέπει τὸ ἀνθρώπινο συναίσθημα σὲ ὕλη καί ἀριθμούς. Ἐλάχιστοι πλέον βλέπουν τὸν ἄνθρωπο ὡς ὑποκείμενο, ὡς ὄντοτητα ποὺ δρᾷ καί ἔχει μέσα του ψυχὴ καί Θεό. Σὲ αὐτοὺς τοὺς λίγους λοιπὸν ἂς δώσουμε λίγο περισσότερη προσοχή. Ἄς τοὺς δώσουμε λίγο περισσότερη σημασία. Καλὸ θὰ κάνει! Ἀποκλειστικά σὲ ἐμᾶς! Ἄλλωστε αὐτὸ εἶναι καί τὸ μοναδικὸ μέλημά τους. Τὸ ἀποδεικνύουν κάθε στιγμή τῆς ἡμέρας, σὲ ναοὺς, νοσοκομεῖα, φυλακὲς, ἰδρύματα, σὲ κάθε γωνιά τῆς πατρίδος μας.

Χρ. Καρ.

Συνέδριο γιὰ τὸν Ἅγιον Μακάριο Κορίνθου

Συμπληρώνονται ἐφέτος 200 χρόνια ἀπὸ τὴν ἐκδημία τοῦ Ἁγίου Μακαρίου Νοταρᾶ, ἐπισκόπου Κορίνθου, συνεργάτου τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου στὴν συγγραφή τῆς Φιλοκαλίας. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ πραγματοποιήθηκε μία σειρά τιμητικῶν ἐκδηλώσεων μὲ ἀποκορύφωμα τὸ Διεθνὲς Ἐπιστημονικὸ Συνέδριο μὲ τίτλο: «Ὁ Ἅγιος Μακάριος Νοταρᾶς Μητροπολίτης Κορίνθου καὶ ὁ περίγυρός του». Τὸ Συνέδριο ἔλαβε χώρα ἀπὸ 9 ἕως καὶ 14 Μαΐου στὴν Κόρινθο, ὀρισμένες δὲ συνεδρίες πραγματοποιήθηκαν σὲ ἄλλες πόλεις τοῦ Νομοῦ Κορινθίας. Τὴν διοργάνωση-χρηματοδότηση ἀνέλαβαν ἡ Περιφέρεια Πελοποννήσου, ἡ Νομαρχιακὴ Αὐτοδιοίκηση Κορινθίας καὶ οἱ Δήμοι Κορινθίων, Ξυλοκάστρου, Ἄσσου Λεχαιῶν καὶ Νεμέας, ἐνῶ στὴν Τιμητικὴ Ἐπιτροπὴ μετεῖχε καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Παντελεήμων. Τὴν ἐπιστημονικὴ εὐθύνη γιὰ τὴν διοργάνωση τοῦ Συνεδρίου ἀνέλαβε καὶ ἔφερε εἰς πέρας μὲ ἐπιτυχία ὁ κ. Στυλιανὸς Παπαδόπουλος, ὁμότιμος Καθηγητὴς τῆς Πατρολογίας στὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Ἀπὸ τίς πολλὲς εἰσηγήσεις, οἱ ὁποῖες παρουσιάσθηκαν ἀπὸ Ἕλληνες καὶ ξένους ἐπιστήμονες, κληρικούς καὶ λαϊκούς, ἀναφέρουμε ἐπιλεκτικὰ ὀρισμένους τίτλους: Ἡ πανορθοδοξία τοῦ Ἁγίου Μακαρίου Κορίνθου στὸν Συναξαριστὴ καὶ στὸ Νέο Μαρτυρολόγιον. Ἡ παιδεία, γενικὴ καὶ φιλοσοφικὴ, τοῦ Μακαρίου Νοταρᾶ. Τὸ ἀρβανίτικο στοιχεῖο στὴν Κορινθία, διεπιστημονικά. Ἡ συμβολὴ τῶν «προφητειῶν» στὴν ἐξέγερση τοῦ 1770 (Ὁρλωφικά). Ἡ Φιλοκαλία στὴν Ρωσία, ἐπίδραση καὶ ἀντίδραση. Τὸ σχολεῖο τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Χρυσάνθου Νοταρᾶ στὰ Τρίκαλα Κορινθίας. Ἡ γλῶσσα τοῦ Ἁγίου Μακαρίου Κορίνθου. Ἡ ἀγιότητα τοῦ Μακαρίου Νοταρᾶ κατὰ τὴν Ἀκολουθία του – Τὰ κριτήρια στὴν λαϊκὴ-ἐκκλησιαστικὴ τους ἔκφραση. Κυκλοφορία καὶ ἐπίδραση τῆς Φιλοκαλίας στίς Ρουμανικὲς χῶρες κ.ἄ. Εὐχόμεθα συντόμως νὰ ἐκδοθοῦν τὰ Πρακτικὰ τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτοῦ ἐπιστημονικοῦ συνεδρίου ὥστε νὰ γίνῃ εὐρύτερα γνωστὴ ἡ μεγάλῃ ἐκκλησιαστικὴ, πνευματικὴ, ἐθνικὴ καὶ οἰκουμενικὴ προσφορὰ τοῦ Ἁγίου Μακαρίου Κορίνθου.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου καὶ ἡ Ἐκπαιδευτικὴ Μεταρρύθμιση

Ὅπως πληροφοροῦμεθα ἀπὸ τὴν Κύπρο ἐν ὄψει τῆς νέας σχολικῆς χρονιάς γίνονται καὶ ἐκεῖ συζητήσεις καὶ μελέτες γιὰ τὴν βελτίωση τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος καὶ τὴν ἀναβάθμιση τῶν σπουδῶν στὴ Μέση Ἐκπαίδευση. Στίς ἀρχὲς Αὐγούστου ἀνακοινώθηκε τὸ ἀρχικὸ πρόγραμμα μιᾶς ἐπιτροπῆς εἰδικῶν πού εἶχε ὀρισθεῖ γι' αὐτὸ τὸν σκοπὸ. Στίς 12 Αὐγούστου διευτυπώθησαν ἐπισήμως οἱ ἀπόψεις καὶ οἱ ἐνστάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, οἱ ὁποῖες παρουσιάζουν ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου ἀπέστειλε σχετικὸ ὑπόμνημα στὸν ὑπουργὸ Παιδείας τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, τὸ περιεχόμενο τοῦ ὁποῖου συνόψισε ὡς ἑξῆς ὁ Χωρεπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Γεώργιος: «Παρατηρήσαμε ὅτι ὑπάρχουν στὴν ἐκθεση σημεῖα, στὰ ὁποῖα συμφωνοῦμε πλήρως. Τὸ γεγονός ὅτι προτείνεται μία ἀναθεώρηση ὄλου τοῦ συστήματος, τὸ ὅτι προτείνεται νὰ καταργηθεῖ ὁ διαχωρισμὸς σὲ ἀνθρωπιστικὴ παιδεία καὶ τὴν παιδεία πού παρέχεται στίς τεχνικὲς σχολές, τὸ ὅτι προτείνεται καὶ κάποια ἀποκέντρωση κ.λπ., εἶναι ἀπὸ τὰ θετικὰ σημεῖα τῆς ἐκθεσης, τὰ ὁποῖα ἐπικροτοῦμε. Ἐπισημαίνουμε, ὅμως, καὶ μερικὰ στὰ ὁποῖα διαφωνοῦμε. Διαφωνοῦμε μὲ τὴν σιωπηλὴ ὑποτίμηση τοῦ μαθήματος τῶν Θερησκευτικῶν. Ἐχομε ἐπίσης τὴν ἀποψη ὅτι δίνεται ἔμφαση σὲ ἄλλα μαθήματα καὶ ἀφήνεται καὶ παραθεωρεῖται ὁ σκοπὸς τῆς ἀγωγῆς τῆς ἀνθρωπιστικῆς Παιδείας, πού παρέχεται μέσῳ τοῦ μαθήματος αὐτοῦ. Ἐπίσης ἔχομε τὴν ἀποψη ὅτι στὴν ἐκθεση αὐτὴ γίνεται μία μεγάλη πολεμικὴ ἐναντίον τοῦ ἑλληνικο-εθνικοῦ μοντέλλου ἀγωγῆς καὶ ἀγνοεῖται τὸ γεγονός ὅτι μέχρι τώρα γενεὲς πολλὲς τῶν Ἑλλήνων τῆς Κύπρου μεγάλωσαν μὲ αὐτὸ τὸ μοντέλλο». Εἶναι πράγματι ἀπορίας ἄξιον, συμπληρώνουμε ἐμεῖς, γιὰτί ὀρισμένοι ἀποφάσισαν ξαφνικὰ νὰ ἀμφισβητήσουν τὸ μάθημα τῶν Θερησκευτικῶν στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Κύπρο, τὴν στιγμή πού ἀκόμη καὶ στὴν Γαλλία ὑπάρχουν προτάσεις νὰ εἰσαχθεῖ κάποια μορφή τοῦ μαθήματος στὰ Σχολεῖα μετὰ ἀπὸ ἑκατὸ χρόνια!

Ἐτιμήθη ὁ Σεβασμιώτατος Ἀμερικῆς κ. Δημήτριος

Στις 8 Ἰουνίου ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀνεκήρυξε ἐπίτιμο διδάκτορα τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπο Ἀμερικῆς κ. Δημήτριο, ὁ ὁποῖος εἶναι διακεκριμένος ἀκαδημαϊκὸς ἀνὴρ καὶ διδάκτωρ τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν τοῦ HARVARD (ΗΠΑ) καὶ τῶν Ἀθηνῶν. Στὸ περιοδικὸ ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ, τεῦχος 418/2005, τὸ ὁποῖο διευθύνει ὁ Ὁμότιμος Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν κ. Γ. Γαλίτης, δημοσιεύεται ἡ εἰσαγωγικὴ ὁμιλία τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεωργίου Μπαμπινιώτη. Ἐπιλέγουμε ἓνα χαρακτηριστικὸ ἀπόσπασμα: «Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀμερικῆς σηκώνει στοὺς ὤμους του τὸν Ἑλληνισμὸ τῆς Ἀμερικῆς, τὴν Ὁρθόδοξία τῆς Ἀμερικῆς, τὴν Γλῶσσα τὴν ἑλληνικὴ. Βασικὲς συνισταμένες ὑπάρξεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας στὴν Ἀμερικῆ. Καὶ εἶναι ἰδιαίτερα σημαντικὸ –καὶ ὡς γλωσσολόγος δὲν μπορῶ νὰ μὴν σταθῶ σ’ αὐτὸ τὸ θέμα– ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Δημήτριος ἔχει ἀναλάβει παράλληλα ἓναν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἐπιβίωση καὶ τὴν ἐνδυνάμωση τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας στὴν Ἀμερικῆ. Τέλος, αὐτὴ ἡ Μεγάλῃ Δύναμις ποὺ εἶναι στὴν Ἀμερικῆ, ἐννοῶ τὴν Ὁμογένεια τῆς Ἀμερικῆς, εἶναι μία Δύναμις ποὺ χρειάζεται τὴν στοργὴ τῆς Μητροπολιτικῆς Ἑλλάδος, μία Δύναμις ποὺ εἶναι ἀξιοποιήσιμη ἀνὰ πᾶσα στιγμή καὶ ὄχι μόνον ὅταν ὑπάρχουν μεγάλα ἐθνικὰ προβλήματα. Ἀλλὰ γιὰ νὰ διατηρηθεῖ αὐτὴ ἡ Δύναμις, χρειάζεται μεγάλος ἀγῶνας καὶ χρειάζεται ἡγέτης ποὺ νὰ τὴν κατευθύνει. Αὐτὸν τὸν ρό-

λο ἐπιτελεῖ, παράλληλα πρὸς τὸ μεγάλο πνευματικὸ του ἔργο ὁ τιμῶμενος σήμερα Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ.κ. Δημήτριος».

Κ.Χ.

Ὁ Πατριάρχης καὶ τὰ Θρησκευτικὰ

Στὸ ἐπόμενο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ θὰ ἀσχοληθοῦμε ἐκτενέστερον μὲ τὴν ἐπίσκεψη τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στὴν Δυτικὴ Μακεδονία καὶ στὴν Ἀθήνα. Πρὸς τὸ παρὸν ὑπογραμμίζουμε τὶς ἐπικαιρὲς ἐπισημάνσεις τοῦ Παναγιωτάτου κατὰ τὴν τελετὴ ἀναγορεύσεώς του σὲ ἐπίτιμο διδάκτορα τοῦ Πανεπιστημίου Δυτικῆς Μακεδονίας στὴν Φλώρινα. Τόνισε συγκεκριμένα (17/9/2005) τὴν ἀνάγκη νὰ διδάσκεται σὲ ὅλες τὶς βαθμίδες τῆς Δημοσίας Ἐκπαίδευσως τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, διότι ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ ἀγωγή εἶναι ἀγωγή ἐλευθερίας. Ἐξήγησε ὅτι εἶναι σαφῶς ἀντίθετος μὲ τὸ λεγόμενο «οὐδετερόθησκο σχολεῖο», τὸ ὁποῖο ὑποβαθμίζει, ἀλλοιώνει ἢ καὶ καταργεῖ τὴν θρησκευτικὴ ἀγωγή. Ἐξέφρασε δὲ τὴν ἄποψη ὅτι τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν θὰ πρέπει νὰ διδάσκεται ἀπὸ τὴν προσχολικὴ ἡλικία, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ Νηπιαγωγεῖο. Πολύτιμες οἱ παραινέσεις τοῦ Παναγιωτάτου καὶ ἐλπίζουμε νὰ προβληματίσουν δημιουργικὰ τοὺς ἀρμοδίους περὶ τὰ ἐκπαιδευτικὰ θέματα.

Κ.Χ.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οι Έργασίες της Δ.Ι.Σ. της 8ης και 9ης Αύγουστου 2005

Ίερά Σύνοδος της
Εκκλησίας της Ελλάδος

«Άλληλεγγύη»

Ίερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών

Ίεραϊ Μητροπόλεις
Δρυϊνοπόλεως Πωγωνιανής
και Κονίτσης

Πατριαρχείον Άλεξανδρείας

Συνήλθε στις 8 και 9 Αύγουστου έ.έ. ή Διαρκής Ίερά Σύνοδος της 148ης Συνοδικής Περιόδου υπό την Προεδρία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστοδούλου.

A. Επί της υποθέσεως του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Αττικής κ. Παντελεήμονος:

Η Διαρκής Ίερά Σύνοδος, σέ εφαρμογή της διατάξεως της παραγράφου 8 του άρθρου 34 του Νόμου 590/1977 (άρθρον 15 του Νόμου 1351/1983 - ΦΕΚ 56Α'), αφού άκουσε την σχετική Εισήγηση του Μακαριωτάτου Προέδρου Αυτής, απέφασε όμοφώνως την όριστική απομάκρυνση του ήδη τεθέντος επί εξάμηνο στην διάθεση της Εκκλησίας της Ελλάδος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος, από τον Μητροπολιτικό Θρόνο της Ίερας Μητροπόλεως Αττικής και την περιαγωγή του στην κατάσταση του σχολάζοντος, αφού διεπίστωσε ότι εξακολουθούν να συντρέχουν οι σοβαροί λόγοι, που άφορούν στο πρόσωπό του, στο συμφέρον της Εκκλησίας και στην κοινωνική ειρήνη, ένεκα των όποιων προκλήθηκε βαρύτατος σκανδαλισμός των πιστών.

Ό ως άνω Μητροπολίτης, άν και προσεκληθή να παραστεί κατά την σημερινή Συνεδρία, δέν προσήλθε, τó δέ υποβληθέν ύπ' αυτού αίτημα περι άναβολής της συζητήσεως της υποθέσεως άπερρίφθη ως μη σύννομον.

B. Η Διαρκής Ίερά Σύνοδος απέφασε:

Όπως άποστείλη έγγραφη διαμαρτυρία προς την Κυβέρνηση της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας (Π.Γ.Δ.Μ.) για την φυλάκιση του Αρχιεπισκόπου Αχρίδος και Μητροπολίτου Σκοπίων κ. Ίωάννου, με την υπόμνηση ότι ή ενέργεια αυτή της Κυβερνήσεως κατά του κανονικού Αρχιεπισκόπου κ. Ίωάννου άποτελεί σαφή παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και άνεπίτρεπτη στέρηση της ελεύθερης άσκήσεως των καθηκόντων θρησκευτικού λειτουργού.

Έπί του ζητήματος τούτου εξέδωσε τó κάτωθι Άνακοινωθέν:

«Η Ίερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος αφού ενημερώθηκε σήμερα επισήμως για την νέα φυλάκιση του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αχρίδος και Μητροπολίτου Σκοπίων κ. Ίωάννου, εκφράζει την έντονη διαμαρτυρία της για την άπόφαση αυτή της Κυβερνήσεως της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας (Π.Γ.Δ.Μ.), που προκαλεί τά δημοκρατικά δικαιώματα κάθε ελεύθερου πολίτη.

Η άπαράδεκτη αυτή άντιμετώπιση του κανονικού Αρχιεπισκόπου κ. Ίωάννου άποτελεί σαφή παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και άνεπίτρεπτη στέρηση της ελεύθερης άσκησης των καθηκόντων θρησκευτικού λειτουργού, γεγονός τó όποίο δυσχεραίνει, συν τοίς άλλοις, περισσότερο την έναρμόνιση του Κράτους των Σκοπίων προς τις έπιταγές της εύρωπαϊκής προοπτικής του.

Εύχόμαστε και προσευχόμαστε για την άμεση άποφυλάκιση του παραπάνω

Ἱεράρχη καὶ τὴν πλήρη ἀποκατάσταση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς κανονικῆς τάξεως στὴν γειτονική μας Χώρα».

Ὅπως τιμῆσι διὰ τοῦ μεταλλίου τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Διοκλείας κ. Κάλλιστον καὶ τὸν Πρωτοπρεσβύτερον κ. Κυριακὸν Τσουρόν, γιὰ τὶς πολύτιμες προσφορές τους στὴν Ἐκκλησία.

Ὅπως ἐκφράση τὴν εὐαρέσκειά Της πρὸς τὴν Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη» γιὰ τὴν ἄμεση καὶ οὐσιαστικὴ παρέμβαση τῆς στὶς πληγείσες ἀπὸ πρόσφατες πλημμύρες περιοχῆς Ρώμαν, Γαλατσίου καὶ Μπαζαίου τῆς Ρουμανίας διὰ τῆς ἀμέσου προσφορᾶς ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας ὕψους 85.000 €, γεγονός τὸ ὁποῖον ἐπαινέθηκε ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο τῆς Ρουμανίας καὶ τὸν ρουμανικὸ λαό.

Τὴν χορήγηση ὑποτροφιῶν εἰς τοὺς ἀριστούχους Ἱεροσπουδαστῆς τῶν Ἀνωτέρων Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν καὶ τῶν Ἐνιαίων Ἐκκλησιαστικῶν Λυκείων.

Τὴν διενέργεια διὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, Πανελληνίου Μαθητικοῦ Διαγωνισμοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψη τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων - Θρησκευτικοῦ Τουρισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, γιὰ τὸ Σχολικὸ Ἔτος 2005-2006, μὲ θέμα: «Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, Ἀπόστολος τῆς Ἑλλάδος, Ἀπόστολος τῆς Εὐρώπης». Ἡ βράβευση τῶν προκριθησομένων ἐργασιῶν θὰ γίνῃ στὶς 29 Ἰουνίου 2006, ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ τῶν Μελῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡμέρα μνήμης τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ Θρονικῆς Ἑορτῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τέλος, ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα. (11.08.2005) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Οἱ Ἔργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 25ης καὶ 26ης Αὐγούστου 2005

Συνήλθε τὴν 25ῃ καὶ 26ῃ Αὐγούστου 2005 ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς 148ης Συνοδικῆς Περιόδου ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου. Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τῆς:

Α. Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἐνημέρωσε τὰ Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ.

Γιὰ τὸ τραγικὸ ἀεροπορικὸ δυστύχημα τῆς 14ης

Αὐγούστου στὴν περιοχή Γραμματικὸ Ἀττικῆς, στὸ ὁποῖο βρῆκαν αἰφνίδιο καὶ ἀδόκητο θάνατο 121 συνάνθρωποι μας.

Τὴν Παρασκευή 26 Αὐγούστου 2005 ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τὰ Μέλη Αὐτῆς, πρὶν τὴν ἔναρξη τῆς Συνεδρίας μετέβησαν καὶ τέλεσαν Τρισάγιο στὸν τόπο τοῦ ἀεροπορικοῦ ἀτυχήματος στὸ Γραμματικὸ Ἀττικῆς. Στὴ συνέχεια ἐνημερώθηκαν ἀπὸ τοὺς ἀρμόδιους γιὰ τὶς συνθηκῆς τοῦ ἀτυχήματος καὶ κάθε ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Τρισαγίου, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἔκανε τὶς ἐξῆς δηλώσεις: «*Ἡ κοινὴ μητέρα ὄλων μας Ἀγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή τοῦ τραγικοῦ ἀεροπορικοῦ δυστυχήματος, στάθηκε στὸ πλευρὸ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων τῶν ἀθῶων θυμάτων καὶ προσευχήθηκε διὰ τὴν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν τοῦ μοιραίου ἀεροπλάνου, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγοντο καὶ ἀρκετὰ παιδιά. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν χθεσινὴ πρώτη μετὰ τὸ δυστύχημα συνεδρίασή Της, ἀπεφάσισε νὰ ἔλθει σύσσωμη ἐπὶ τόπου, γιὰ νὰ τελέσει Τρισάγιο καὶ νὰ προσευχηθεῖ γιὰ τὶς ψυχῆς τῶν ἀθῶων ποὺ ἔφυγαν ἀπὸ τὴ ζωὴ μὲ τόσο τραγικὸ τρόπο. Καὶ ἤδη σήμερα εἴμαστε στὸ χῶρο αὐτὸ καὶ ἐπιτελοῦμε ἓνα χρέος ἀπέναντι καὶ στὸν ἀδελφὸ Κυπριακὸ λαό, πρὸς τὸν ὁποῖο ἐκφράζουμε τὴ βαθύτατη συμπάθειά μας καὶ τὴν ὀλοκάρδια στήριξή μας στὴ μεγάλη του δοκιμασία.*

Ἀπὸ τὰ δημοσιεύματα τοῦ Τύπου μποροῦμε νὰ συναγάγουμε τὸ συμπέρασμα ὅτι ἀνθρώπινα λάθη συνήρτησαν στὸ τραγικὸ ἀποτέλεσμα καὶ γι' αὐτὸ αἰσθανόμεστε τὴν ὑποχρέωση νὰ τονίσουμε τὴν ἀνάγκη μεγαλύτερης προσοχῆς ἀπέναντι στὴν ἀνεκτίμητη ἀνθρώπινη ζωὴ. Παρὰ τὴν ἐπιθυμοῦμε νὰ ἐξάρουμε τὴν ἀφοσίωση στὸ ἔργο τους ὄλων τῶν Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ποὺ τὶς στελεχώνουν, στὴ γιγαντιαία προσπάθεια ἀνευρέσεως τῶν σορῶν καὶ ἐξιχνιάσεως τῶν συνθηκῶν τοῦ ἀτυχήματος. Τοὺς ἀξίζει ὁ ἔπαινος καὶ ἡ εὐλογία μας.

Ἰδιαιτέρη μνεὶα ἐπιθυμοῦμε νὰ κάνουμε στὶς ἀπαρηγόρητες ψυχῆς τῶν γονέων, συγγενῶν καὶ φίλων τῶν ἀτυχῶν θυμάτων, οἱ ὁποῖοι, μὲ ἐπιτακτικὸ τρόπο ἀξίωσαν τὴν ἀνεύρεση τῶν σορῶν τῶν ἰδικῶν τους ἀνθρώπων ὁπωσδήποτε, προκειμένου νὰ τοὺς ἀποδώσουν τὶς ἐντάφιες τιμὲς καὶ νὰ προβοῦν εἰς τὴν, κατὰ τοὺς θρη-

σκευτικούς κανόνες, ταφή τους. Είναι ἡ πιστότητα στὴν παράδοσή μας ποὺ λειτουργεῖ μὲ τόση εὐλάβεια σὲ δύσκολες στιγμές, ὅπως αὐτὲς ποὺ ἐξήσαν καὶ ζοῦν οἱ συγγενεῖς τῶν θυμάτων. Εὐχόμεθα ὁ Θεὸς ν' ἀναπαύσει τὶς ψυχὲς τους μετὰ τῶν Ἁγίων καὶ νὰ παρηγορήσει καὶ στηρίξει τοὺς συγγενεῖς τους».

Στὸ Τρισάγιο παρέστησαν ὁ Πρέσβυς τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Γεωργῆς, ὁ Νομάρχης Ἀνατολικῆς Ἀττικῆς κ. Λεωνίδα Κουρῆς, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Γραμματικῆς κ. Ἀθανάσιος Παπαγεωργίου, ὁ Ταξίαρχος ἐ.ἀ. κ. Γεώργας, Μέλος τῆς Ἀρχῆς Διερεύνησης Ἀεροπορικῶν Ἀτυχημάτων, ἀνώτερα στελέχη τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας καὶ τῆς Ἀστυνομίας καὶ πολλοὶ κάτοικοι τοῦ Γραμματικῆς.

Ὁ Ἐξοχώτατος κ. Πρέσβυς εὐχαρίστησε ἐκ μέρους τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυπριακῆς Πρεσβείας, τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο καὶ Πρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπως καὶ τὰ μέλη Αὐτῆς γιὰ τὴν προσευχητικὴ παρουσία τους σήμερα στὸ Γραμματικὸ, εἰπὼν μεταξύ ἄλλων «ὅτι ἡ σημερινὴ αὐτὴ Τελετὴ θὰ μεταφερθεῖ στὰ σπίτια τῶν θυμάτων τῆς ἀεροπορικῆς αὐτῆς τραγωδίας καὶ ἰδιαίτερως στὸ χωριὸ Παραλίμνι τῆς Κύπρου, ἀπὸ τὸ ὁποῖο προέρχονται πολλοὶ ἀπὸ τοὺς νεκροὺς καὶ ὅτι θὰ ἀποτελέσει βάλσαμο καὶ παρηγορία γιὰ τοὺς πενθοῦντες συγγενεῖς τους». Ἐπίσης, ὁ κ. Πρέσβυς στὴ σύντομη αὐτὴ εὐχαριστήρια ὁμιλία του ἐξέφρασε τὴν ικανοποίησή του, γιὰτὶ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ἡ Ἐκκλησία, διὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μεσογαίας κ. Νικολάου καὶ Τοποτηρητῆ τῆς Μητροπόλεως Ἀττικῆς ὑπῆρξε παρούσα καὶ εὐχαρίστησε τὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση καὶ ὅλες τὶς ἀρμόδιες Ὑπηρεσίες ποὺ ἀμέσως καὶ χωρὶς καμμία καθυστέρηση κινητοποιήθηκαν τόσο στὸν τομέα τῆς διασώσεως ἐπιζώντων, ὅσον καὶ γιὰ τὶς μέχρι σήμερα συνεχιζόμενες ἐρευνες, γιὰ νὰ διαπιστωθεῖ ἡ ἀλήθεια γιὰ τὰ αἷτια τῆς ἀεροπορικῆς τραγωδίας.

Γιὰ τὴν ἐκλογὴ τοῦ νέου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐξέφρασε τὴν ικανοποίησή της γιὰ τὴν παμψηφεί ἐκλογὴ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου κ. Θεοφίλου, γεγονὸς ποὺ ἀποδεικνύει τὴν συσπείρωση γύρω ἀπὸ τὸ πρόσωπό του ὅλων τῶν μελῶν τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀνταποκριθεῖ στὴν ὑψηλὴ νέα αὐτὴ διακονία του, ὥστε τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων νὰ ἐξέλθει γρήγορα ἀπὸ τὴν πρόσφατη δοκιμασία του.

Γιὰ τὴν πραγματοποιούμενη στὴν Πάτρα, τὴν 10ῃ Σεπτεμβρίου 2005, πρώτη προσπάθεια διαλόγου τῆς Ἐκκλησίας μὲ τοὺς κοινωνικοὺς φορεῖς, στὴν ὁποία θὰ συμμετάσχουν 50 Ἐκπρόσωποι ἀπὸ κάθε μία ἐξ ὄλων τῶν Μητροπόλεων τῆς Πελοποννήσου. Στὴ συνάντηση αὐτὴ θὰ γίνουν δύο Εἰσηγήσεις, τοῦ Σεβ. Θηβῶν κ. Ἱερωνύμου καὶ τοῦ Ἐλλογιμωτάτου κ. Βασιλείου Γιούλτση, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Γιὰ τὴν ἀπήχηση ποὺ εἶχε ἡ πρωτοβουλία τῆς Δ.Ι.Σ. γιὰ τὸ θέμα τῆς ἐνημερώσεως τοῦ λαοῦ περὶ τῆς δωρεᾶς ὀργάνων σώματος, γιὰ τὴν ἀνακούφιση πασχόντων συνανθρώπων μας, καὶ τὶς εὐχαριστήριες ἐπιστολὲς ποὺ ἔλαβε ἀπὸ συλλόγους καὶ σωματεῖα γιὰ τὴν πρωτοβουλία αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε ἀπὸ τὸν προσηχὴ μῆνα Ὀκτώβριο νὰ ἀρχίσει ἡ διαδικασία ἐγγραφῆς δωρητῶν ὀργάνων σώματος μὲσω τῶν ἐνοριῶν σὲ ὅλες τὶς Ἱερὲς Μητροπόλεις.

Β. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνέκρινε:

Τὸν τελικὸ πῖνακα τῶν ὑποψηφίων δι' ἐγγραφὴν εἰς τὸν κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατεῖαν ἐκλογίμων.

Τὴν ἐπιχορήγηση γιὰ τὸ δῆμνο Μαΐου - Ἰουνίου 846 πολυτέκνων οικογενειῶν τῆς Θράκης, μὲ ἐπίδομα συνολικοῦ ὕψους 197.964 Εὐρώ.

Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐξέδωσε τὸ κάτωθι Ἀνακοινωθὲν σχετικὰ μὲ τὸ ζήτημα τῆς διαθέσεως ἀνθρωπίνων ὀργάνων γιὰ μεταμόσχευση.

«Τὸ ἀνθρώπινο δρᾶμα 2 μικρῶν παιδιῶν, ποὺ τελευταῖα συγκλόνισαν τὸ πανελλήνιο, ὅταν ἐναγωνίως οἱ γονεῖς των ἰκέτευαν γιὰ τὴν διάθεση ἀνθρωπίνων ὀργάνων γιὰ μεταμόσχευση, ἔφερε στὸ προσκῆνιο, γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ, τὸ ἴδιο δρᾶμα ποὺ μὲ ἀγωνία βιώνουν ἑκατοντάδες συνάνθρωποί μας στὴν προσπάθειά των νὰ εὑρεθεῖ κατάλληλο μόσχευμα ποὺ θὰ τοὺς χαρίσει τὴ ζωὴ.

Μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ πρόβλημα κανεὶς δὲν δικαιούται νὰ παραμένει ἀπαθής. Εἶναι κρίμα τὸ ὅτι, ἐνῶ στὴν πατριδα μας ἡ ἱατρικὴ ἐπιστῆμη ἔχει κάνει κυριολεκτικῶς θαύματα στὸν τομέα τῶν μεταμοσχεύσεων, ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία διστάζει νὰ δηλώσει τὴ συγκατάθεσή της νὰ γίνεῖ κάθε μέλος τῆς δωρητῆς ζωτικῶν ὀργάνων μετὰ θάνατον. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι νὰ χάνονται ἀνθρώπινες ζωές, ποὺ θὰ μπορούσαν νὰ εἶχαν σωθεῖ.

Ἡ Ἐκκλησία ἐγκαίρως μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας Της (12.10.1999) ἀπεφάνθη ὅτι ἡ δωρεὰ ὀργάνων τοῦ σώματός μας γιὰ μεταμόσχευση εἶναι

θεάρεστη πράξη αγάπης και θυσίας, αρκεί ή προσφορά αυτή να είναι αποτέλεσμα ένσυνειδητης και ελεύθερης απόφασης του δότη και να κείται μακράν πάσης έμπορικοποίησης. Διό και συνέστησε στους πιστούς Της να γίνουν δωρητές είτε έν ζωή (έφ' όσον πρόκειται για διπλά όργανα που ή άφαιρέση ένός δέν ζημιώνει την ύγεια του δότη) είτε μετά θάνατον, διαπιστωμένον με τις τελευταίες έγγυήσεις της ιατρικής έπιστήμης.

Σήμερα ή Ίερά Σύνοδος με απόφασή Της αναλαμβάνει πανελλαδική πρωτοβουλία εξασφάλισης αυτοπροαιρέτων δωτών με την συμπλήρωση σε κάθε Ένορία του ειδικού έντύπου του Ύπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Άλληλεγγύης, με τό όποιο θα έφοδιαστούν έντός των ήμερών όλες οι Ένορίες.

Έπί πλέον, ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος δηλώνει ότι και ό ίδιος έγγράφεται ως δωρητής όργάνων, τό δ' αυτό έδήλωσαν και άπαντες οι Σεβασμιώτατοι Συνοδικοί Άρχιερείς. Η Ίερά Σύνοδος είναι βεβαία ότι ή πρόσκληση της Έκκλησίας προς τά παιδιά Της να θελήσουν να γίνουν δωρητές όργάνων του σώματός των θα εύρει την αναμενόμενη ανταπόκριση».

Γ. Η Δ.Ι.Σ. αποφάσισε:

α) Να είναι ή πρώτη Κυριακή του μηνός Όκτωβρίου (2 Όκτωβρίου) ή ημερομηνία ένάρξεως των μαθημάτων των Κατηχητικών Σχολείων.

β) Να όργανωθούν τρεις Ήμερίδες τό Φθινόπωρο, με εύθύνη της Συνοδικής Έπιτροπής επί της Χριστιανικής Άγωγής της Νεότητας, με θέματα: α) «Η κρίση που διέρχονται σήμερα τά Κατηχητικά Σχολεία», β) «Σύγχρονοι τρόποι προσεγγίσεως των νέων στην έποχή μας» και γ) «Συζήτηση από κοινού με τά Μέλη της Πανελληνίου Ένώσεως Θεολόγων για την ύποβολή προτάσεων προς καλύτερη λειτουργία του θεσμού των κατηχητικών Σχολείων».

γ) Να έγκρίνει τό ύπό του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Άχελώου κ. Εύθυμίου συνταχθέν κατηχητικό βοήθημα προσχολικής ηλικίας.

δ) Να καταβάλει τό ποσό των 55.000 Ευρώ στην Έλληνική Έθνική Έπιτροπή της UNICEF ως δωρεά της Έκκλησίας της Ελλάδος στο πρόγραμμα έμβολιασμού των παιδιών της Άφρικής κατά της πολυομελίτιδας.

ε) Να τιμήσει με τό Παράσημο του Άποστόλου Παύλου της Έκκλησίας της Ελλάδος, τον Άρχιμ. Νεκτάριο Μηλιώνη, έφημέριο του Ίερού Ναού Άγίου Σάββα, του

Άντικαρκινικού Νοσοκομείου «ΑΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑΣ» δια την 30ετή άνιδιοτελή και συνεχή διακονία των καρκινοπαθών των νοσηλευομένων σε αυτό.

Δ. Η Δ.Ι.Σ. ένημερώθηκε από την Διεύθυνση Έκκλησιαστικής Οικονομικής Έπιθεωρήσεως για την πορεία του οικονομικού έλέγχου των έκκλησιαστικών διαχειρίσεων των Ίερών Μητροπόλεων, ό όποίος διενεργείται σε όλες τις Ίερές Μητροπόλεις της Έκκλησίας της Ελλάδος. Τά πορίσματα του έλέγχου θα ανακοινωθούν μετά την τελική καταγραφή των σχετικών έκθέσεων.

Ε. Η Δ.Ι.Σ. για την φιλανθρωπική διακονία που έπιτελείται από την Έκκλησία της Ελλάδος, εξέδωσε τό κάτωθι Άνακοινωθέν:

Η Έκκλησία της Ελλάδος μέσω της Ίερας Άρχιεπισκοπής Άθηνών και 67 Ίερών Μητροπόλεων, στα πλαίσια του έργου της φιλανθρωπικής διακονίας και δράσης Της, και της καθημερινής προσπαθείας Της, προκειμένου να συνδράμει, ένισχύσει και ύποστηρίξει όσους άνθρωπους έχουν ανάγκη. Έχουσα σαν πρότυπό Της τον ίδιο τον φιλάνθρωπο Ίησου Χριστό, ό όποίος «έδωκε τοίς πένησι», δαπανά κάθε χρόνο 62.114.588,58 Ευρώ, δηλαδή περίπου 22 δισεκατομμύρια δραχμές, λειτουργεί με τά χρήματα αυτά και συντηρεί:

Α. 10 Βρεφονηπιακούς και 10 Παιδικούς Σταθμούς για να μπορούν να εργασθούν οι μητέρες των Παιδιών.

18 Στέγες Γερόντων στην Ίερά Άρχιεπισκοπή Άθηνών και

66 Γηροκομεία στις Ίερές Μητροπόλεις.

1 Ίδρυμα Χρονίως Πασχόντων Παίδων και

11 Ίδρύματα Χρονίως Πασχόντων ενήλικων.

7 Ίδρύματα για άτομα με ειδικές ανάγκες.

2 Νοσοκομεία.

5 Ίατρεία.

1 Σταθμό Α' Βοηθειών.

1 Κέντρο Φυσιοθεραπείας - Ήλεκτροθεραπείας και Ύδροθεραπείας.

Κέντρο Ίατρικής, Κοινωνικής και Ψυχιατρικής ύποστήριξης για άτομα με νεοπλασματικά νοσήματα.

Έπιπλέον 7 Ίδρύματα Ψυχικής Υγείας.

5 Ξενώνες για άστέγους.

1 Ξενώνα «Στέγη Μητέρας» ΚΕ.Σ.Ο. της Ίερας Άρχιεπισκοπής Άθηνών.

1 Ξενώνα φιλοξενίας συνοδών άπόρων άσθενών σε έπαρχιακό Νοσοκομείο.

52 Οικοτροφεία - Ὀρφανοτροφεία, Ἰδρύματα Παιδικῆς Προστασίας.

68 Κέντρα Ἀγάπης (Συσσίτια) Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ὅπου προσφέρονται 1.663.316 μερίδες φαγητοῦ τὸ χρόνο, ἤτοι περίπου 6.000 μερίδες τὴν ἡμέρα, καθὼς και

109 Συσσίτια Ἱερῶν Ναῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων.
1 Ἰδρυμα ἀπόρων Τυφλῶν Γυναικῶν.

B. 1 Πρόγραμμα διανομῆς φαγητοῦ σὲ ἀστέγους μὲ τὴν ἐπωνυμία «*Κιβωτὸς ἀγάπης*»,

1 χῶρο γιὰ προσφορά δωρεὰν ρουχισμοῦ «*Ταβιθά*» καὶ

1 Ἰδρυμα Ψυχοκοινωνικῆς ἀγωγῆς καὶ στήριξης «*ΔΙΑΚΟΝΙΑ*», ποὺ λειτουργοῦν στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν.

Γ. Ἐπίσης γιὰ τὴν λειτουργία τραπεζῶν αἵματος στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, σὲ κάθε Ἱερὸ Ναὸ τῆς, δηλαδὴ 145 Τραπεζῶν αἵματος καὶ 30 στὶς Ἱερὲς Μητροπόλεις.

Δ. Ἐπιπλέον γιὰ τὴν λειτουργία 26 διαφόρων Ἰδρυμάτων σὲ Ἱερὲς Μητροπόλεις: Ἱεραποστολικά, Φιλανθρωπικά, Συμπαραστάσεως κρατουμένων, πνευματικῆς καὶ κοινωνικῆς συμπαραστάσεως, ἀποκαταστάσεως ἀπόρων καὶ ἀγάμων Μητέρων.

Ε. Ἐξαιρετικὲς στὶς ἐγκαταστάσεις καὶ ὑποδειγματικὲς στὴν λειτουργία εἶναι καὶ οἱ 52 κατασκηνώσεις ποὺ λειτουργοῦν στὶς κατὰ τόπους Ἱερὲς Μητροπόλεις καὶ οἱ ὅποιες κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνες δέχονται μεγάλο ἀριθμὸ παιδιῶν γιὰ ὁμαδικὴ ζωὴ, μάθηση, παιχνίδι καὶ πνευματικὴ κατάρτιση. Ἀξιοσημείωτη εἶναι καὶ ἡ φιλοξενία παιδιῶν ὁμογενῶν οἰκογενειῶν τοῦ Ἐξωτερικοῦ, κατόπιν τοῦ σχετικοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν μας, γιὰ τὴν γνωριμία τῆς Πατρίδας καὶ τὴν ἐκμάθηση τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας.

Μὲ τὴν προσφορά αὐτὴ ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὶς μικρὲς ἢ μεγάλες προσφορὲς τῶν Χριστιανῶν, ἡ Ἐκκλησία δίδει καθημερινὰ τὴν μαρτυρία ὅτι προχωρεῖ σταθερὰ καὶ ἀταλάντευτα στὴν πορεία ποὺ ἔχει χαράξει ὁ ἴδιος ὁ ἐλεήμων Ἰδρυτὴς Τῆς, ὥστε νὰ ἀναπαύεται ὁ πιστὸς λαός, ὁ ὁποῖος τὴν ἐμπιστεύεται καὶ σ' Αὐτὴν προσφεύγει στὶς δύσκολες ὥρες τῶν δοκιμασιῶν του.

Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

(29.08.2005)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Οἱ Ἔργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. μὴνὸς Σεπτεμβρίου

Συνήλθε στὶς 1, 2 καὶ 3 Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. ἡ Διарκῆς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 149ης Συνοδικῆς Περιόδου.

A. Στὴν ἀρχὴ τελέσθηκε ἡ εἰδικὴ Ἱερὴ Ἀκολουθία ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ στὴ συνέχεια ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος καλωσόρισε τὰ νέα Μέλη τῆς Δ.Ι.Σ., εὐχήθηκε εὐδόωση τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου σὲ πνεῦμα ἀγάπης καὶ συνεργασίας καὶ τόνισε τὶς βασικὲς ἀρχὲς ποὺ διέπουν τὴ λειτουργία τῶν Συνεδριάσεων τῆς Διарκῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅπως εἶναι ἡ ἐλεύθερη ἔκφραση τῶν ἀπόψεων τῶν Μελῶν, ἡ ὁποία βεβαίως πρέπει νὰ διακρίνεται γιὰ τὴν εὐπρέπειά της.

Κατόπιν, ἀντιφώνησε ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Διарκῆς Ἱερᾶς Συνόδου Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν Μακαριώτατο διαβεβαίωσε γιὰ τὴν ἐπιθυμία ὄλων τῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νὰ ἐργασθοῦν μὲ πνεῦμα ὁμόνοιας καὶ ἀγάπης γιὰ τὴν καλύτερη ἀντιμετώπιση τῶν Ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων.

Μετὰ τὴν ἐπικύρωση τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προηγούμενης Συνόδου ἕως σήμερα, συγκροτήθηκαν τὰ Συνοδικὰ Δικαστήρια σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Νόμου 5383/1932 «*Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας*». Στὴ συνέχεια διορίσθηκαν οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοὶ Σύμβουλοι - Μέλη τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν κατὰ τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 590/1977, καθὼς καὶ τὰ Συνοδικὰ Μέλη στὰ Διοικητικὰ Συμβούλια Ἀποστολικῆς Διακονίας, Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε., Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ Ὑποεπιτροπῆς «*Διπτύχων*». Ἐπίσης ἔγινε ἡ συγκρότηση τοῦ Α.Υ.Σ.Ε. καὶ τῶν λοιπῶν Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων.

Ἐκπρόσωπος Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γιὰ τὴ Νέα Περίοδο ὀρίσθηκε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος.

Κατόπιν ἀναγνώσθηκε ὁ Κανονισμὸς Ἐργασιῶν τῆς Διарκῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Στὴ συνέχεια ὁ Μακαριώτατος ἐνημέρωσε τὸ Σῶμα γιὰ τὰ ἐκκρεμοῦντα θέματα τὰ ὁποῖα ἐπεξεργάσθηκε ἡ Δ.Ι.Σ. κατὰ τὴν παρελθούσα Περίοδο καὶ μὲ τὰ ὁποῖα θὰ ἀσχοληθεῖ καὶ ἡ Νέα Δ.Ι.Σ.

B. Ὁ Μακαριώτατος ἐνημέρωσε τὰ μέλη τῆς Δ.Ι.Σ.:

– Για την εκδήλωση της Εκκλησίας της Ελλάδος που θα πραγματοποιηθεί στις 16.11.2005 στο Βυζαντινό Μουσείο Αθηνών για την παρουσίαση της εκδόσεως του χειρογράφου του Μηνολογίου του Αυτοκράτορος Βασιλείου του Β'. Το πρωτότυπο βρίσκεται στη Βιβλιοθήκη του Βατικανού, έχει μικρή βιογραφία κάθε Άγιου και κοσμεϊται με μινιατούρες. Την έκδοση έχει κάνει το Βατικανό και παραχώρησε αριθμό αντιτύπων στην Εκκλησία της Ελλάδος.

– Για το θέμα της εκκλήτου προσφυγής του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρ. Αττικής κ. Παντελεήμονος προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Ο σχετικός φάκελος θα αποσταλεί στο Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Γ. Η Δ.Ι.Σ. ενέκρινε:

– Τις προτάσεις της Άποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος για τον έορτασμό το 2007 της ιερᾶς ἐπετείου της συμπληρώσεως 1600 ἐτῶν (407-2007) ἀπὸ τῆς κοιμήσεως τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου καὶ ὤρισε ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν προετοιμασίαν τῶν Ἐκδηλώσεων τοῦ ὡς ἄνω ἐορτασμοῦ.

– Τὸ αἴτημα τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ. Ἀλεξίου, γιὰ τὴν μεταφορὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, περιέχοντος τεμάχιο Τιμίου Ξύλου, ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητροπολὴ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας, μὲ τὴ σύμφωνη γνώμη τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερωνύμου, στὴ Μόσχα, πρὸς εὐλογία καὶ ἁγιασμό τῶν πιστῶν.

– Τὴν ἴδρυση ἀνδρῶας Ἱερᾶς Μονῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, στὴν περιοχὴ «Ἄνθουπολη» τοῦ Δήμου Πανοράματος Θεσσαλονίκης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

Δ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνημερώθηκε:

– Για τὸ ὑπὸ ἐκδοση βιβλίον, ἀπὸ τὴν Βιβλικὴ Ἐταιρεία, μὲ τίτλον: «*Τὰ παιδιὰ μαθαίνουν γιὰ τὴ Βίβλον*», τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὸ θέμα τῆς προσεγγίσεως τῆς Βίβλου ἀπὸ τὰ παιδιὰ, καὶ ἐπευλόγησε τὸ ἔργον.

– Για τὴν συμμετοχὴ τῆς Ἀντιπροσωπείας τοῦ Γραείου Ὀρθοσκευτικῶν Περιηγήσεων τῆς Εκκλησίας μας σὲ Ἐπίσκεψη Ἐργασίας στὴ Ρωσία (20-28 Ἰουνίου 2005) μὲ θέμα τίς Ἐκκλησιαστικὲς Περιηγήσεις, ἀπὸ τὴν ἀναφορὰ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Σπυρίδωνος Κατραμάδου.

– Για τὸ ἔργον τοῦ Κέντρου Συμπαραστάσεως Παλλιννοστούτων Μεταναστῶν Θεσσαλονίκης τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος γιὰ τὸ ἔτος 2004 καὶ γιὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ Ἰανουάριον μέχρι καὶ Ἰούνιον 2005.

– Για τὸ ἔτος 2004 σύμφωνα μὲ τὰ ἐπίσημα στατιστικὰ στοιχεῖα τοῦ γερμανικοῦ ἀσφαλιστικοῦ φορέα LVA - Baden Württemberg διεκπεραιώθηκαν στὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴ 4.285 ὑποθέσεις. Για τὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον μέχρι τὸν Ἰούνιον 2005 διεκπεραιώθηκαν 2.127 περιπτώσεις. Ἐνα μέρος τῶν παραπάνω ὑποθέσεων πραγματοποιεῖται σὲ συνεργασίαν μὲ τὸ Κέντρο Συμπαραστάσεως Παλλιννοστούτων Μεταναστῶν Ἀθηνῶν τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος. Ὁ κύριος ἄξονας ἐργασίας στὸ Κέντρο Θεσσαλονίκης ἀφορᾷ στὴ συμβουλευτικὴ καὶ τὴν ἐπεξεργασίαν θεμάτων στὴ γερμανικὴ γλῶσσα στοὺς τομεῖς τῆς κοινωνικῆς καὶ τῆς ἱατρικῆς ἀσφάλισης.

– Για τὸ ἀποτέλεσμα τῆς καταμετρήσεως τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ ἀπὸ τὸ σφραγισθέν, ἀπὸ τὴν κ. Εἰσαγγελέαν Κεφαλληνίας, παγκάρη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γερασίμου Κεφαλληνίας, τῆς ὀμωνύμου Ἱερᾶς Μητροπόλεως, γιὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 9-18 Αὐγούστου 2005, στὸ ὁποῖον διάστημα συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ εἰσπράξεις τῆς πανηγύρεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, 15-16 Αὐγούστου. Οἱ εἰσπράξεις ἀνῆλθαν στὸ ποσὸ τῶν 68.899, 94 ΕΥΡΩ. Ἐπίσης κατατέθηκε συγκριτικὸς πίνακας τῆς προηγούμενης πενταετίας, στὸν ὁποῖον καταχωρίζονται τὰ ἐξῆς στοιχεῖα:

Γιὰ τὸ ἔτος 2000 καὶ γιὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ 12-17.8.2000 καταμετρήθηκε τὸ ποσὸ τῶν 15.040.700 δραχμῶν (44.139,99 €).

Γιὰ τὸ ἔτος 2001 καὶ γιὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ 13-17.8.2001 καταμετρήθηκε τὸ ποσὸ τῶν 14.258.850 δραχμῶν (41.845,49 €).

Γιὰ τὸ ἔτος 2002 καὶ γιὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ 12-19.8.2002 καταμετρήθηκε τὸ ποσὸ τῶν 71.954,63 €.

Γιὰ τὸ ἔτος 2003 καὶ γιὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ 13-18.8.2003 καταμετρήθηκε τὸ ποσὸ τῶν 61.133,95 €.

Γιὰ τὸ ἔτος 2004 καὶ γιὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ 12-17.8.2004 καταμετρήθηκε τὸ ποσὸ τῶν 54.771,52 €.

Τὰ ὡς ἄνω ποσὰ διατίθενται κατ' ἔτος γιὰ τὴν ἀνέγερση κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων, γιὰ βοήθεια πρὸς ἐνδεεῖς καὶ γιὰ τὴν συντήρησιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γερασίμου.

– Για τίς πολὺπλευρες δραστηριότητες τῆς Μὴ Κυβερνητικῆς Ὀργανώσεως (Μ.Κ.Ο.) «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ», ἢ ὁποῖα ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν χῶρον δραστηριοποιεῖται καὶ σὲ χῶρες τοῦ ἐξωτερικοῦ. Συγκεκριμένα, κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 1.6.2005 ἕως 31.7.2005 ἀπέστειλε: α) στὴν

πληγείσα από τις πρόσφατες πλημμύρες Ρουμανία, 20.000 κιλά με τρόφιμα στην Έπαρχία Ρομάν και 18.000 κιλά με τρόφιμα στην Έπαρχία Γαλασιού, β) στη Γεωργία 16.000 πακέτα με ζυμαρικά και γ) στο Άφγανιστάν, στο Στρατιωτικό Νοσοκομείο της Καμπούλ, 2 πλήρως εξοπλισμένα ασθενοφόρα όχηματα.

– Από τὸν Σεβασμῶτατο Συνοδικὸ Μητροπολίτη Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαο, Τοποτηρητὴ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, γιὰ τὶς συνεχιζόμενες ὑπ' αὐτοῦ ἀνακρίσεις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἰακώβου Γιοσσάκη.

– Σχετικὰ μὲ τὸν ἐτήσιο προγραμματισμὸ τοῦ Παρατηρητηρίου Κοινωνικῶν Φαινομένων γιὰ τὸ ἐπόμενο ἀκαδημαϊκὸ ἔτος, καὶ γιὰ τοὺς στόχους αὐτοῦ οἱ ὁποῖοι εἶναι:

1. Γενικοὶ στόχοι: α) δημοσίευση κειμένων-εισηγήσεων, μελετῶν καὶ ἄλλων ἐργασιῶν κοινωνικοῦ προβληματισμοῦ, μεταφράσεις καὶ δημοσιεύσεις ξένων θεολογικῶν καὶ ἄλλων κειμένων κοινωνικοῦ περιεχομένου σὲ ἐφημερίδες καὶ ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ, β) ἐντατικοποίηση τοῦ διαλόγου μεταξὺ θεολόγων καὶ κοινωνιολόγων καὶ ἄλλων συναφῶν ἐιδικοτήτων καὶ προαγωγή τοῦ διεπιστημονικοῦ διαλόγου ἐπὶ κοινωνικῶν θεμάτων, γ) συμμετοχὴ τοῦ Παρατηρητηρίου σὲ συνέδρια καὶ ἄλλες συναφεῖς ἐκδηλώσεις, μὲ στόχο τὸν ἐπιστημονικὸ ἐμπλουτισμὸ αὐτοῦ καὶ τὴν προαγωγή τῶν σχέσεων του, καθὼς καὶ τὴν προβολὴ τῶν θέσεων τῆς ἑλληνορθόδοξου παραδόσεως ἐπὶ κοινωνικῶν καὶ ἄλλων συναφῶν ζητημάτων, δ) ἐνθάρρυνση τῆς Ὁρθόδοξης Θεολογίας νὰ ἐπιδείξει τὸ ἐπιβαλλόμενο ἀπὸ τὴν κρισιμότητα τῶν περιστάσεων ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν ἄνθρωπο στὸ σημερινὸ κοινωνικὸ περιβάλλον, λαμβάνοντας ὑπόψιν καὶ τὶς σχετικὲς ἐξελίξεις τῆς κοινωνικῆς ἐπιστήμης, τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς πολιτικῆς σὲ τοπικὸ καὶ διεθνὲς ἐπίπεδο, ε) ἐπεξεργασία θεολογικῶν καὶ κοινωνιολογικῶν τεκμηριωμένων ἐισηγήσεων πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ὥστε νὰ διευκολύνει τὸ κοινωνικὸ ἔργο της καὶ τέλος, στ) ἐφαρμογὴ ἐκπαιδευτικῶν προγραμμάτων, κυρίως σὲ μεταπτυχιακὸ ἐπίπεδο, μὲ στόχο ἐπιπλέον, τὴ σπουδὴ καὶ τὴν προβολὴ τῆς ἑλληνορθόδοξης διδασκαλίας καὶ σκέψης γύρω ἀπὸ τὰ θεμελιώδη ζητήματα τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ κόσμου.

2. Ἐπιστημονικοὶ στόχοι: Διοργάνωση τριῶν ἐπιστημονικῶν σεμιναρίων ἢ ἐπιστημονικῶν Ἡμερίδων καὶ ἢ ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων μεταξὺ τῶν ἐιδικῶν Πανεπιστημίων, Ἰδρυμάτων ἢ ἄλλων Ἐρευνητικῶν Κέντρων, τῆς

Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ κ.ἄ. Ἡ γενικὴ θεματολογία τῶν παραπάνω ἐπιστημονικῶν ἐκδηλώσεων θὰ ἐπικεντρώνεται: α) στὴν ἐνημέρωση τῶν Γραμματέων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων καὶ Ὄργανισμῶν, μὲ θέμα: «*Ἡ Ἐκκλησία ἐνώπιον τῶν σύγχρονων κοινωνικῶν κρίσεων καὶ ἡ ἀντιμετώπιση τους*», β) στὴν ἀνάλυση τοῦ σύγχρονου ἐθελοντισμοῦ, σὲ συνεργασία μὲ τὴν Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ θέμα: «Ἐθελοντισμὸς καὶ Νεωτερικότητα» καὶ γ) στὴν ἐπιστημονικὴ προσέγγιση καὶ ἀνάλυση ἐνὸς σημαντικοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος, μὲ θέμα: «Πολιτικὴ καὶ Θρησκεία».

3. Διεξαγωγὴ ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν: Ἐρευνες σὲ τοπικὸ καὶ πανελλαδικὸ ἐπίπεδο γιὰ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, τὶς νέες προκλήσεις τῆς διαπολιτισμικῆς ἐκπαίδευσης καὶ τῆς θρησκευτικῆς ἑτερότητας, τὴ βία κ.ἄ. θέματα.

4. Ἄλλες πρωτοβουλίες:

4.1) Δημιουργία σελίδας εἰς τὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Παράλληλα ἐνημέρωση ἀπὸ τὴν Δ.Ι.Σ. ὅλων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν ὑπαρξὴ τοῦ Παρατηρητηρίου, ὥστε νὰ ἐπιτευχθεῖ μία ἀποτελεσματικότερη μελλοντικὴ συνεργασία.

4.2) Συνέχιση τῆς συνεργασίας τῶν Τομέων Ἠθικῆς καὶ Κοινωνιολογίας τῶν δύο Θεολογικῶν Σχολῶν τῆς Ἀθήνας καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, μαζὶ μὲ τὰ Τμήματα Κοινωνιολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας καὶ τῆς Κομοτηνῆς, σὲ μία σειρά πρωτογενῶν ἐρευνῶν καὶ μελετῶν μὲ τὴ βοήθεια τῶν μεταπτυχιακῶν φοιτητῶν.

4.3) Τὴν ἐναρξὴ ἐνὸς κοινῶν προβληματισμοῦ μεταξὺ τοῦ Παρατηρητηρίου καὶ τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τοὺς παραπάνω προτεινόμενους τομεῖς ἐργασίας καὶ

4.4) Προβολὴ τοῦ Παρατηρητηρίου στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ Ἐξωτερικόν.

– Ἀπὸ τὶς Ἐκθέσεις Πεπραγμένων τοῦ Ἐλλογιμώτατου κ. Ἀντωνίου Παπαντωνίου, ὁ ὁποῖος ἐκπροσώπησε τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος στὰ ἐξῆς Συνέδρια:

α) Στὴν συγκληθεῖσα Διάσκεψη τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τοὺς Μετανάστες (CCME) στὸ Arnoldschein τῆς Γερμανίας (22-24.10.2004) μὲ θέμα: «*Διεθνῆς Μετανάστευσις, Παγκοσμιοποιήσις καὶ Χριστιανικὴ Ἠθικὴ*».

β) Στὶς ἐργασίες τῆς Ὁμάδος Διαπραγματεύσεων μεταξὺ τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς

Διεκκλησιαστικής Ἐπιτροπῆς γιὰ τοὺς Μετανάστες στὴν Εὐρώπη, ἡ ὁποία συνήλθε στὶς Βρυξέλλες (26-27.10.2004).

γ) Στὶς ἐργασίες τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Διεκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τοὺς Μετανάστες στὴν Εὐρώπη, ἡ ὁποία συνήλθε στὶς Βρυξέλλες (4-5.3.2005).

δ) Στὶς ἐργασίες τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐμπειρογνομόνων ἐπὶ θεμάτων Μεταναστεύσεως καὶ Συναναπτύξεως τῆς Τρίτης Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Συμβουλίου Εὐρώπης, ἡ ὁποία συνήλθε στὸ Στρασβούργο (23-24.3.2005).

– Ἀπὸ τὶς Ἐκθέσεις Πεπραγμένων τῆς Καθηγήτριας κ. Αἰκατερίνα Ζορμπά, ἡ ὁποία ἐκπροσώπησε τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος στὶς ἐξῆς Συναντήσεις:

α) Στὴν 3ῃ Συνάντηση τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν (Ἀγ. Νικόλαος Κρήτης 4-10.6.2005).

β) Στὴ συνάντηση τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ὀλομελείας τῆς Ἐπιτροπῆς «Ἐκκλησία καὶ Κοινωνία» τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν (Σκωτία 14-19.6.2005).

γ) Στὴ συνάντηση τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς στὰ θέματα τῆς Παγκοσμιοποίησης τῆς Ἐπιτροπῆς «Ἐκκλησία καὶ Κοινωνία» τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν (Βρυξέλλες 18-19.4.2005).

Ε. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε:

– Νὰ ζητήσει ἀπὸ τὴν Πανελλήνια Ἑνωση Θεολόγων (Π.Ε.Θ.) νὰ ὀρίσει ἐκπροσώπους της γιὰ νὰ συνεργασθοῦν μὲ ἀρμόδια Ἐπιτροπὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, σχετικὰ μὲ τὸν τρόπο διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν στὰ σχολεῖα.

– Νὰ ἐκφράσει:

– Τὸν ἔπαινό Της πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο Συνοδικὸ Μητροπολίτη Κυθήρων κ. Σεραφεῖμ, γιὰ τὸ βιβλίο του μὲ τίτλο: «Ὁσμὴ εὐωδίας πνευματικῆς» γ' τόμος, τὸ ὁποῖο περιλαμβάνει λόγους τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας σχετικὰ μὲ διάφορα θέματα.

Τέλος, ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

(05.09.2005) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ξεκίνησε ἀπὸ τὴν Πάτρα ὁ διάλογος Ἐκκλησίας καὶ Κοινωνίας

Ἀπὸ τὴν Πάτρα ξεκίνησε στὶς 10/9/2005 ὁ διάλογος με-

ταξὺ Ἐκκλησίας καὶ Κοινωνίας σὲ ἐφαρμογὴ τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων, ποὺ ἔλαβε ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας (Ι.Σ.Ι.) καὶ ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος (Δ.Ι.Σ.) τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὶς συνεδριάσεις τους τῆς 18ης καὶ 19ης Φεβρουαρίου καὶ τῆς 2ας Μαρτίου 2005 ἀντίστοιχα.

Μὲ τὴν συμμετοχὴ 550 συνολικὰ ἐκπροσώπων πολιτικῶν, κοινωνικῶν, οικονομικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, πολιτιστικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν φορέων ἀπὸ τὶς Ἱερές Μητροπόλεις τῆς Πελοποννήσου καὶ τὴν παρουσία τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερωνύμου, Προέδρου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὸν Διάλογο Ἐκκλησίας καὶ Κοινωνίας, Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνατίου, Χαλκίδος κ. Χρυσόστομου, μελῶν τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς, Πατρῶν κ. Χρυσόστομου, Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Στεφάνου, Ἡλείας κ. Γερμανοῦ, Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐσταθίου, Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Ἀλεξάνδρου, Γυθείου καὶ Οἰτύλου κ. Χρυσόστομου καὶ Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου, τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας κ. Δ. Κατσικόπουλου, τοῦ Δημάρχου Πατρέων κ. Ἀ. Καράβολα, βουλευτῶν καὶ ἐκπροσώπων τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, τῆς πανεπιστημιακῆς κοινότητας καὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, πραγματοποιήθηκε στὸ Συνεδριακὸ Κέντρο τῶν Α.Τ.Ε.Ι. Πατρῶν ἡμερίδα μὲ κεντρικὸ θέμα «*Ἐξουσία καὶ Διακονία στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας*».

Στὸν χαιρετισμὸ του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πατρῶν κ. Χρυσόστομος, ἀφοῦ ἐπισήμανε ὅτι εἶναι μεγάλη τιμὴ γιὰ τὴν Πάτρα νὰ φιλοξενεῖ τὴν πρώτη συνάντηση διαλόγου τῆς Ἐκκλησίας μὲ τοὺς κοινωνικοὺς φορεῖς καὶ ἐξέφρασε τὶς εὐχαριστίες του πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο καὶ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο, ὑπογράμμισε τὴ σημασίαν τῆς προώθησης αὐτοῦ τοῦ διαλόγου γιὰ σοβαρὰ θέματα ποὺ ἀφοροῦν στὴν ποιμαντικὴ καὶ διοικητικὴ ὀργάνωση τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ στοὺς τρόπους ἀξιοποίησης τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου ἀπὸ Αὐτήν, ὥστε νὰ μπορεῖ νὰ συλλαμβάνει εὐκρινέστερα τὰ μηνύματα τῶν καιρῶν καὶ νὰ ἀνταποκρίνεται στὶς ἀνάγκες τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο, τόνισε, δίδεται ἡ εὐκαιρία ὄχι μόνον νὰ σημειώσουμε τὶς ἀπόψεις τῶν συνέδρων, ἀλλὰ καὶ νὰ προχωρήσουμε στὴν σὲ βάθος ἀντιμετώπιση προβλημάτων, τὰ ὁποῖα χρῆζουν ἐπιλύσεως. Τέλος ὁ κ. Χρυσόστομος, εὐχαρίστησε τὸν κληρὸ, τὸν λαὸ καὶ τὶς ἀρχὲς τῆς Πάτρας, μὲ τὶς ὁποῖες, ὅπως τόνισε, ὑπάρχει ἀριστη συνεργασία σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς, ἀλλὰ καὶ

τὸν Πρόεδρο τῶν Α.Τ.Ε.Ι. Πατρῶν κ. Θ. Γεωργόπουλο καὶ τὸν ἀπελθόντα Πρόεδρο Κ. Ι. Μακρυγένη γιὰ τὴν φιλοξενία τῶν ἐργασιῶν τῆς ἡμερίδας.

Στὴ συνέχεια ὁ Αἰδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερος π. Θωμᾶς Συνοδινός, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἀνέγνωσε τὸ μήνυμα τοῦ Μακαριώτατου ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ διαλόγου μεταξύ Ἐκκλησίας καὶ Κοινωνίας. Στὸ μήνυμά του ὁ Μακαριώτατος, ἀφοῦ ὑπογράμμισε ὅτι τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ἡ οἰκοδομὴ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτηρία τῶν πιστῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ ἐπίκεντρο κάθε ἐκκλησιαστικῆς διακονίας ὁ πιστὸς λαός, τόνισε ὅτι ἀπὸ τὸν διάλογο αὐτὸ ἀναμένεται νὰ γίνουν γνωστὲς καὶ νὰ προσδιοριστοῦν λεπτομερῶς καὶ μὲ σαφήνεια οἱ ἀπόψεις τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, κλήρου καὶ λαοῦ οὕτως ὥστε νὰ ληφθοῦν τὰ ἀνάλογα μέτρα γιὰ τὴν ἀποτελεσματικότερη διεξαγωγὴ τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μέσα στὸν σύγχρονο κόσμο. «*Μᾶς ἐνδιαφέρει νὰ γνωρίζουμε τί προσδοκᾷ ὁ λαός ἀπὸ τοὺς ποιμένες του καὶ τί δέον γενέσθαι προκειμένου νὰ ἀνταποκριθοῦμε ὅλοι οἱ κληρικοὶ ποιμαντικὰ στὶς ἀνάγκες τῆς σημερινῆς κοινωνίας. Εὐχόμαι ὁ ἀρχόμενος σήμερα διάλογος νὰ ἀποδώσει ἀγλαοὺς καρπούς*» σημείωσε χαρακτηριστικά. Στὸ μήνυμά του ὁ Μακαριώτατος ἐπισημάνει τὴν ἀνάγκη μεγαλύτερης προσέγγισης κλήρου καὶ λαοῦ, μὲ πνεῦμα παροξυσμοῦ ἀγάπης, ὅπως εἶπε, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν κοινῶν κινδύνων ποὺ περιζώνουν ὅλους. Σὲ αὐτὸν τὸν τόπο, ἀνέφερε, κληρὸς καὶ λαὸς ἀντιμετώπισαν ἀπὸ κοινοῦ τὰ βᾶσανα καὶ τὶς περιπέτειες τῆς ζωῆς καὶ οὐδέποτε ὑπῆρξαν ἱεροκρατικὰ συστήματα, ποὺ ἄλλωστε δὲν ἀνταποκρίνονται στὴν Ὁρθόδοξη Παράδοση. Εἶναι ἐπομένως καὶ ἄδικο καὶ ἀνακριβές, συνέχισε, ἐνῶ οἱ κληρικοὶ προερχόμαστε ἀπὸ τὰ σπλάχνα τοῦ ἴδιου λαοῦ, μοιραζόμεστε μαζί του τὶς τύχες του καὶ τὸν διακονοῦμε μὲ πνευματικὰ καὶ κοινωνικὰ ἔργα, τώρα νὰ δώσουμε τὴν ἐντύπωση ὅτι ἀνήκουμε σὲ δύο διαφορετικὰ στρατόπεδα, ἀντιμαχόμενα ἢ ἀγωνιζόμενα νὰ διατηρήσουν τὶς διαχωριστικὰς γραμμὰς ποὺ δῆθεν τὰ χωρίζουν. Στὴν νέα διαμόρφωση τῆς Εὐρώπης, κατέληξε, τῇ στιγμῇ τῆς μεγάλης σύγκρουσης μεταξύ τῶν τεχνοκρατικῶν ἐλίτ καὶ τῶν δυνάμεων ποὺ θέλουν μία εὐρωπαϊκὴ ἐνοποίηση στὰ ὅρια τοῦ ἀνθρώπου χωρὶς ἐκβιασμούς καὶ μονοδρόμους, ἢ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μπορεῖ νὰ δραματίσει τὸν φιλόνητο εὐαγγελικὸ ρόλο, νὰ σταθεῖ μὲ γνησιότητα κοντὰ στὸν ἄνθρωπο, ἀνεξαρτήτως φυλῆς, γένους καὶ θρησκείας, καὶ νὰ ἐπιδιώξει τὴ

συνάντησή Της ἀκόμη καὶ μὲ τὶς κοινωνικὲς ἐκεῖνες ὁμάδες ποὺ τὴν πολεμοῦν ἢ ἔχουν ἀποκοπεῖ ἀπὸ Αὐτήν, ἐπειδὴ ἔχουν λανθασμένη εἰκόνα Της στὸ μυαλό τους.

Ἀκολουθῶς, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερώνυμος, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Πατρῶν κ. Χρυσόστομο, τοὺς Ἀρχιερεῖς, τοὺς κληρικούς, τοὺς ἐκπροσώπους τῶν διαφόρων φορέων καὶ ὅλους ὅσοι ἀνταποκρίθηκαν στὴν πρόσκληση γιὰ τὴν συνάντηση διαλόγου, παρουσίασε σχετικὴ εἰσήγηση γιὰ τὸ κεντρικὸ θέμα τῆς ἡμερίδας. Ὁ κ. Ἱερώνυμος ἀναφέρθηκε στὸ ἐκκλησιαστικὸ πλαίσιο τοῦ διαλόγου, ἀλλὰ καὶ στὶς μέχρι στιγμῆς ἐργασίες τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας προεδρεύει, ποὺ ἔχει συνέλθει σὲ ἀλλεπάλληλες συνεδριάσεις, ἔχει ἐπεξεργαστεῖ σχετικὲς εισηγήσεις καὶ ἔχει ἐκπονήσει ἓνα σχέδιο δράσεων καὶ πρωτοβουλιῶν, ποὺ περιλαμβάνει, μεταξύ ἄλλων, καὶ τὴν διεξαγωγὴ ἡμερίδων σὲ διάφορες περιφέρειες τῆς χώρας γιὰ ζωτικὰ γιὰ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν Κοινωνία μας θέματα. Ἀφοῦ χαρακτήρισε τὸ θέμα τῆς ἡμερίδας πρωταρχικὸ γιὰ τὴν οὐσία του, ποὺ πρέπει νὰ εἶναι ἢ σφραγιδα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, σημείωσε ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τὴν ἀρχὴ Της, ὡς ἐκ τῆς φύσεώς Της, δὲν μπόρεσε νὰ σταθεῖ καὶ νὰ λειτουργήσῃ οὔτε λεπτὸ χωρὶς τὸν διάλογο μὲ τὴν κοινωνία καὶ τὸν πολιτισμὸ τῆς. Στὴν σημερινὴ μάλιστα ἐποχὴ, ὑπογράμμισε, ἐποχὴ σύγχυσης καὶ ἀλλοτρίωσης, βολέματος καὶ εὐνοιοκρατίας, μὲ τάσεις ποὺ ἀρνοῦνται τὶς τοπικὲς παραδόσεις, ἀξίες, γλώσσες, πίστεις καὶ πολιτισμούς καὶ ἀναζητοῦν τὴν ἀποπροσωποποίηση τῆς ζωῆς στὴ μαζικότητα καὶ στὴν ἀποδοχὴ τῆς δυνάμεις τοῦ ἰσχυροῦ καὶ μάλιστα σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα τῶν θεσμῶν, χρειάζεται περισσότερο ἀπὸ ποτὲ ἄλλοτε τὸ Εὐαγγελικὸ μήνυμα, καθὼς ἀπὸ παντοῦ φθάνουν κραυγὲς ἀπελπισίας. Ἡ Ἐκκλησία, εἶπε, ὀφείλει συνεχῶς νὰ ἀναζητᾷ «τὴν ἄλλη θέαση» τῆς κοινωνίας καὶ δὲν μπορεῖ νὰ σιωπᾷ καὶ νὰ ἀδιαφορεῖ μπροστὰ στὰ μεγάλα προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζουν οἱ λαοὶ καὶ δὴ οἱ κοινωνικὰ καὶ οἰκονομικὰ εὐαίσθητες ὁμάδες τοῦ πληθυσμοῦ. Ὅπως σημείωσε, ὁ Χριστὸς ἦταν ἐκεῖνος ποὺ καθόρισε ἅπαξ καὶ διὰ παντός, στὴν πορεία του πρὸς τὸ Πάθος, τὶς σχέσεις τῆς Ἐξουσίας καὶ τῆς Διακονίας καὶ ἔθεσε τὸ μέτρο τῆς Διακονίας ἢ τῆς Ἐξουσίας, τῆς ἀγάπης τῶν ποιμένων. «*Ὁ Κύριος ἔδειξε ἀγάπη, θυσίασθηκε καὶ ἐνίσχυσε τὴν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου, ἀφοῦ δὲν νοεῖται ἀγάπη χωρὶς σεβασμὸ τῆς ἐλευθερίας τοῦ προσώπου. Αὕτη εἶναι καὶ ἡ γνήσια, ἢ κατὰ*

Χριστὸν συνάντηση Ἐξουσίας καὶ Διακονίας», εἶπε χαρακτηριστικά. «Ὁ ποιμένας ἢ ὁ λαϊκός», συνέχισε, «στὸ βαθμὸ πού συντονίζεται μὲ τὴν θυσιαστικὴν κένωση τοῦ Χριστοῦ λειτουργεῖ σωστά, στὸ βαθμὸ ὅμως τῆς ἀποκλισῆς του παραμένει στὴν κοσμικὴ διοίκηση. Ἡ Ἐκκλησία ὅμως», παρατήρησε, «ἢ ὅποια καλεῖται νὰ προσλάβει καὶ νὰ μεταμορφώσει ἕναν κόσμον πού δὲν ἔχει καμία σχέση μὲ τὸν κόσμον πού ἤξερε καὶ πού τὴν προσκαλεῖ μὲν ἀλλὰ συγχρόνως τὴν προκαλεῖ καὶ πειρασμικά νὰ αὐτοπεριοριστεῖ, σὲ σύστημα ἠθικῶν ἀξιῶν, φιλοσοφημάτων καὶ κοσμοθεωριῶν, συχνὰ ἄσχετων μὲ τὶς ὄντολογικὲς τῆς προϋποθέσεις, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σταθεῖ μὲ ὑπευθυνότητα καὶ γνησιότητα ἀπέναντι στὰ ἐρωτήματα τῆς σύγχρονης πραγματικότητας, ἐὰν δὲν ἀποτολήσει, ὅπως ἄλλωστε τὸ ζητοῦν ἰδιαίτερα οἱ νέοι, μία αὐτοκριτικὴ μὲ στόχο τὴν ἀναζήτησιν μιᾶς ἐκκλησιαστικῆς, αὐτοσυνειδησίας καὶ ἐὰν δὲν ἀρθρώσει σωτηριολογικὸ λόγο μὲ ἀφετηρία ἕνα ἥθος μετανοίας. Ἡ Ἐκκλησία ἄλλωστε», εἶπε, «δὲν πρέπει νὰ ἐπιδιώκει μερῖδιο κοσμικῆς ἐξουσίας, τὴν ὅποια καὶ δὲν ἐπιζητᾷ, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ περιοριστεῖ καὶ στὶς ἀπαιτήσεις ὀρισμένων πού τῆς ὀρίζουν ρόλο μόνο διακοσμητικὸ ἢ πού τὴν θεωροῦν ὡς χωροφύλακα μιᾶς ἠθικῆς πού δημιουργεῖ “χρηστοὺς” καὶ νομοταγεῖς πολῖτες. Ἀφοῦ ἡ Ἐκκλησία ἐπικοινωνεῖ καὶ συνδιαλέγεται μὲ ζωντανοὺς ἀνθρώπους», ὑπογράμμισε, «δὲν μπορεῖ νὰ στέκεται ἀπέναντί τους σὰν ἕνα ἴδρυμα ἢ σὰν ἕνας θεσμὸς πού ἱκανοποιεῖ μόνο τὶς ἀνάγκες τῶν “θρησκευτικῶν τύπων”, ἀλλὰ ἔχει εὐθύνη καὶ λόγο γιὰ τὴν μεταμόρφωση τοῦ ἐλεύθερου ἀνθρώπου ἀπὸ ἄτομον σὲ πρόσωπον, δηλαδὴ γιὰ τὴν δημιουργία μιᾶς ὀντότητας πού θὰ ἔχει ἀποψη, θέληση καὶ ἔκφραση γιὰ τὴν ἀλήθεια, τὴν εἰρήνην, τὴν ἀγάπην, τὴν ἐλευθερία, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὶς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματά της σὲ ὅλες τὶς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς. Σὲ αὐτὴ τὴν συμπόρευση», τόνισε, «τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ἀποβλέπει ἄλλωστε καὶ ἡ σημερινὴ συνάντηση ἐπίσημου, διαλόγου, ἐνὸς εἴδους ἄλλου τρόπου ἐπικοινωνίας, καθὼς ἡ Ἐκκλησία μας βρίσκεται πάντα σὲ διαρκῆ ἐπαφὴ μὲ τὸν λαόν. Σκοπὸς τῆς συνάντησης», εἶπε, «εἶναι νὰ ἀκουστοῦν ἀπόψεις σὲ συγκεκριμένα θέματα καὶ νὰ ἐξαχθοῦν συμπεράσματα, πορίσματα καὶ προτάσεις, πού θὰ φθάσουν ἱεραρχικά στὴν Ι.Σ.Ι., γιὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν σὰν ὑλικὸ τῆς σύγχρονης πραγματικότητας. Σήμερα», κατέληξε, «στὸν ἐκκλησιαστικὸν χώρον μπορεῖ κανεὶς νὰ συναντήσῃ καὶ τὴν Ἐξουσία ὡς

“ἀπουσία ἀγάπης”, ἀλλὰ καὶ τὴν Διακονία ὡς “ἐνέργεια διὰ τῆς ἀγάπης”. Αὐτό», εἶπε, «εἶναι θέμα ἐπιλογῆς καὶ τρόπου ζωῆς, κατὰ τὸν βαθμὸ τῆς πνευματικῆς ὀριμότητος τοῦ ποιμένα ἢ τοῦ λαϊκοῦ καὶ, κατὰ συνέπεια, τὸ ὅλο ζήτημα τῆς Ἐξουσίας καὶ τῆς Διακονίας στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας θὰ κριθεῖ ὄχι τόσο στοὺς θεσμούς, ὅσο στὰ πρόσωπα».

Στὴν εἰσήγησή του ὁ Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Βασίλειος Γιούλτσης ὑπογράμμισε ὅτι «στὴ νέα περίοδο τῆς ἱστορίας, πού ἐγκαινιάζεται μὲ τὴν ἐνσάρκωση τοῦ Θεοῦ Λόγου καὶ τὴν κάθοδο τοῦ Παρακλήτου, ἡ ἐξουσία μὲ ὅποι-αδήποτε μορφή της, χωρὶς καμία ἀπολύτως ἐξαίρεση, πρέπει νὰ βιώσῃ κατὰ τοὺς λόγους καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ Κυρίου τὸ περιεχόμενον τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς διακονίας μὲ πνεῦμα θυσίας πρὸς τοὺς ἄλλους». Ὅπως τόνισε, «κανένα θεσμικὸ ἀξίωμα, δὲν μπορεῖ καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀσκεῖται ὡς πηγὴ δυνάμης καὶ γοήτρου, ἀλλὰ ὡς ἔκφραση ἀποστολικῆς διακονίας. Φυσικά», συνέχισε, «ἡ ἀνθρώπινη ἀδυναμία ὑποκύπτει συχνὰ στὸν πειρασμὸ τῆς κατάχρησης καὶ τῆς φιλοδοξίας, ἀλλὰ ἡ συναίσθηση τῆς εὐθύνης καὶ ἡ ιδιότητα τοῦ πιστοῦ Χριστιανοῦ ἐμπεριέχουν δυνάμεις γιὰ τὴν ὑπέρβαση τῆς ἀδυναμίας». Ὅπως εἶπε, «στὴ διάρκεια τῆς δισχιλιετοῦς πορείας τῆς ἢ Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας ἀπέφυγε τὸ μεσαιωνικὸ πειρασμὸ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας καὶ παράλληλα δὲν ὑπέδειξε ἠθικά, οἰκονομικά ἢ κοινωνικά συστήματα προκειμένου νὰ λύσει ὑφιστάμενα κοινωνικά προβλήματα, ἀλλὰ μερίμνησε καὶ μεριμνᾷ γιὰ νὰ ὀδηγήσῃ ὅλους τοὺς πιστοὺς στὴν ἀσκηση τῶν ἀρετῶν, ἐπανασυνδέοντάς τους μὲ τὴν πρόνοια τοῦ θεοῦ καὶ μεταγγίζοντάς τους τὸ πνεῦμα τῆς καταλλαγῆς μὲ τοὺς ἄλλους, τὴν θυσία καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον». Ὁ κ. Γιούλτσης χαρακτήρισε ἀναγκαῖα στοὺς τραγικοὺς, ὅπως εἶπε, καιροὺς μας τὴν παρουσία τῆς Ἐκκλησίας, μιᾶς Ἐκκλησίας πού στέκει διαρκῶς προφητικὴ καὶ κριτικὴ μπροστὰ στὴν ἀναληγσία καὶ τὴν σκληρότητα τῶν ἰσχυρῶν, ὄχι βέβαια μὲ μόνο τὸν θεωρητικὸν λόγον, ἀλλὰ κυρίως μὲ θυσιαστικὴν ἀσκηση τῆς διακονίας τῆς πρὸς ὅλους, μὲ διαρκεῖς ἀγῶνες γιὰ δικαιοσύνην καὶ εἰρήνην, μὲ ζωὴν λιτότητας, ἀσκήσεως καὶ ἐγκράτειας. Ἀφοῦ ἀναφέρθηκε σὲ σοβαρὲς παρεμβάσεις, κατὰ τὸ παρελθόν, τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας στὴν ἐκκλησιαστικὴν ζωὴν, καὶ σὲ κάθε εἶδους ὀλοκληρωτισμοὺς τῶν ἡγεμόνων, πού ὄχι μόνο δὲν πέτυχαν νὰ ἀφανίσουν τὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ τὴν ἐνίσχυσαν καὶ ἰσχυροποίησαν τὴν

βούλησή Της στή διακονία καὶ στήριξη τοῦ διωκόμενου ποιμνίου Της, σημείωσε ὅτι μὲ ἀφετηρία τὴν βυζαντινὴ περίοδο καὶ στὴν συνέχεια κατὰ τὴ διαμόρφωση σχέσεων εἰρηνικῆς συνύπαρξης ἢ ἀνοχῆς μεταξύ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας καὶ τοὺς νεωτέρους χρόνους, ἡ Ἐκκλησία ἀπέκτησε προνόμια καὶ νέους κανονικοὺς ρόλους, ποὺ διεύρυναν τὴ διακονία Της στὴν κοινωνία. Ἡ διακονία αὐτή, εἶπε, ἐκδιπλώνεται σὲ ἓνα πολύμορφο φιλανθρωπικὸ ἔργο καὶ ἀντίστοιχα σὲ μιὰ ἔξοδο ἱεραποστολικῆς εὐθύνης ποὺ ἀγωνιᾷ γιὰ τὴν μεταφορὰ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀδελφούς ποὺ δὲν ἔτυχε νὰ τὸν ἀκούσουν. Δημιουργήθηκαν, βέβαια, τόνοι, λόγω τοῦ πλήθους τῶν καθιερώσεων καὶ πειρασμοὶ ὑπερβάσεων μὲ σοβαρὲς συνέπειες γιὰ τὸ γόητρο τῆς Ἐκκλησίας, στὸν σύγχρονο κόσμο, χωρὶς ἢ ἴδια νὰ εὐθύνεται, ποὺ συνδέονται συνήθως μὲ τὴν παράχρηση τῆς ἐξουσίας, τὶς ὑπερβολὲς κυρίως τοῦ ἀνθρώπινου παράγοντα καὶ τὴ διάσταση μεταξύ Ἐξουσίας καὶ Διακονίας. Γι' αὐτό, κατέληξε, ἡ διακονία ἀξιωμάτων στὴν Ἐκκλησία δὲν προϋποθέτει ἀπλά, ἀλλὰ ἀπαιτεῖ πνεῦμα ταπεινώσεως καὶ θυσίας κατὰ τὸ πρότυπο τοῦ Κυρίου.

Ἀμέσως μετὰ, ἀκολούθησε συζήτηση ἐπὶ τοῦ κεντρικοῦ θέματος τῆς ἡμερίδας σὲ πέντε διαφορετικὲς Ὀμάδες Ἐργασίας. Ἡ πρώτη Ὀμάδα, μὲ συντονιστὴ τὸν κ. Γιούλτση, συζήτησε τὸ θέμα τῆς χαρισματικῆς διάστασης τῆς Ἐξουσίας στὴν Ἐκκλησία, ἡ δεύτερη, μὲ συντονιστὴ τὸν Καθηγητὴ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γ. Φίλια, τὸ θέμα τῆς Διακονίας καὶ τῆς Φιλανθρωπίας, ἡ τρίτη, μὲ συντονιστὴ τὸν Αἰδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερο π. Θωμᾶ Συνοδινό, τὸ θέμα τῶν ὀρίων τῆς κοινωνικῆς εὐθύνης τῆς Ἐκκλησίας, ἡ τέταρτη, μὲ συντονιστὴ τὸν Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτη π. Ἀθηναγόρα Δικαϊάκο, τὸ θέμα τῆς Διακονίας στὴν Ἱεραποστολή καὶ τοῦ Ἐπανευαγγελισμοῦ καὶ ἡ Πέμπτη, μὲ συντονιστὴ τὸν Αἰδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερο π. Ματθαῖο Χάλαρη, τὸ θέμα τῶν νέων στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ πέντε ὀμάδες συνέταξαν τὰ πορίσματά τους, τὰ ὁποῖα ἀναγνώσθηκαν σὲ ὀλομέλεια καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων πραγματοποιήθηκε ἀνοικτὴ συζήτηση. Τὰ πορίσματα αὐτὰ θὰ μεταφέρει μὲ σχετικὴ εἰσήγησή του στὴ Ι.Σ.Ι., στὴ συνεδρίασή της τῆς 6ης Ὀκτωβρίου 2005, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερώνυμος, ὥστε νὰ ληφθοῦν τὰ ἀνάλογα μέτρα.

Τέλος, μετὰ τὴν τέλεση τοῦ Ἑσπερινοῦ στὸ Ἱερὸ Παρεκκλήσιο τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν στὰ Α.Τ.Ε.Ι. Πατρῶν, ὁ

Σεβ. Μητροπολίτης Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Ἱερώνυμος παραχώρησε συνέντευξη Τύπου.

(11.09.2005)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Μ.Κ.Ο. ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

300 τόνοι ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας στὴ Γεωργία

Οἱ πρόσφατες σφοδρὲς καταιγίδες ποὺ ἐπληξαν τὴν Γεωργία, προκαλώντας πλημμύρες καὶ καταστροφὲς σὲ ἀγροτικὲς ἐκτάσεις, καταστήματα καὶ οἰκίες, ἐπιδεινώσαν ἀκόμη περισσότερο τὴν οικονομικὴ κατάσταση τῆς χώρας. Ἡ κυβέρνησις τῆς Γεωργίας ἀπήυθυνε ἐκκλησίαν γιὰ βοήθεια καὶ ἡ «Ἀλληλεγγύη» ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς ἀντέδρασε ἄμεσα. Κλιμάκιο τῆς Μ.Κ.Ο., μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν διευθυντὴ τῆς κ. Δ. Φουρλεμάδη, μετέβη τὴν προηγούμενη ἑβδομάδα στὴ χώρα μεταφέροντας 300 τόνους ζυμαρικῶν ποὺ προσφέρθηκαν σὲ 20 ἰδρύματα τῆς Γεωργίας, γιὰ τὴ στήριξη τῶν πληγέντων κατοίκων τῆς. Τὰ μέλη τῆς «Ἀλληλεγγύης» ἔτυχαν συγκινητικῆς ὑποδοχῆς τόσο ἀπὸ τὸν κόσμο, ὅσο καὶ ἀπὸ τὴν ἡγεσία τῆς χώρας. Τὶς εὐχαριστίες τους γιὰ τὴν προσφορὰ τῆς «Ἀλληλεγγύης» ἐξέφρασαν στὸν κ. Φουρλεμάδη τόσο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μιτσοχέτης καὶ καθολικὸς Πατριάρχης πάσης Ἰβηρίας κ. Ἡλίας Β', ὅσο καὶ ὁ ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν τῆς χώρας κ. Κ. Καφταράντε καὶ οἱ ὑφυπουργοὶ Ὑγείας, Ἐσωτερικῶν καὶ Παιδείας. Ὅλοι μάλιστα ἐπισήμαναν τὸν σημαντικὸ ρόλο ποὺ διαδραματίζει ἡ Ἑλλάδα γιὰ τὴν πολύπλευρη οικονομικὴ καὶ ἠθικὴ, στήριξη τῆς Γεωργίας. Ἰδιαίτερη ὄμως μνεῖα ἔκαναν στὴν «Ἀλληλεγγύη», ἡ ὁποία καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔχει βοηθήσει τοὺς κατοίκους τῆς χώρας. Πρὶν ἀπὸ ἓνα χρόνο περίπου, ἡ Μ.Κ.Ο. εἶχε προσφέρει δύο πλήρως ἐξοπλισμένα ἀσθενοφόρα γιὰ τὴν ἐνίσχυση τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου καὶ τοῦ Κρατικοῦ Παιδιατρικοῦ Νοσοκομείου τῆς Τιφλίδας. (20.07.2005)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια στὴ Ρουμανία

Μετὰ τὶς πρόσφατες φονικὲς πλημμύρες στὴ Ρουμανία, οἱ ὁποῖες προκάλεσαν καὶ ἐκτεταμένους καταστροφὲς σὲ πολλὰς περιοχὰς τῆς χώρας, ἡ Μ.Κ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἀλληλεγγύη», ἀνταποκρινό-

μενη άμεσα στο αίτημα τών τοπικών άρχών, άποστέλλει άνθρωπιστική βοήθεια στη χώρα.

Σύντομα πρόκειται νά μεταφερθούν στην πόλη Ρόμαν 19 τόνοι άνθρωπιστικού ύλικού πού συνίσταται σέ τρόφιμα (ζάχαρη, άλεύρι, όσπρια, κ.λπ.), κλινοσκεπάσματα και άλλα είδη πρώτης ανάγκης, ένω έντός τών έπομένων ήμερών θά άποσταλλούν και στην πόλη Γαλάτι έπιπλέον 18 τόνοι άνθρωπιστικής βοήθειας.

Τήν έπόμενη έβδομάδα κλιμάκιο τής Μ.Κ.Ο. θά μεταβεί στις πληγεΐσες περιοχές προκειμένου νά παράσχει τή βοήθεια του όπουδήποτε αυτό άπαιτηθεί.

(21.07.2005)

(Έκ του Γραφείου Τύπου)

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Δήλωση του Μακαριωτάτου για την τρομοκρατική επίθεση στο Λονδίνο

Πληροφορηθείς τή νέα τρομοκρατική ένέργεια στο Λονδίνο, ό Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Έλλάδος κ. Χριστόδουλος προέβη στην άκόλουθη δήλωση:

«Η νέα τρομοκρατική ένέργεια στο Λονδίνο πού στοχεύει σέ άθώους ανθρώπους και προβάλλει τó μαύρο πρόσωπο του τυφλού φανατισμού προκαλεί έντονα αισθήματα άποτροπιασμού σέ κάθε φιλειρηνική ψυχή. Οί πάσης φύσεως διαφορές μεταξύ λαών ή άτόμων δέν λύνονται με χτυπήματα πού πλήττουν άδικά κριτικά δικαιούς και άδίκους. Ο ρόλος τών θρησκευιών δέν είναι ή άναρρίπιση τών παθών, ούτε ή ύπόθαψη τής έκδίκησης. Σκοπός τών θρησκευιών είναι ή καλλιέργεια τών εύγενών ψυχικών δυνάμεων του ανθρώπου και ό προσανατολισμός αυτών προς τή δικαιοσύνη, τήν άγάπη και τήν ειρήνη. Γι' αυτό και άπερίφραστα καταδικάζουμε κάθε τρομοκρατικό χτύπημα και καλούμε τόν πιστό λαό μας σέ άγώνα, άφενός μέν προσευχής για τήν επικράτηση τής ειρήνης, άφετέρου δέ προβολής τών παραδοσιακών θρησκευτικών και πολισμικών μας αξιών».

(22.07.2005)

(Έκ του Γραφείου Τύπου)

Δήλωση του Μακαριωτάτου για τόν θάνατο τής Βίκυς Μοσχολιού

Ο Μακαριώτατος Άρχιεπίσκοπος Άθηνών και πάσης Έλλάδος κ. Χριστόδουλος, πληροφορηθείς τόν θάνατο τής Βίκυς Μοσχολιού προέβη στην άκόλουθη δήλωση:

«Μία από τις γνησιότερες και άυθεντικότερες φωνές τής λαϊκής μουσικής μας παράδοσης έσβησε σήμερα. Η Βίκυ Μοσχολιού τραγούδησε τούς καημούς και τά βάσανα του λαού μας χρωματίζοντάς τα με τή γεμάτη πάθος μοναδική φωνή της. Ο Κύριός μας, στόν όποιο με ένθερμο ζήλο και συνέπεια ζωής πίστευε, άς αναπαύσει τήν ψυχή της και άς παρηγορεί τούς οικείους της. Αίωνία της ή μνήμη!».

(16.08.2005)

(Έκ του Γραφείου Τύπου)

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Ίερά Μητρόπολις Δρυΐνουπόλεως Πωγωνιανής και Κονίτισης

Οί έργασίες του 11ου Ίερατικού Συνεδρίου

Μέσα σέ κλίμα έγκαρδιότητας και χριστιανικής απλότητος και άγάπης, πραγματοποιήθηκε και φέτος τó 11ο κατά σειράν Γενικό Ίερατικό Συνέδριο τής Ί. Μητροπόλεως Δρυΐνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτισης, ύπό τήν προεδρία του Σεβ. Μητροπολίτου κ. Άνδρέου.

Οί έργασίες του Συνεδρίου διεξήχθησαν στην Ί. Μονή Ταξιαρχών («Γκούρας» - περιοχής Δ.Δ. Άηδονοχωρίου του Δήμου Κονίτισης), τó τριήμερο 30-31 Αύγούστου και 1η Σεπτεμβρίου 2005. Τά θέματα πού άπησχόλησαν τούς αιδεσιμωτάτους Συνέδρους άνεφέροντο στόν Παπισμό, στην Ουνία, στόν Προτεσταντισμό και στο Παγκόσμιο Συμβούλιο Έκκλησιών, ώστε οί Ίερείς μας νά είναι ένημερωμένοι πάνω στα ζητήματα αυτά, πού τόν τελευταίο καιρό άπασχολούν ζωηρά όλόκληρο τόν χριστιανικό κόσμο. Παράλληλα άνεπτύχθησαν και θέματα πρακτικά, δηλαδή λειτουργικά και έποικοδομητικά. Στο τέλος του Συνεδρίου οί μετασχόντες ένέκριναν διά βοής τó άκόλουθο

ΨΗΦΙΣΜΑ

«1) Διαδηλώνουμε τήν άταλάντευτη θέληση και άπόφασή μας νά μένουμε άνυποχώρητοι επί τών έπάλλεων τής Όρθοδόξου Πίστεώς μας.

2) Ἀγαποῦμε μὲ ἀληθινὴ χριστιανικὴ ἀγάπη τοὺς ἐτεροδόξους χριστιανούς (Παπικούς, Προτεστάντες). Διακηρύσσουμε, ὅμως, ὅτι «εἰς τὰ τῆς πίστεως οὐ χωρεῖ συγκατάβασι».

3) Παρακαλοῦμε ὅσους μὲν εἶναι ἐπιφορτισμένοι μὲ τὴν διεξαγωγὴ τῶν διεκκλησιαστικῶν διαλόγων νὰ διακηρύσσουν –μὲ εὐπρέπεια, ἀλλὰ καὶ μὲ θάρρος– τὴν ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδοξίας. Τὸ Λαὸ μας δὲ νὰ μένη προσηλωμένος σὲ αὐτὰ ποὺ μᾶς παρέδωσαν οἱ πατέρες μας.

4) Συλλυπούμεθα βαθύτατα τοὺς συγγενεῖς τῶν θυμάτων τῆς πρόσφατης ἀεροπορικῆς τραγωδίας. Εὐχόμεθα καὶ προσευχόμεθα γιὰ τὴν ἐξ ὕψους παρηγορία.

5) Προσπαθοῦμε, μὲ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ, νὰ ἀνταποκρινώμαστε μὲ ἀφοσίωση καὶ μὲ ὑψηλὸ αἶσθημα εὐθύνης στὰ ποιμαντικά μας καθήκοντα πρὸς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ σωτηρίαν ψυχῶν «*ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανε*».

6) Χαιρετίζουμε τοὺς ἀδελφούς τῆς Κύπρου καὶ τῆς Βορείου Ἡπείρου. Συμπαριστάμεθα στὸν ἀγώνα τους καὶ εὐχόμεστε τὴν γρήγορη ἐθνικὴ δικαίωσή τους».

Τὸ Συνέδριο ἔληξε μὲ τὴν Θεία Λειτουργία. Στὸ τέλος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης πρόσφερε σὲ ὅλους τοὺς πατέρες ἓνα ἀντίτυπο (μὲ ἰδιόχειρη ἀφιέρωση) τοῦ τεύχους γιὰ τὸν «Ἱερὸ Προσκυνηματικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγ. Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ στὴν Κόνιτσα».

«Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν».

(01.09.2005) (Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Λεοντόπολεως

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Λεοντοπόλεως μετὰ τῆς Ἑλλη-

νικῆς Κοινότητος Ἰσμαηλίας δὲν παραλείπουν συνεχῶς νὰ φροντίζουν γιὰ τὸ μικρὸ ποίμιο, τὰς θρησκευτικὰς καὶ ἐθνικὰς τῶν ἀνάγκας τῆς ἱστορικῆς ἐπαρχίας αὐτῆς, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ λίγους ἑλληνοφώνους καὶ λίγους ἀραβοφώνους. Τὸ μεικτὸ ποίμιο παραμένει ἐν ἀγάπῃ, συναδελφωμένο καὶ τηρεῖ τὰ ἑλληνορθόδοξα ἤθη καὶ ἔθιμα. Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κοινότητος στρέφεται εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἀνοιγματος τῶν Ναῶν ὥστε νὰ λειτουργοῦνται διὰ τοὺς πιστούς.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λεοντοπόλεως κατὰ τὸν μῆνα Αὐγούστο προέστη τῶν Ἀκολουθιῶν τῶν Παρακλήσεων τῆς Παναγίας καὶ ὁμιλοῦσε καταλλήλως.

Ἐπίσης κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἐτέλεσε τὸν ἐσπερινόν, λειτούργησε καὶ ὁμίλησε στοὺς πιστούς.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης παρέστη εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς Κοινότητος, ὅπου στὸ τέλος διεβίβασε τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεοδώρου Β'. Συνεχάρη καὶ ἐπαίνεσε τὴν δρᾶσιν τους ἐνθαρρύνων αὐτοὺς εἰς τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου των.

Αἱ Θ. Λειτουργίαι τελοῦνται εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἀραβικὴν.

Ἐπιθυμία τῆς Α.Θ.Μ. ὁ Μητροπολίτης κατήλθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ προέστη εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς 14 Αὐγούστου καὶ ὁμίλησε. Ἐπίσης τὴν ἐπομένην, ἐορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου λειτούργησε καὶ ὁμίλησε εἰς τὸν Ἱερὸν Πατριαρχικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Σάββα. (01.09.2005) (Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἀθήνα 9 Αὐγούστου 2005

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

**ΑΘΩΟΣ Ο ΣΕΒ.
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ
ΚΑΙ ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ**

Τὸ Πρωτοβάθμιο γιὰ Ἀρχιερεῖς Συνοδικὸ Δικαστήριό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 148ῆς Συνοδικῆς Περιόδου συνήλθε σὲ Συνεδρία γιὰ δύο ἡμέρες τὴν 8ην καὶ 9ην Αὐγούστου 2005, ὡς Δικαστικὸ Συμβούλιο, γιὰ νὰ κρίνει καὶ ἀποφανθεῖ αἰτιολογημένα, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 146 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν Διαδικασίας», ὅπως τίθενται καὶ ἰσχύουν μὲ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ἀπὸ τὴν παράγραφο 1 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ἐπὶ τῆς σχηματισθεῖσης κανονικῆς δικογραφίας κατὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Διδυμοτεῖχου καὶ Ὁρεστιάδος κ. Νικηφόρου, ἀπὸ τὸν ὀρισθέντα Ἐκκλησιαστικὸ Ἀνακριτῆ, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὀρους καὶ Ἀρδαμερίου κ. Νικόδημον.

Μετὰ ἀπὸ ἐνδελεχῆ καὶ ἐμπεριστατωμένη διερεύνηση τῶν στοιχείων τῆς δικογραφίας καὶ εἰδικώτερα ἐκ τῆς ἀναδιφήσεως τόσον τῆς καταθέσεως τοῦ πρώτου κατηγοροῦ, ὅσον καὶ τῶν καταθέσεων τῶν πεντακοσίων ἐβδομήντα τριῶν (573) αὐτοβούλως προσελθόντων καὶ σαράντα ἑπτὰ (47) ἐπὶ τούτου κληθέντων μαρτύρων ὑπερασπίσεως, ἐκπροσωπούντων ὅλη τὴν τοπικὴ κοινωνία, μεταξὺ τῶν ὁποίων Βουλευτὲς, Νομάρχες, Δήμαρχοι, Ἐκπρόσωποι φορέων, Ἐκπαιδευτικοί, κ.ἄ., ἐπειδὴ κατὰ τὴν Ἁγία Γραφή καὶ τοὺς Θεῖους καὶ Ἱεροὺς Κανόνες, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὶς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ ἰσχύοντος περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων Νόμου 5383/1932, ὡς τίθενται καὶ ἰσχύουν δυνάμει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καταδίκη Κληρικοῦ δὲν δύναται νὰ στηριχθῆ ἐπὶ μιᾶς καὶ μόνης καταθέσεως καὶ μάλιστα τοῦ κατηγοροῦ, ὡς καὶ ὅτι ὁ δεύτερος κατήγορος, οὐδέποτε προσήλθε ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστικῶν Ἀρχῶν ἵνα καταθέσῃ, καίτοι νομίμως ἐκλητεύθη, **ὁμοφῶνως ἀπεφάσισε καὶ ἔκρινε** ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ γιὰ κατηγορία κατὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Διδυμοτεῖχου καὶ Ὁρεστιάδος κ. Νικηφόρου, ἀνέστειλε κάθε περαιτέρω καταδίωξη κατ' αὐτοῦ, ἔθεσε τὸν σχηματισθέντα δικαστικὸ φάκελλο στὸ Ἀρχεῖο καὶ ἐξέδωσε τὸ ὑπ' 6/2005 Ἀπαλλακτικὸ Βούλευμά του.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἐθίγησι τη 10ῃ Αὐγούστου 2005

**ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ
ΣΥΝΟΔΙΚΩΝ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Κατόπιν τῆς ἀπὸ 7.12.1988 ἀποφάσεως τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου περὶ κοινοποιήσεως ὑμῖν τῶν ἐκάστοτε τελεσιδίκων, ὀριστικῶν καὶ ἀμετακλήτων ἀποφάσεων τῶν Συνοδικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, γνωστοποιούμεν ὑμῖν ὅτι:

1) Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 6/2005 Ἀπαλλακτικοῦ Βουλευμάτος τοῦ Πρωτοβαθμίου δι' Ἀρχιερεῖς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁμοφώνως ἐκρίθη ὅτι δὲν ὑφίσταται ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν κατὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Διδυμοτείχου καὶ Ὁρεστιάδος κ. Νικηφόρου, ἀνεστάλη πᾶσα περαιτέρω κατ' αὐτοῦ δίωξις καὶ ἐτέθη ἡ σχηματισθεῖσα δικογραφία εἰς τὸ Ἀρχεῖον.

2) Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 9/2005 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπεβλήθη, ἐπὶ ἀντικανονικοῖς παραπτώμασι, εἰς τὸν Διάκονον Γεώργιον Κολυβᾶν τοῦ Ἀλεξίου, Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σάμου καὶ Ἰκαρίας, ἡ ποινὴ τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύνης ὑπουργήματος καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν.

3) Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 16/2005 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπεβλήθη, ἐπὶ ἀντικανονικῶ παραπτώματι, εἰς τὸν Πρεσβύτερον Μιχαὴλ Ἀσημακόπουλον τοῦ Παναγιώτου, Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου, ἡ ποινὴ τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύνης ὑπουργήματος καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν.

4) Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 23/2005 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Συνοδικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπεβλήθη, ἐπὶ ἀντικανονικοῖς παραπτώμασι, εἰς τὸν Πρεσβύτερον Χριστόδουλον Βενετόπουλον τοῦ Γεωργίου, Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως, ἡ ποινὴ τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύνης ὑπουργήματος καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν.

Αἱ ἀνωτέρω δικαστικαὶ ἀποφάσεις κατέστησαν τελεσιδικοὶ, ὀριστικαὶ καὶ ἀμετάκλητοι, συνωδὰ ταῖς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 151 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας», ὡς τίθενται καὶ ἰσχύουσι κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διάρκης Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παράγρ. 2 καὶ 59 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,
2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.
3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρυστίας καὶ Σκύρου.
4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 6/15.12.2004 Πρᾶξιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Προδρόμου Νεοχωρίου.
5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 95/21.1.2005 Πρᾶξιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ.
6. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 17/24.1.2005 Πρότασιν αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.
7. Τὴν ἀπὸ 4.2.2005 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
8. Τὴν ἀπὸ 2.3.2005 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾶ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Καρυστίας καὶ Σκύρου Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΚΑΙ ΣΚΥΡΟΥ», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργῇ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Προδρόμου Νεοχωρίου καὶ θὰ ἐδρεύῃ εἰς τὸ Νεοχώριον. Ἡ ὀργάνωσις, διοικήσις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

**ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ
ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΚΑΙ ΣΚΥΡΟΥ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

**Ἄρθρο 1
Τίτλος-Ἔδρα**

Στὴν Ἑνορία τοῦ Τιμίου Προδρόμου Νεοχωρίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρυστίας καὶ Σκύρου, συστήνεται Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα, τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ σὲ κτίριον ποῦ ἔχει ἀνεγερθεῖ γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτό, μὲ τὴν ἐπωνυμία: «Ἐνοριακὸν Πνευματικὸν Κέντρο». Τὸ Ἴδρυμα τούτο ἀποτελεῖ ἐξηρητημένη ὑπηρεσία τοῦ

**Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ
Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ
ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ
ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΚΑΙ ΣΚΥΡΟΥ»**

Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Προδρόμου Νεοχωρίου, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος.

Ἄρθρο 2

Σκοπὸς

Σκοπὸς τοῦ Ἐνοριακοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου εἶναι νὰ παρέχει πληρέστερη καὶ ἀρτιότερη ποιμαντική καὶ πολιτιστική δράση στὰ πλαίσια τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας.

Ἄρθρο 3

Μέσα γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν

Ἡ ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ, θὰ ἐπιτυγχάνεται:

1. Μὲ τὴν ἀξιοποίηση τοῦ ἀνθρώπινου Πνευματικοῦ δυναμικοῦ τῆς Ἐνορίας καὶ τὴν συνδρομὴ ἱκανῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων, Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν.

2. Ἀπὸ τὴν Πνευματική, Λειτουργική, Κατηχητική καὶ Ποιμαντική Διακονία τῆς Ἐνορίας (Θεῖον Κήρυγμα, Ἐσπερινὸς ὁμιλίες, Θεία Λειτουργία καὶ κατηχητικά Σχολεῖα κ.λπ.).

3. Μὲ τὴν ἔρευνα καὶ προώθηση σὲ δημόσιες συζητήσεις τῶν προβλημάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τοὺς κατοίκους τῆς Ἐνορίας καὶ τοῦ Δήμου γενικότερα (Ὁργάνωση διαλέξεων, σεμιναρίων καὶ δημοσίων συζητήσεων).

4. Μὲ τὴν συγκέντρωση λαογραφικοῦ ὕλικου, γιὰ τὴν συνέχιση τῆς λαϊκῆς τοπικῆς παράδοσης καὶ τῆ διδασκαλία μουσικῶν ὀργάνων.

5. Μὲ τὴν ὀργάνωση φιλανθρωπικῶν, ψυχαγωγικῶν ἐκδηλώσεων καὶ ἐκθέσεων.

6. Μὲ τὴ δημιουργία Ὁμίλου παραδοσιακῶν χορῶν, βυζαντινῆς χορωδίας, πινακοθήκης μὲ ἔργα ντόπιων καλλιτεχνῶν, Βιβλιοθήκης, κινηματογραφικῶν προβολῶν καὶ θεατρικῶν παραστάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

Ἄρθρο 4

Κεντρικὴ Ὁργάνωση-Διοίκηση

Τὸ Ἐνοριακὸ Πνευματικὸ Κέντρο, ὑπόκειται στὴν

Πνευματικὴ καὶ Διοικητικὴ ἐποπτεία τῆς Ἰ. Μ. Καρυστίας καὶ Σκύρου καὶ διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο ποὺ ἀπαρτίζεται ἀπὸ:

α. Τὸν ἐκάστοτε Πρόεδρο τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, ὡς Πρόεδρο.

β. Ἐνα μέλος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ
γ. Τρία μέλη τῆς Ἐνορίας, ἄνδρες καὶ γυναῖκες ποὺ διακρίνονται γιὰ τὴν Πνευματικὴ τους κατάρτιση καὶ ὠριμότητα.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, διορίζονται γιὰ μία τριετία, ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Καρυστίας καὶ Σκύρου, ὕστερα ἀπὸ ἔγγραφη πρόταση τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ τὸ ἀξίωμα εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον.

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου συγκροτεῖται σὲ σῶμα, ἐκλέγοντας Ἀντιπρόεδρο, Ταμία καὶ Γενικὸ Γραμματέα.

Ἄρθρο 5

Ἀρμοδιότητες

Ἀρμοδιότητες τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἐνοριακοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου εἶναι οἱ ἐξῆς:

1. Ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποὺ ἀφορᾷ στὴν ἐπιτυχία τῶν ἐπιδιωκόμενων σκοπῶν του, μὲ σχετικὴ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν καὶ σὲ περίπτωσι ἰσοψηφίας, ὑπερισχύει ἢ ψήφος τοῦ Προέδρου.

2. Συνεργάζεται μὲ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ τὴν Τοπικὴ Αὐτοδιοίκηση γιὰ τὴν προαγωγή καὶ ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν του καὶ διορίζει τὸ ἀναγκαῖο προσωπικό.

3. Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξεύρεση οἰκονομικῶν πόρων καὶ τὴν καλὴ καὶ σωστὴ λειτουργία του.

4. Συνέρχεται τακτικὰ κάθε δὶμηνο καὶ ἑκτακτα μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου ἢ αἴτηση τριῶν τουλάχιστον μελῶν τοῦ Δ.Σ. Γιὰ τὴν ὑπαρξὴ ἀπαρτίας, πρέπει νὰ παρευρίσκονται ὁ Πρόεδρος ἢ μὲ ἐντολή του, ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ τὰ τρία τουλάχιστον ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ.

Ἄρθρο 6

Τὸ Ἐνοριακὸ Πνευματικὸ Κέντρο διατηρεῖ διαχειριστικὰ βιβλία (Βιβλίον Πρακτικῶν, Ταμείου καὶ σχετικούς

Φακέλλους). Ὁ ἐτήσιος Προϋπολογισμὸς καὶ Ἀπολογισμὸς τοῦ Ἰδρύματος ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρυστίας καὶ Σκύρου. Τὰ δὲ βιβλία, τὰ γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ τὰ ἐντάλματα πληρωμῶν θεωροῦνται ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολη Καρυστίας καὶ Σκύρου.

ἄρθρο 7

Πόροι τοῦ Ἐνοριακοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος θὰ εἶναι:

1. Ἐτήσια ἐπιχορήγηση ἀπὸ τὸν Ἐνοριακὸ Ἱερό Ναὸ Τιμίου Προδρόμου.
2. Οἱ κάθε φύσεως προαιρετικὲς εἰσφορές, δωρεές ἢ κληρονομιὲς καὶ κληροδοτήματα.
3. Ἔσοδα ἀπὸ τὶς ἴδιες του τὶς ἐκδηλώσεις καὶ
4. Κάθε παροχὴ ἀπὸ τὸ κράτος ἢ ἄλλη νόμιμη ἐπιχορήγηση.

ἄρθρο 8

Τὸ τυχὸν χρηματικὸ πλεόνασμα τῆς διαχείρισεως, κατατίθεται σύμφωνα μὲ τὰ ἰσχύοντα γιὰ τοὺς Ἐνοριακοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς.

Τὶς τραπεζικὲς ἐπιταγὲς γιὰ τὴν ἀνάληψη τῶν καταθέσεων συνυπογράφουν ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Ταμίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

ἄρθρο 9

Σφραγίδα, τελικὲς Διατάξεις

Τὸ «Ἐνοριακὸ Πνευματικὸ Κέντρο», φέρει σφραγίδα μὲ τὸν τίτλο: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΚΑΙ ΣΚΥΡΟΥ – ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ – ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ», ποὺ στὸ κέντρο ἔχει τὴν εἰκόνα τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

ἄρθρο 10

Τὸ Ἐνοριακὸ Πνευματικὸ Κέντρο καταργεῖται μὲ Ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὕστερα ἀπὸ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος ἢ ὁποῖα ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρυστίας καὶ Σκύρου, ὅταν δὲν ἐκπληρῶνει τὶς ἐκκλησιολογικὲς προϋποθέσεις του. Κάθε κινητὸ καὶ ἀκίνητο περιουσιακὸ του στοιχεῖο, ἀκόμη καὶ οἰκονομικὸ, μεταβιβάζεται χωρὶς καμιά ἄλλη ἐνέργεια, στὸν Ἐνοριακὸ Ἱερό Ναὸ τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

ἄρθρο 11

1. Ὁ παρῶν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τότε ποὺ θὰ δημοσιευθεῖ, σύμφωνα μὲ τὸ Νόμο, στὸ ἐπίσημο δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Κάθε τροποποίησή του μπορεῖ νὰ γίνῃ μὲ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὕστερα ἀπὸ ἐγκριση τοῦ Μητροπολίτου, ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο.

ἄρθρο 12

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Τιμίου Προδρόμου Νεοχωρίου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθῆναι 2 Μαρτίου 2005

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΓΑΡΩΝ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ**

Ἀριθμ. πρωτ. 797

**Πράξις καθιερώσεως «ΙΕΡΑΣ
ΜΟΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΕΥΑΓ-
ΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΜΑΝΔΡΑΣ ΑΤ-
ΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟ-
ΠΟΛΕΩΣ ΜΕΓΑΡΩΝ ΚΑΙ
ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ»**

Τῇ προτάσει ἡμῶν, σεπτῆ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐγκρίσει, ἐπινεύσει δὲ τῆς Πολιτείας, ιδρύθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 132 Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 11ης Μαΐου 2004, δημοσιευθέντος ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τεύχει πρώτῳ, ἀριθμῷ φύλλου 98 τῆς 14ης Μαΐου 2004, ἡ Γυναικεία Κοινοβιακὴ Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Εὐαγγελιστρίας Μάνδρας Ἀττικῆς.

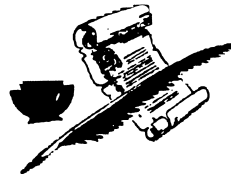
Ἡ κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, τὰς Ἱερὰς Παραδόσεις καὶ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Τυπικὸν καθιέρωσις τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς καὶ τοῦ Ἱεροῦ αὐτῆς Ναοῦ, ἐγένετο ὑφ' ἡμῶν τῇ 6ῃ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 2005.

Ἡ Ἱερὰ αὕτη Μονὴ ἔσεται ἀκατάργητος ἐκκλησιαστικῶς καὶ ἀναπαλλοτρίωτος. Ἡ παροῦσα ἡμῶν Πράξις ἐκδίδεται συνωδᾶ τῇ διατάξει τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 39/1972 Κανονισμοῦ «Περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ὁρθοδόξων Ἱερῶν Μονῶν καὶ τῶν Ἰσυχαστηρίων» εἰς τέσσαρα ὅμοια ἀντίτυπα, δημοσιευθήσεται δὲ εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν Μεγάρῳ τῇ 18ῃ Ἰουλίου 2005

† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Μεγάρων καὶ Σαλαμίνας Βαρθολομαῖος

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ**

Ἀπόσπασμα Πράξεως 1ης/2005

Σύστασις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς «ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ»

Τὸ περὶ ἡμᾶς Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κατὰ τὴν Συνεδριᾶν αὐτοῦ τῆς 25ης Φεβρουαρίου τοῦ Σωτηρίου Ἔτους 2005

ἔχον ὑπ' ὄψει:

α. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

β. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν».

γ. Τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων.

δ. Τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ τῶν Ὀργάνων Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπονται ἀπὸ τὸν Νόμον 1418/1984, τὸ Π.Δ. 609/1985 καὶ τὸ Π.Δ. 23/1993 διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὰς Δημοσίας Ἐπενδύσεις, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς ἐπενδύσεις τοῦ Γ' Κοινοτικοῦ Πλαισίου Στηρίξεως.

ε. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1243/806/28-4-2004 ἐγκύκλιον σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ συστάσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις»,

Ὅριζει τὰ ὡς κάτωθι:

1. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς.

2. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχή, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς.

3. Ὡς Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς.

4. Ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν καὶ καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπιπλέον καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ εἰς ἕτερα πρόσωπα, Ἰδιώτας Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νὰ προσληφθοῦν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διὰ συμβάσεως ὠρισμένου ἔργου ἢ χρόνου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργολαβιῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ καλυφθοῦν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

5. Ὡς Τεχνικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποῖα γνωματεύει, εἰσηγεῖται καὶ ἀσκεῖ ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ τῶν τυχόν ἀνακυψάντων διαφορῶν καὶ προβλημάτων ἐπ' αὐτῶν.

6. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων διέπει τὰς καταρτισθησομένας Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μη-

τροπόλεως, ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ἰσχύος τῶν διατάξεων του, ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

7. Διαφωνία, αἰτίνες τυχόν θὰ προκύψουν, ἐπιλύονται εἰς τὰ ἀρμόδια Δικαστήρια, μὲ βάσιν τὴν καθ' ὕλην καὶ τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὕτη ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Κ.Π.Α., μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς Προδικασίας, ὅπως αὕτη προβλέπεται διὰ τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινομένου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

8. Ἡ σύνταξις μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δὲ θεώρησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

9. Διὰ τὴν δημοπράτησιν τῶν ἔργων αἱ συνταχθεῖσαι μελέται ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, δηλαδὴ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴν διακήρυξιν.

10. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὰς σχετικὰς μελέτας, δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκπόνησις αὐτῶν εἰς εἰδικὸν ἔμπειρον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου Μηχανικόν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς καὶ μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Αἱ μελέται, αἱ ὁποῖαι συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένην Ἀρχήν.

Κατὰ ταῦτα ἡ ὀργάνωσις Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς καθορίζεται ὡς κάτωθι:

1. Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς.

2. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία στελεχώνεται ἐκ τῶν Μηχανικῶν:

- Κωνσταντίνου Κωτσόγιαννη, μηχανολόγου μηχανικοῦ,
 - Κωνσταντίνου Σπυροπούλου, πολιτικοῦ μηχανικοῦ,
 - Βασιλικῆς Ριζοπούλου, ἀρχιτέκτονος μηχανικοῦ, τοῦ πρώτου ὀριζομένου ὡς Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία ἐνεργεῖ καὶ ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία.
- Ἡ παροῦσα ἀπόφασις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Σπάτα, τῆ 20ῆ Ἰουλίου 2005

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΝΙΚΟΛΑΟΣ

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

**Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ
Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυ-
μίαν: «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝ-
ΤΡΟΝ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗ-
ΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ»**

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παραγρ. 2 καὶ 36 παραγρ. 6 τοῦ Νόμου 590/1977 «*Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμενοῦσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικὰς καὶ Πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 3/21.2.2005 Πρᾶξιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Κορίνθου, ἐγκριθεῖσαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 468/28.2.2005 Ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 341/28.3.2005 Πρᾶξιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορίνθου κ. Παντελεήμονος.

6. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 750/18.4.2005 Πρότασιν αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

5. Τὴν ἀπὸ 15.6.2005 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Τὴν ἀπὸ 1.7.2005 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Κορίνθου Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ*», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Κορίνθου καὶ θὰ ἐδρεύει εἰς τὴν πόλιν τῆς Κορίνθου. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

**ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ
«ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΟΡΙΝΘΟΥ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ»**

Ἄρθρον 1

Ἔδρα - Τίτλος - Σφραγίς

Εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Νικολάου Κορίνθου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «*Πνευματικὸν Κέντρον Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Κορίνθου*».

Τὸ Ἰδρυμα τοῦτο τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου καὶ ἀποτελεῖ ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος.

Ἔδρα του εἶναι τὸ κτίριο-αἶθουσα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ συνολικοῦ ἔμβαδου 100 τ.μ. κείμενο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας ἀριθμὸς 17. Τὸ Πνευματικὸν Κέντρον Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Κορίνθου ἔχει ἰδικήν του κυκλικήν σφραγίδα ἣτις φέρει:

α) Εἰς τὸ κέντρον τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀγίου Νικολάου.

β) Εἰς τὸν πρῶτον κύκλον τὰς λέξεις: «Πνευματικὸν Κέντρον Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Κορίνθου».

γ) Εἰς δεύτερον κύκλον τὰς λέξεις: Ἱερὰ Μητρόπολις Κορίνθου, Σικυῶνος, Ζεμενοῦ, Ταρσοῦ καὶ Πολυφέγγους.

Ἄρθρον 2

Σκοποὶ Πνευματικοῦ Κέντρου

Σκοποὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου εἶναι ἡ ἐκτὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἀνάπτυξις δραστηριοτήτων διὰ τὴν πνευματικὴν οικοδομὴν τῶν ἐνοριτῶν καὶ ἰδιαίτερος:

α) *Μορφωτικοί*: Ἡ κατανόησις ὑπὸ τῶν χριστιανῶν καὶ δὴ τῶν νέων, τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ ἡ γνῶσις καὶ βίωσις τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως.

β) *Ἐπιμορφωτικοί*: Ἡ ὑποβοήθησις τῆς οἰκογενείας διὰ παντὸς προσφόρου μέσου εἰς τὴν ἀγωγὴν τῶν παιδιῶν. Ἡ καλλιέργεια τῆς ἀγάπης πρὸς τὰς ἐπιστήμας, τὰς τέχνας καὶ τὰς καλλιτεχνικὰς ἐνασχολήσεις.

γ) *Ψυχαγωγικοί*: Ἡ ψυχαγωγία τῶν νέων καὶ δὴ ὄλων τῶν ἐνοριτῶν. Ἡ προσφορὰ ἀγάπης καὶ στοργῆς διαμέσου ἐκκλησιαστικῶν, πολιτιστικῶν καὶ κοινωνικῶν ἐκδηλώσεων.

δ) *Πολιτιστικοί*: Ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς ὀρθοδόξου πολιτιστικῆς καὶ πολιτισμικῆς συνειδήσεως τῶν ἐνοριτῶν καὶ κυρίως τῶν νέων, ἡ ἀναζωπύρωσις τοῦ λόγου καὶ τοῦ πνεύματος, ἡ διαφύλαξις τῆς παραδόσεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ Γένους.

ε) *Φιλανθρωπικοί*: Ἡ ἀνακούφισις τοῦ ἀνθρωπίνου πόνου, ἡ ἐπούλωσις κοινωνικῶν τραυμάτων καὶ ἡ ἐξασφάλισις κοινωνικῆς δράσεως καὶ παροχῆς ὑπηρεσιῶν εἰς ἀναξιοπαθοῦντας ἐνοριῖτας.

Ἄρθρον 3

Μέσα διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν

Οἱ ἀνωτέρω σκοποὶ ἐπιτυγχάνονται:

1. Διὰ τῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου δυναμικοῦ τῆς ἐνορίας καὶ τῆς ἐπανδρώσεως τοῦ Πνευματικοῦ Κέν-

τροῦ ὑπὸ ἱκανῶν στελεχῶν, ἔχοντες μὸρφωσιν εὐσεβείας καὶ ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν, κληρικῶν ἢ λαϊκῶν.

2. Διὰ τῆς διοργανώσεως ὁμιλιῶν, διαλέξεων, συνεδρίων ἢ ἄλλων τινῶν πνευματικῶν ἐκδηλώσεων.

3. Διὰ τῆς λειτουργίας Σχολῶν Γονέων, ἀγιογραφίας, παραδοσιακῶν χορῶν, παραδοσιακῶν ὀργάνων, ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς, συντηρήσεως ἔργων τέχνης καὶ ἄλλων καλλιτεχνικῆς φύσεως δραστηριοτήτων.

4. Διὰ τῆς λειτουργίας Κατηχητικῶν σχολειῶν, νεανικῶν ομάδων καὶ συνάξεων μελέτης καὶ κατηχήσεως ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

5. Διὰ τῆς λειτουργίας δανειστικῆς βιβλιοθήκης.

6. Διὰ τῆς λειτουργίας συσσιτίου ἀπόρων.

7. Διὰ τῆς προσπαθείας δημιουργίας τμημάτων καλλιτεχνικῶν, ἐπιστημονικῶν, ἐπιμορφωτικῶν, διαλέξεων καὶ ἐκδηλώσεων.

8. Διὰ τῆς δημιουργίας τμημάτων, μαθημάτων ἐνισχυτικῶν Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης.

9. Διὰ τῆς ἐκδόσεως ἐνημερωτικοῦ ἐντύπου πνευματικοῦ καὶ πολιτιστικοῦ περιεχομένου, καὶ δι' ἄλλων τινῶν ψυχοφελῶν ἐκδόσεων.

10. Διὰ τῆς δημιουργίας Κέντρου προλήψεως ναρκοτικῶν καὶ Ἀγωγῆς Ὑγείας.

11. Διὰ τῆς δημιουργίας Συμβουλευτικοῦ Σταθμοῦ δι' οἰκογενείας καὶ ἄτομα ἔχοντα ἀνάγκην ψυχοκοινωνικῆς στηρίξεως.

12. Διὰ τῆς προσφορᾶς ὑλικῆς βοήθειας εἰς ἀπόρους οἰκογενείας καὶ εἰς ἄτομα ἔχοντα ἀνάγκην ἐνισχυτικῶς πρὸς τὸ ἔργον τοῦ ἐνοριακοῦ φιλοπτώχου ταμείου.

13. Διὰ τῆς δημιουργίας Κέντρου Νεότητος διὰ τὴν πνευματικὴν κατάρτισιν καὶ ψυχαγωγικὴν ἐνασχόλησιν τῶν νέων τῆς ἐνορίας.

14. Διὰ παντὸς ἐτέρου προσφόρου μέτρου, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ἐκάστοτε τὸ Δ.Σ. τοῦ ἰδρύματος.

Ἄρθρον 4

Ἐποπτεία - Ἐλεγχος

Τὸ Πνευματικὸν Κέντρον τελεῖ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν:

1. Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορίνθου, Σικυῶνος, Ζεμενοῦ, Ταρσοῦ καὶ Πολυφέγγους, ἀναπληρούμενου ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν Αὐτοῦ.

2. Τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ἄρθρον 5

Κεντρικὴ ὀργάνωσις - Διοίκησις

Τὸ Πνευματικὸν Κέντρον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Κορίνθου, διοικεῖται ὑπὸ ἐπταμελοῦς διοικητικοῦ συμβουλίου μετὰ ἰσαριθμῶν ἀναπληρωματικῶν, ἀπαρτιζομένου ὡς κάτωθι:

1. Ὁ ἐκάστοτε Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Κορίνθου, ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι *a priori* Πρόεδρος.

2. Ὁ ἐκάστοτε Πρόεδρος τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος ἢ μέλος αὐτῆς.

3. Πέντε λαϊκὰ μέλη, ἄνδρες ἢ γυναῖκες, διακρινόμενοι διὰ τὴν πνευματικὴν αὐτῶν κατάρτισιν καὶ εὐσέβειαν.

Ἄπαντα τὰ μέλη προτείνονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὡς ἄνω Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου, Σικυῶνος, Ζεμενοῦ, Ταρσοῦ καὶ Πολυφέγγους.

Εἰς τὴν πρώτην συνεδρίασιν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἱδρύματος συγκροτεῖται σὲ σῶμα καὶ ἐκλέγει διὰ ψηφοφορίας, τὸν Ἀντιπρόεδρον, τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν καὶ ἀναφέρει τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκλογῆς εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Κορίνθου.

Ἡ θητεία τῶν μελῶν ὀρίζεται τριετῆς μὲ δικαίωμα ἐπαναδιορισμοῦ. Οἱ ἀπαρτίζοντες τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των ἀμισθί. Ὅταν παρίσταται ἀνάγκη ὄρκου τὸ Δ.Σ. ἐξουσιοδοτεῖ ἓνα ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6

Ἀρμοδιότητες Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐπιλαμβάνεται πάσης ὑποθέσεως ἀφορώσης εἰς τὴν λειτουργίαν, ὀργάνωσιν καὶ διαχείρισιν τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου.

2. Καταρτίζει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καὶ Ἀπολογισμόν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ὑποβάλλει τούτους πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν παρίσταται ὁ Πρόεδρος ἢ εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ τέσσερα ἀπὸ τὰ μέλη αὐτοῦ. Οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψη-

φίαν τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωσιν ἰσοψηφίας, ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου. Στὰ πρακτικὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διατυπώνονται καὶ αἱ γνώμαι τῶν μειοψηφούντων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

4. Ἐὰν ἓνα (1) μέλος ἐκ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπουσιάζει ἀδικαιολογητῶς ἀπὸ τρεῖς συνεχεῖς συνεδριάσεις αὐτοῦ, ἀντικαθίσταται διὰ διορισμοῦ ἀπὸ τὸ πρῶτο ἐπιλαχὸν ἀναπληρωματικὸν μέλος. Ὡσαύτως, ἐὰν ἓνα (1) μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δὲν ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ καλῶς ἢ ἐὰν αἱ ἐνέργειαι αὐτοῦ ἀντιστρατεύονται τοὺς ἀνωτέρω σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος, ἀντικαθίσταται κατὰ τὰ ἀνωτέρω τῇ προτάσει τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Κορίνθου, ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

5. Συνεργάζεται ἁρμονικῶς μετὰ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ παντὸς ἑτέρου Πνευματικοῦ ἢ Κοινωνικοῦ φορέως τοῦ τόπου, ὁ ὁποῖος ἔχει παρόμοιους στόχους καὶ σκοποὺς.

6. Ἀποφασίζει διὰ τὴν συγκρότησιν ὑποεπιτροπῶν διὰ τὴν ἀποτελεσματικωτέραν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ψηφίζει τοὺς Κανονισμοὺς λειτουργίας των.

7. Ἀποφασίζει διὰ πᾶν ἕτερον θέμα διὰ τὸ ὁποῖον δὲν γίνεται μνεῖα εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν λειτουργίας.

Ἄρθρον 7

Καθήκοντα Προέδρου

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος:

1. Ἐκπροσωπεῖ τοῦτο ἐνώπιον πάσης Ἐκκλησιαστικῆς, Διοικητικῆς ἢ Δικαστικῆς Ἀρχῆς καὶ τὰς μετὰ τρίτων σχέσεις αὐτοῦ. Ὅταν κωλύεται ὁ Πρόεδρος, τὸν ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος.

2. Ἔχει τὴν ἐποπτεῖαν ὀργανώσεως, διοικήσεως, λειτουργίας καὶ διαχειρίσεως τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀσκεῖ ἔλεγχον εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ.

3. Συγκαλεῖ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τακτικῶς μίαν (1) φορὰν μηνιαίως καὶ ἐκτάκτως ὅποτε αὐτὸ κριθεῖ ἀναγκαῖον, κηρύσσοντας τὴν ἐναρξιν καὶ λήξιν τῶν συνεδριάσεων καὶ διευθύνει τὰς συζητήσεις.

4. Καταρτίζει μετὰ τοῦ Γραμματέως τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τὴν ὁποῖαν καὶ ὑπογράφει. Δύναται νὰ συζητηθεῖ θέμα μὴ συμπεριλαμβανόμενον εἰς τὴν ἡμερησίαν

διάταξιν ἐὰν συμφωνήσῃ δι' αὐτὸ ἢ πλειοψηφία τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

5. Συντονίζει τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ὑλοποίησιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος καὶ παρακολουθεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων αὐτοῦ.

6. Ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴν οἰασδῆποτε δαπάνης καὶ ὑπογράφει τὸ σχετικὸν ἔνταλμα πληρωμῆς.

7. Λαμβάνει γνῶσιν ὄλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος, ἀλληλογραφεῖ μετὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Δημοσίων Ἀρχῶν καὶ ὑπογράφει κάθε ἐγγραφο τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8

Καθήκοντα Γραμματέως

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἰδρύματος:

1. Ἐπιμελεῖται τῆς συντάξεως τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ διεκπεραιώνει τὴν ἀλληλογραφίαν.

2. Φυλάσσει τὰ ἐγγραφα, τὰ βιβλία καὶ τὴν σφραγιδα τοῦ Ἰδρύματος καὶ γενικῶς εἶναι ὑπεύθυνος τῆς μηχανοργανώσεως αὐτοῦ.

3. Τὸν Γραμματέα, ὅταν ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται, τὸν ἀναπληροῖ ἕτερον μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὀριζόμενον με ἀπόφασιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 9

Καθήκοντα Ταμίου

Ὁ Ταμίας τοῦ Ἰδρύματος:

1. Εἰσπράττει κάθε ἔσοδον τοῦ Ἰδρύματος, ἐκδίδοντας διπλότυπες ἀριθμημένες καὶ θεωρημένες ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀποδείξεις, ὑπογεγραμμένες ὑπ' αὐτοῦ.

2. Ἐνεργεῖ κάθε πληρωμὴ, βάσει νομίμων ἐκδιδόμενων ἐνταλμάτων ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου προσκομίζοντας τὰ ἀπαιτούμενα παραστατικά.

3. Τηρεῖ τὰ διαχειριστικὰ βιβλία τοῦ Ἰδρύματος καὶ καταθέτει ἀμελητὶ εἰς οἰοδῆποτε πιστωτικὸ Ἴδρυμα - Τράπεζα τοῦ Δήμου Κορίνθου τὰ εἰσπραττόμενα κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἔσοδα τοῦ Ἰδρύματος, δυνάμενος νὰ παρακρατεῖ ἀπὸ αὐτὰ ποσὸν καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Διοικη-

τικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων καὶ ἐπείγουσῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἰδρύματος.

4. Διενεργεῖ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις χρημάτων κατὸπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος.

5. Ἐπιμελεῖται τῆς καταρτίσεως τῶν προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν τοῦ Ἰδρύματος, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει καὶ εἰσηγεῖται ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πρὸς ψήφισιν αὐτῶν.

6. Τὸν Ταμία, ὅταν ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται, ἀναπληροῖ ἕτερον μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὀριζόμενον με ἀπόφασιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 10

Προσωπικὸν Ἐργασίας

Διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἀποφασίζῃ ἀναλόγως πρὸς τοὺς στόχους καὶ σκοπούς του:

1. Τὴν πρόσληψιν τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ, ἱκανοῦ νὰ ἐργασθῇ εἴτε ἐπ' ἀμοιβῇ εἴτε ἀμισθί.

2. Νὰ διορίζει καὶ νὰ παύει τὸ ἀναγκαῖον προσωπικόν.

3. Νὰ ὀρίζει τὰ ποσὰ ἀντιμισθίας τοῦ προσωπικοῦ, δι' εἰδικῶν συμβάσεων, ἐν τῷ πλαισίῳ πάντοτε τῆς κειμένης νομοθεσίας καὶ τῶν οἰκονομικῶν του δυνατοτήτων.

Ἄρθρον 11

Τηρούμενα βιβλία

Τὸ Πνευματικὸν Κέντρον διατηρεῖ τὰ ἐξῆς βιβλία:

1. Βιβλίον κτηματολογίου, εἰς τὸ ὁποῖον καταγράφεται ἅπασα ἢ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία αὐτοῦ.

2. Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

3. Βιβλίον Πρακτικῶν συνεδριάσεων Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

4. Βιβλίον Ταμείου καὶ διπλότυπα εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν, θεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου.

5. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω βιβλίων τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἀποφασίζῃ τὴν τήρησιν καὶ ἄλλων, τὰ ὁποῖα κρίνει ὡς ἀπαραίτητα διὰ τὴν παρακολούθησιν

τῆς διαχειρίσεως καὶ ἀξιοποιήσεως τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν σκοπῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 12

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

Πόροι διὰ τὴν καλὴν καὶ ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Χρηματικά ποσὰ προερχόμενα ἐκ τακτικῆς ἢ ἐκτάκτου ἐνισχύσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ. Εἰς τὸν προϋπολογισμόν του ἐγγράφεται κατ' ἔτος σχετικὸν κονδύλιον.

2. Ἐπιχορηγήσεις τοῦ Δημοσίου, ἄλλων ὀργανισμῶν ἢ τοπικῶν φορέων.

3. Δωρεαὶ ἢ κληρονομίαι ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος.

4. Τόκοι ἀπὸ καταθέσεις εἰς τραπέζας ἢ ἄλλους πιστωτικούς ὀργανισμούς.

5. Ἔσοδα καὶ εἰσπράξεις ἐκ τῆς πωλήσεως ἐντύπων, ἡμερολογίων, ἐκ τῆς διενέργειας λαχειοφόρων ἀγορῶν ἢ προσκυνηματικῶν ἐκδρομῶν.

6. Ἔσοδα ἐκ δεξιώσεων, μνημοσύνων καὶ ἐτέρων προσφορῶν ἐν προκειμένῳ διενέργειας ἐκδηλώσεων εἰς τὴν αἴθουσαν ἐκδηλώσεων τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου.

7. Μηνιαῖαι συνδρομαὶ ἐνοριτῶν.

8. Τὸ ὑπὲρ τῶν κατηχητικῶν σχολείων κονδύλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, καθ' ὅσον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀναλαμβάνει ὅλα τὰ ἔξοδα λειτουργίας αὐτῶν.

9. Πόροι ἀπὸ τὴν ἀξιοποίησιν Ἐθνικῶν Προγραμμάτων ἢ Προγραμμάτων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως ἢ ἄλλων Διεθνῶν Προγραμμάτων.

10. Πᾶν ἄλλο ἔσοδον προερχόμενον ἐκ νομίμου καὶ χρηστῆς πηγῆς καὶ μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 13

Διάθεσις τῶν πόρων

Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου:

1. Διὰ τὸν ἀναγκαῖον ἐξοπλισμὸν τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν αὐτοῦ.

2. Διὰ τὴν προμήθειαν βιβλίων ἢ ἄλλων ὑλικῶν ἀπαιτήτων διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ.

3. Διὰ τὴν διοργάνωσιν ἐορτῶν, ὁμιλιῶν, συνεδρίων, συνεστιάσεων, ἐκδηλώσεων ἐν γένει, ἀπαραιτήτων εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

4. Διὰ τὴν πληρωμὴν πάσης φύσεως δαπανῶν λειτουργίας αὐτοῦ.

5. Διὰ τὴν ἀμοιβὴν τοῦ προσληφθησομένου ἀναγκαίου προσωπικοῦ.

6. Διὰ τὴν φιλοξενίαν ὁμιλητῶν καὶ χορωδιῶν.

7. Παραχώρησις μέρους τῶν ἐσόδων αὐτοῦ ὑπὸ μορφὴν δωρεᾶς, πρὸς ἐπίτευξιν μεγαλόπνων ἔργων συντηρήσεως καὶ καλλωπισμοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ τῶν παρεκκλησιῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 14

Μεγάλοι Εὐεργεταὶ - Δωρηταὶ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος δύναται νὰ ἀνακηρύσσει Μεγάλους Εὐεργετὰς καὶ Δωρητὰς, εἴτε ἐν ζωῇ εἴτε μετὰ θάνατον, ἄτομα τὰ ὅποια ἐβοήθησαν ὑλικῶς ἢ ἠθικῶς τὸ Πνευματικὸν Κέντρον ἢ διεκρίθησαν εἰς τὴν τοπικὴν Ἐκκλησίαν καὶ κοινωσίαν διὰ τὴν πνευματικὴν αὐτῶν μόρφωσιν καὶ ἠθικὴν προσφορὰν.

Ἄρθρον 15

Τροποποιήσις Κανονισμοῦ - Διάλυσις τοῦ Ἰδρύματος

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς δύναται νὰ τροποποιηθεῖ δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὸ δὲ Ἴδρυμα δὲν δύναται νὰ διαλυθεῖ ἄλλως ἢ μὴ δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ. Ἡ τροποποιήσις τοῦ Κανονισμοῦ καὶ ἡ διάλυσις τοῦ Ἰδρύματος ἐνεργοποιοῦνται κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κορίνθου, ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 16

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τούτου εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ εἰς τὴν ἔφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 17

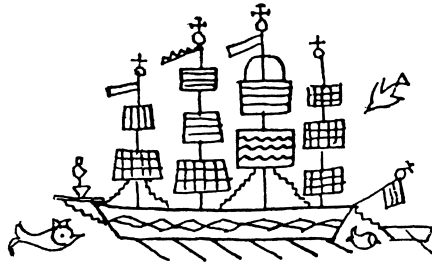
Άθηναι 1 Ιουλίου 2005

Έκ τής δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Κορίνθου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

† Ὁ Ἄθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Χριστιανουπόλεως Σεραφεῖμ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Ἡλιουπόλεως,

Ἀγίου Γεωργίου Χορτιάτη,

Ἀγίου Ἀθανασίου Παλαιοκάστρου καὶ

Ἑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Γαλήνης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Νεαπόλει τῆ 14ῃ Ἰουλίου 2005

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὶς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Διακόνων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀγίου Ἐλευθερίου Σταυρουπόλεως καὶ

Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀμπελοκήπων,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Νεαπόλει τῆ 14ῃ Ἰουλίου 2005

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἀγίου Στεφάνου Ἐξοχῆς,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Νεαπόλει τῆ 29ῃ Ἰουλίου 2005

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Προκηρύξεις**Ἱερῶν Μητροπόλεων:**

Νεαπόλεως

καὶ Σταυρουπόλεως

Τρίκκης καὶ Σταγῶν

Κυδωνίας

καὶ Ἀποκορώνου

Πατρῶν

Ἡλείας

Μαντινείας

καὶ Κυνουρίας

Σύρου

Κορίνθου

Πειραιῶς

Ἵδρας, Σπετσῶν

καὶ Αἰγίνης

Ἀργολίδος

Καισαριανῆς, Βύρωνος

καὶ Ὑμητοῦ

Πατριαρχείον**Ἀλεξανδρείας:**

Χαρτοῦμ καὶ παντὸς

Σουδᾶν

Ἱερὰ Μητρόπολις Τρίκκης καὶ Σταγῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἔφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Οἰκουμένου Χαϊδεμένης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Τρικάλαις τῆ 21ῃ Ἰουλίου 2005

† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΑΛΕΞΙΟΣ

Δαμακινίου,
Σαρκουνᾶ,
Ἀραβωνίτης,
Μοιρεϊκῶν,
Καλάνου,
Καρυᾶς Δύμης,
Ροδιάς,
Γαλάρου,
Σκούρα καὶ
Σπαρτιάς,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Πάτραις τῆ 22ᾳ Ἰουλίου 2005

† Ὁ Πατρῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 20/2005 Πράξεως ἡμῶν προκηρύσσομεν τὰς Ἐφημεριακὰς θέσεις:

Ἁγίου Γεωργίου Μαλάξης,

Ἁγίας Τριάδος Κορακιῶν καὶ

Ἁγίου Γεωργίου Κατσιφαριανῶν Κυδωνίας,

προσκαλοῦμε δὲ τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐνεργήσουν τὰ δέοντα διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χανίοις τῆ 21ῃ Ἰουλίου 2005

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἡλείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις

1. Τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Βασιλείου Μουριάς,
Ζωοδόχου Πηγῆς Μαγούλας,

Ἁγίων Ἀποστόλων Βυτινεϊκῶν Κυλλήνης καὶ

Ἁγίου Γεωργίου Ζαχαρεϊκῶν Πανοπούλου,

2. Διακόνων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Σπυρίδωνος Πύργου καὶ
Εὐαγγελισμοῦ Ἀμαλιάδος,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Πύργῳ τῆ 12ᾳ Αὐγούστου 2005

† Ὁ Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Πατρῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἔφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Προφήτου Ἡλιοῦ Ἀνθουπόλεως,

Δοκανεϊκῶν,

Συνανιῶν,

Ἱερὰ Μητρόπολις Μαντινείας καὶ Κυνουρίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἐγέρσεως Λαζάρου Μάκρης, Δήμου Τριπόλεως,

Ἁγίου Ἀθανασίου Βουνοῦ, Δήμου Τεγέας καὶ

Ἁγίας Τριάδος Ἀθηναίου, Δήμου Βαλτετσίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Τριπόλει τῆ 4ῃ Αὐγούστου 2005

† Ὁ Μαντινείας καὶ Κυνουρίας ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Σύρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 817/1978 καὶ τοῦ Προεδρικοῦ Δ/τος 582/1980, καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν κενῆς θέσεως Ἱεροκήρυκος ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερᾷ Μητροπόλει, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ἀπαιτούμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα ὅπως, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ», ὑποβάλωσιν ἡμῖν αἴτησιν μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῆ 10ῃ Αὐγούστου 2005

† Ὁ Σύρου ΔΩΡΟΘΕΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Σύρου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Νικολάου Ἐρμουπόλεως νήσου Σύρου καὶ

Ἁγίου Ἰωάννου Ἄνω Πεταλίου νήσου Σίφνου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῆ 5ῃ Σεπτεμβρίου 2005

† Ὁ Σύρου ΔΩΡΟΘΕΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κορίνθου, Σικυῶνος, Ζεμενοῦ, Ταρσοῦ καὶ Πολυφέγγου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίας Μαρίνης Βέλου,

Κοιμήσεως Θεοτόκου Ψαρίου,

Κοιμήσεως Θεοτόκου Καστανιάς,

Ἁγίου Σπυριδῶνος Φενεοῦ,

Ἁγίου Δημητρίου Βελίνης,

Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀρχαίων Κλεωνῶν,

Ἁγίου Γεωργίου Κλημεντίου καὶ

Ἁγίου Ἰωάννου Στομίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κορίνθῳ τῆ 11ῃ Αὐγούστου 2005

† Ὁ Κορίνθου ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ἱερὰ Μητρόπολις Πειραιῶς

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐξαίρεσιν δι' ἐπιλογῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 14, 15 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων», πλήρωσιν μιᾶς (1) θέσεως Κλάδου ΠΕ Διοικητικοῦ καὶ δύο (2) θέσεων Κλάδου ΔΕ Οικονομικοῦ τῆς

καθ' Ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως, καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἔχοντας ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων καὶ Κανονισμῶν προσόντων καὶ ἀνάλογον προϋπηρεσίαν εἰς ἀντίστοιχον θέσιν, ὅπως, ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας εἰς τὸ Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλουν τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικά εἰς τὰ ἐν Πειραιεῖ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ὡς ἄνω θέσεων.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 12ῃ Αὐγούστου 2005

† Ὁ Πειραιῶς ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἰθάκης, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν κατ' ἐξαίρεσιν δι' ἐπιλογῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 14, 15 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων», πλήρωσιν μιᾶς (1) θέσεως Κλάδου ΥΕ Κλητήρος τῆς καθ' Ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως, καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 6 ἕως 13 τοῦ ἀνωτέρω Κανονισμοῦ ὀριζομένων προσόντων καὶ δὴ ἐκκλησιαστικὸν ἦθος, ὅπως, ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας εἰς τὸ Περιοδικόν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλουν τὰ προβλεπόμενα δικαιολογητικά εἰς τὰ ἐν Ἰθάκῃ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μητροπόλεως, διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ὡς ἄνω θέσεως.

Ἐν Ἰθάκῃ τῇ 22ῃ Αὐγούστου 2005

† Ὁ Ἰθακῆς, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης ΕΦΡΑΙΜ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀργολίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὶς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Διακόπων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Γεωργίου Ναυπλίου,

Ἁγίου Πέτρου Ἄργους,

Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἄργους καὶ

Τιμίου Προδρόμου Ἄργους,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσι-

εύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 25ῃ Αὐγούστου 2005

† Ὁ Ἀργολίδος ΙΑΚΩΒΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίας Τριάδος Βύρωνος,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καισαριανῇ τῇ 7ῃ Σεπτεμβρίου 2005

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ ΔΑΝΙΗΛ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Χαρτοῦμ καὶ παντὸς Σουδᾶν

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Χαρτοῦμ καὶ παντὸς Σουδᾶν προκηρύσσει τὴν θέσιν Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου (Μητροπολιτικός). Κατὰ προτίμησιν θὰ προτιμηθῇ Ἐφημέριος, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχη πτυχίον Θεολογίας ἢ Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας, προκειμένου νὰ διορισθῇ καὶ Καθηγητὴς ἢ Διδάσκαλος εἰς τὰ Σχολεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἀπευθυνθοῦν διὰ περισσοτέρας πληροφορίας εἰς τὰ τηλέφωνα:

1) Ἀθηνῶν: 210-5736767.

2) Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαρτοῦμ: 00249-183-772905.

3) Ἑλληνικῆς Κοινότητος Χαρτοῦμ: 00249-183-772605.

Ἐν Χαρτοῦμ τῇ 6ῃ Σεπτεμβρίου 2005

† Ὁ Χαρτοῦμ καὶ παντὸς Σουδᾶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΔΕΙΤΕ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΑ ΤΕΥΧΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ»

<http://ecclesia.gr/greek/press/ekklisia/index.htm>

[Κεντρική Σελίδα](#) | [Τερά Σύνοδος](#) | [Αρχιεπίσκοπος](#) | [89.5 Radio](#) | [Ειδήσεις](#) | [Κοινωνία](#)
[Βιβλιοθήκη](#) | [Μουσείο](#) | [Multimedia](#) | [Τεχνική Βοήθεια](#) | [Σύνδεσμοι](#) | [Επικοινωνία](#)

Παρασκευή, 23 Σεπτεμβρίου 2005

ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Χρειάζεστε Adobe acrobat reader για να διαβάσετε τα αρχεία.

Ενεργοποιήστε την ένδειξη Web browser Integration στον Acrobat reader (File/General/Preferences). Αν παρ' όλα αυτά δεν μπορείτε να διαβάσετε απ' ευθείας μέσω του browser, κάντε δεξί κλικ στο αρχείο και επιλέξτε "Αποθήκευση προορισμού ως...", ("Save target as...") για να το αποθηκεύσετε..

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 2005

Ιανουάριος
Φεβρουάριος
Μάρτιος
Απρίλιος
Μάιος
Ιούνιος
Ιούλιος

ΕΤΟΣ 2004

Δεκέμβριος
Νοέμβριος
Οκτώβριος
Αύγουστος-
Σεπτέμβριος
Ιούλιος
Ιούνιος
Μάιος
Απρίλιος
Μάρτιος
Φεβρουάριος
Ιανουάριος

ΕΤΟΣ 2003

Δεκέμβριος
Νοέμβριος
Οκτώβριος
Αύγουστος-
Σεπτέμβριος
Ιούλιος
Ιούνιος
Μάιος
Απρίλιος
Μάρτιος
Ιανουάριος

ΕΤΟΣ 2002

- Νοέμβριος
- Αύγουστος-
Σεπτέμβριος
- Ιούλιος
- Μάιος
- Απρίλιος
- Μάρτιος
- Φεβρουάριος
- Ιανουάριος

ΕΤΟΣ 2001

- Δεκέμβριος
- Νοέμβριος
- Οκτώβριος
- Αύγουστος-
Σεπτέμβριος
- Ιούλιος
- Ιούνιος
- Μάιος
- Απρίλιος
- Μάρτιος
- Φεβρουάριος
- Ιανουάριος

ΕΤΟΣ 2000

- Ιούλιος
- Ιούνιος
- Μάιος
- Απρίλιος